

แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

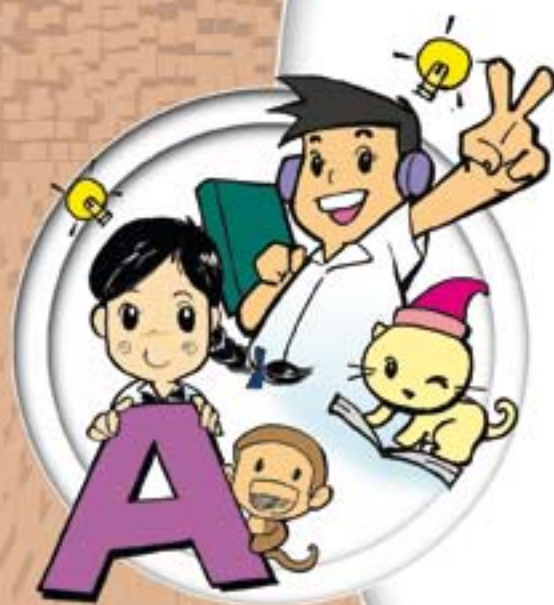
เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ระดับประถมศึกษา

ฉบับปรับปรุง

ภาษาต่างประเทศ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

ระดับประถมศึกษา

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๒๕๕๕

**แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับประถมศึกษา**

สงวนลิขสิทธิ์	กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
พิมพ์ครั้งที่ ๒	๒๕๕๕
จำนวนพิมพ์	๒๙,๐๐๐ เล่ม
ผู้จัดพิมพ์	กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
พิมพ์ที่	โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด ๗๙ ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ๑๐๙๐๐ โทร. ๐-๒๕๖๑-๔๕๖๗ โทรสาร ๐-๒๕๖๙-๕๑๐๑ นายโชคดี ออสุวรรณ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

คำนำ

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ การจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรดังกล่าว ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนทางด้านการคิด และกำหนดไว้เป็นสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน ด้วยถือว่าเป็นทักษะที่จะนำไปสู่การสร้างความรู้ และการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงมีนโยบายส่งเสริมให้มีการนำทักษะการคิดลงสู่การปฏิบัติในห้องเรียนอย่างเป็นรูปธรรม ด้วยการจัดทำแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดบูรณาการใน ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ สอดคล้องตามตัวชี้วัดและธรรมชาติของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ สำหรับเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในการจัดทำเอกสารได้แยกเป็นรายกลุ่มสาระการเรียนรู้ แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ จัดทำเป็น ๒ เล่ม คือ ระดับประถมศึกษา ๑ เล่ม และระดับมัธยมศึกษา ๑ เล่ม รวมเอกสารแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดทั้งหมดมี ๑๖ เล่ม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ นี้ จะเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษา ครู อาจารย์ และผู้ที่สนใจนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะการคิด อีกทั้งขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการจัดทำเอกสารนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

(นายชินภัทร ภูมิรัตน)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำชี้แจง

แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ นี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด ซึ่งเป็นสมรรถนะหลักสมรรถนะหนึ่งตามหลักสูตรแกนกลางฯ ที่สอดคล้อง ตามตัวชี้วัดและธรรมชาติของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ สำหรับครูผู้สอนเลือกนำไปใช้ ในการจัดการเรียนรู้ ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเกิดทักษะ ทางด้านการคิด สำหรับเอกสารนี้ใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับประถมศึกษา

สาระสำคัญในแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดฯ ประกอบด้วย ๓ ส่วน ดังนี้

๑. การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด มีองค์ประกอบดังนี้

๑.๑ **สาระ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด** ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่กำหนด ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

๑.๒ **ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้** เป็นการวิเคราะห์จากตัวชี้วัดให้เห็นว่าในแต่ละตัวชี้วัด ผู้เรียนควรมีความรู้อะไรบ้าง และสามารถปฏิบัติสิ่งใดได้บ้าง

๑.๓ **ทักษะการคิด** เป็นการวิเคราะห์ทักษะการคิดที่สัมพันธ์กับตัวชี้วัดในแต่ละตัว ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการคิดไปสู่การสร้างชิ้นงาน/ภาระงานได้สอดคล้อง ตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

๑.๔ **ชิ้นงาน/ภาระงาน** เป็นการวิเคราะห์ชิ้นงาน/ภาระงานที่สะท้อนความสามารถ ของผู้เรียนจากการใช้ความรู้ และทักษะการคิดที่กำหนดไว้ซึ่งสอดคล้องตามตัวชี้วัด

๑.๕ **แนวการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด** เป็นการระบุกระบวนการ ของการคิดที่จะนำไปจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดตามที่วิเคราะห์ได้จากตัวชี้วัด

๒. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด มีองค์ประกอบดังนี้

๒.๑ ตัวชี้วัด เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์/เชื่อมโยงของแต่ละตัวชี้วัดที่สามารถนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันได้ในแต่ละชั้นปี/ภาคเรียน ซึ่งอาจมาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกันหรือต่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัดบางตัวอาจต้องฝึกซ้ำ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาด้านทักษะการคิดให้สอดคล้องตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

๒.๒ ความคิดรวบยอด เป็นการวิเคราะห์แก่นความรู้แต่ละตัวชี้วัดที่ผู้เรียนจะได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามตัวชี้วัดในข้อ ๒.๑

๒.๓ สาระการเรียนรู้ เป็นสาระการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามตัวชี้วัด

๒.๔ ทักษะการคิด เป็นทักษะการคิดที่นำมาพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดที่วิเคราะห์ไว้ตามข้อ ๒.๑

๒.๕ ชิ้นงาน/ภาระงาน เป็นชิ้นงาน/ภาระงานที่สะท้อนความสามารถของผู้เรียน และทักษะการคิดตามตัวชี้วัดที่นำมาจัดกิจกรรมรวมกัน

๒.๖ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นเทคนิค/วิธีการสอนที่จะใช้ในการพัฒนาผู้เรียน และนำไปสู่การสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน และสอดคล้องกับการใช้กระบวนการพัฒนาทักษะการคิดที่กำหนดไว้ให้ครบถ้วนตามข้อ ๒.๔

อนึ่ง การวิเคราะห์ความสัมพันธ์/เชื่อมโยงของแต่ละตัวชี้วัดเพื่อจัดกลุ่มสำหรับนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันตามข้อ ๒ เป็นการเสนอเพื่อเป็นตัวอย่าง ในทางปฏิบัติครูผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนหรือพัฒนาเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนในการพัฒนาทักษะการคิด

๓. ตัวอย่างการจัดทำหน่วยการเรียนรู้ เป็นการนำผลการวิเคราะห์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดจากข้อ ๒.๑-๒.๖ สู่การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ โดยวิธีการคิดแบบย้อนกลับ (Backward Design) ใน ๓ ขั้นตอน ดังนี้

- การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้
- การกำหนดหลักฐานการเรียนรู้
- การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สารบัญ

หน้า

คำนำ

คำชี้แจง

สารบัญ

สรุปทักษะการคิดจากการวิเคราะห์ตามตัวชี้วัดที่นำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๑

 การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด

๓

 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

๑๓

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

๒๓

 การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด

๒๕

 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

๓๗

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๔๗

 การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด

๔๙

 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

๖๓

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

๗๗

 การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด

๗๙

 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

๙๓

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

๑๑๑

 การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด

๑๑๓

 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

๑๒๕

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

๑๓๙

 การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด

๑๔๑

 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

๑๕๕

ตัวอย่างหน่วยการเรียนรู้

๑๖๗

ภาคผนวก

๑๘๑

คณะทำงาน

๑๘๗

สรุปทักษะการคิดจากการวิเคราะห์ตามตัวชี้วัดที่นำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ป.๖

ทักษะการคิดที่ใช้ในการสื่อสาร (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ทักษะการระบุ
ทักษะการเชื่อมโยง ***ทักษะการนำความรู้ไปใช้** ทักษะการสังเกต
ทักษะการสำรวจค้นหา ทักษะการรวบรวมข้อมูล ทักษะการวิเคราะห์
ทักษะการตั้งคำถาม ทักษะการตีความ ทักษะการแปลความ
ทักษะการสรุปย่อ ทักษะการให้เหตุผล ทักษะการเปรียบเทียบ
ทักษะการจำแนกประเภท ***ทักษะการสรุปอ้างอิง** ทักษะการเรียงลำดับ

ป.๕

ทักษะการคิดที่ใช้ในการสื่อสาร (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ทักษะการสังเกต
ทักษะการระบุ ทักษะการเปรียบเทียบ ***ทักษะการตีความ**
ทักษะการรวบรวมข้อมูล ทักษะการนำความรู้ไปใช้ ทักษะการจัดกลุ่ม
ทักษะการเชื่อมโยง ***ทักษะการแปลความ** ทักษะการตั้งคำถาม
ทักษะการสำรวจค้นหา ทักษะการสรุปย่อ ทักษะการสรุปอ้างอิง
ทักษะการให้เหตุผล ทักษะการจำแนกประเภท

ป.๔

ทักษะการคิดที่ใช้ในการสื่อสาร (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ทักษะการสังเกต
ทักษะการระบุ ทักษะการรวบรวมข้อมูล ทักษะการนำความรู้ไปใช้
ทักษะการจำแนกประเภท ทักษะการเปรียบเทียบ ทักษะการเชื่อมโยง
***ทักษะการตั้งคำถาม** ทักษะการสำรวจค้นหา ***ทักษะการให้เหตุผล**
ทักษะการจัดกลุ่ม ทักษะการตีความ ทักษะการสำรวจ

ป.๓

ทักษะการคิดที่ใช้ในการสื่อสาร (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ทักษะการสังเกต
ทักษะการระบุ ทักษะการนำความรู้ไปใช้ ทักษะการจำแนกประเภท ทักษะการจัดกลุ่ม
***ทักษะการเชื่อมโยง** ทักษะการเปรียบเทียบ ทักษะการตั้งคำถาม
***ทักษะการรวบรวมข้อมูล** ทักษะการสำรวจค้นหา ทักษะการสรุปย่อ

ป.๒

ทักษะการคิดที่ใช้ในการสื่อสาร (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ทักษะการสังเกต ทักษะการระบุ
ทักษะการจัดกลุ่ม ทักษะการสำรวจ ทักษะการรวบรวมข้อมูล ทักษะการนำความรู้ไปใช้
***ทักษะการจำแนกประเภท** ***ทักษะการเปรียบเทียบ**

ป.๑

ทักษะการคิดที่ใช้ในการสื่อสาร (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ***ทักษะการสังเกต** ทักษะการระบุ
***ทักษะการจัดกลุ่ม** ทักษะการรวบรวมข้อมูล ทักษะการนำความรู้ไปใช้

***ทักษะการคิดที่เป็นจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน**

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

- ♦ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด
- ♦ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

♦ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด

การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิดเป็นการนำตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จาก ๔ สาระ ๘ มาตรฐาน จำนวน ๑๖ ตัวชี้วัด มาวิเคราะห์รายตัวชี้วัดใน ๔ ประเด็น คือ ตัวชี้วัดแต่ละตัวผู้เรียนควรมีความรู้อะไรและทำอะไรได้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด ในแต่ละประเด็นจะมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันและสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ที่ฟัง	ผู้เรียนรู้อะไร ประโยคคำสั่ง ผู้เรียนทำอะไรได้ ปฏิบัติตามคำสั่ง	๑. ทักษะการฟัง ๒. ทักษะการสังเกต	การปฏิบัติตามคำสั่งที่ใช้ในห้องเรียน	๑. สังเกตการนำเสนอ สถานการณ์ รูปภาพ ภาษาท่าทาง สื่อรูปภาพ สื่อสัญลักษณ์ ฯลฯ ที่เป็นการปฏิบัติตามคำสั่งที่ใช้ในห้องเรียน เช่น Stand up. Open the door. Polite Word: Please ๒. ฟังการฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง ๓. ปฏิบัติตามคำสั่งที่ใช้ในห้องเรียน
๒. ระบุดźwięกและเสียงอ่านออกเสียงและสะกดคำง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	ผู้เรียนรู้อะไร ตัวอักษร เสียงตัวอักษร การสะกดคำ หลักการอ่าน ผู้เรียนทำอะไรได้ ๑. ระบุดźwięก ๒. อ่านออกเสียงและสะกดคำได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน	๑. ทักษะการอ่าน ๒. ทักษะการระบุ	๑. การระบุดźwięกและเสียงตัวอักษร ๒. การสะกดคำและอ่านออกเสียง	๑. นำเสนอตัวอักษร เสียงตัวอักษร สระ คำและการสะกดคำโดยใช้สื่อที่หลากหลาย เช่น สื่อรูปภาพ บัตรอักษร บัตรคำ เพลง ฯลฯ ๒. สังเกตและฝึกรับรู้เสียงคำและกลุ่มคำ - พยัญชนะต้นและท้ายคำ - เน้นหนัก-เบา (stress) - ระดับเสียงสูง-ต่ำ (intonation) ๓. ระบุดźwięก เสียงตัวอักษร อ่านออกเสียงและสะกดคำง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๓. เลือกภาพ ตรงตาม ความหมาย ของคำและ กลุ่มคำที่ฟัง	ผู้เรียนรู้อะไร ความหมายของคำ และกลุ่มคำ ผู้เรียนทำอะไรได้ เลือกภาพตรงตาม ความหมายของคำและ กลุ่มคำที่ฟัง	ทักษะ การระบุ	เลือกภาพจากคำ และกลุ่มคำ ที่ได้ฟัง	๑. นำเสนอคำศัพท์ที่ใช้สื่อ ที่หลากหลาย เช่น ของจริง รูปภาพ ฯลฯ ๒. ฝึกระบุ/เลือกภาพที่ตรง ตามความหมายกับคำและ กลุ่มคำที่ฟัง เช่น - จีบคู่ - ใส่หมายเลขตามลำดับ - วงกลมภาพ - ระบายสีภาพ - กากบาท ฯลฯ ๓. เลือกภาพตรงตาม ความหมายของคำ และกลุ่มคำที่ได้ฟัง
๔. ตอบคำถาม จากการฟัง เรื่องใกล้ตัว	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์จากเรื่องที่ฟัง ผู้เรียนทำอะไรได้ ตอบคำถามจากการฟัง เรื่องใกล้ตัว	๑. ทักษะ การฟัง ๒. ทักษะ การระบุ	ตอบคำถาม จากเรื่องที่ฟัง	๑. ฟังเรื่องใกล้ตัว/นิทาน สั้น ๆ ที่มีภาพประกอบ ๒. สังเกตและระบุคำศัพท์ ประโยคจากเรื่องที่ฟังและ ภาพประกอบ ๓. ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. พูดโต้ตอบ ด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ใน การสื่อสาร ระหว่างบุคคล ตามแบบที่ฟัง	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์ สำนวนภาษา ที่ใช้ในการสื่อสาร ผู้เรียนทำอะไรได้ พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ	๑. ทักษะ การพูด ๒. ทักษะ การจัดกลุ่ม	พูดสนทนาระหว่าง บุคคลด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ	๑. ระบุคำศัพท์ โครงสร้าง ประโยค และข้อความ ประกอบท่าทาง รูปภาพ สื่อวีดิทัศน์ หรือบทเพลง เช่น ทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ และ ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำ ตนเอง เช่น Hi! Hello! Good morning. Good afternoon. Good evening. I am... Goodbye. Bye. Thank you. I am sorry. ๒. สนทนาและแสดงท่าทาง ตามแบบในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ และการแนะนำตนเอง ๓. สังเกตและฝึกพูด ตามแบบในสถานการณ์ ที่กำหนด ๔. พูดโต้ตอบระหว่างบุคคล ด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ และ แสดงท่าทางประกอบ ตามแบบในการสื่อสาร
๒. ใช้คำสั้น ง่าย ๆ ตาม แบบที่ฟัง	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์ กลุ่มคำ และ ประโยคคำสั้นง่าย ๆ	๑. ทักษะ การพูด ๒. ทักษะ การระบุ	๑. การปฏิบัติตาม คำสั่งผู้อื่น ๒. การออกคำสั่ง ให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม	๑. นำเสนอคำศัพท์เกี่ยวกับ การใช้คำสั้นง่าย ๆ โดย การแสดงท่าทางและปฏิบัติ ตามคำสั่ง

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
	ผู้เรียนทำอะไรได้ ปฏิบัติตามคำสั่งที่ฟังและ ออกคำสั่งให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม			๒. พูดออกคำสั่งและปฏิบัติ ตามคำสั่งในห้องเรียน ให้เกิดความคล่องแคล่ว และปฏิบัติตามได้
๓. บอกความ ต้องการ ง่าย ๆ ของ ตนเองตาม แบบที่ฟัง	ผู้เรียนรู้อะไร คำ กลุ่มคำ และ ประโยคเพื่อบอก ความต้องการของตนเอง ผู้เรียนทำอะไรได้ พูดประโยคแสดง ความต้องการของตนเองได้	๑. ทักษะ การพูด ๒. ทักษะ การระบุ	พูดบอก ความต้องการง่าย ๆ ของตนเอง	๑. นำเสนอคำศัพท์ สำนวนภาษา และประโยคที่ ใช้บอกความต้องการง่าย ๆ เช่น I want, please. โดยใช้สื่อที่หลากหลาย ๒. แสดงท่าทางประกอบ การพูดแสดงความต้องการ ของตนเอง ๓. ฝึกพูดแสดงความต้องการ ของตนเองตามแบบที่ฟัง ให้เกิดความคล่องแคล่ว ๔. พูดบอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองได้
๔. พูดขอและให้ ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับ ตนเองตาม แบบที่ฟัง	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์ สำนวนภาษา และประโยคเพื่อขอและ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ผู้เรียนทำอะไรได้ พูดขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง	๑. ทักษะ การฟัง ๒. ทักษะ การพูด ๓. ทักษะ การระบุ	พูดขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง กับเพื่อน	๑. นำเสนอความหมาย ของคำศัพท์ สำนวนภาษา และประโยคเกี่ยวกับการขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เช่น What's your name? My name is โดยใช้ของจริง สื่อรูปภาพ สื่อวีดิทัศน์ บัตรภาพ ฯลฯ ๒. ฟังบทสนทนาที่ใช้ขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ๓. ฝึกถาม-ตอบตาม โครงสร้างประโยค ๔. จับคู่พูดขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	ผู้เรียนรู้อะไร คำและประโยคที่ใช้พูดเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว ผู้เรียนทำอะไรได้ พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	๑. ทักษะการพูด ๒. ทักษะการระบุ	พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัว	๑. สังเกตการใช้คำและประโยคเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวจากสื่อประเภทต่าง ๆ ๒. ฝึกพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัว ๓. พุดนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัว

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. พูดและทำท่าประกอบตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	ผู้เรียนรู้อะไร วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ผู้เรียนทำอะไรได้ พูดและทำท่าประกอบตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	๑. ทักษะการพูด ๒. ทักษะการสังเกต ๓. ทักษะการระบุ ๔. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	สนทนาและแสดงท่าทางประกอบตามสถานการณ์ที่กำหนดให้	๑. สังเกตและระบุท่าทางประกอบการพูดที่ทักทาย การแนะนำตนเอง การกล่าวคำอ้อลา การตอบรับ/ปฏิเสธจากสื่อวีดิทัศน์หรือสถานการณ์จริง ๒. ฝึกพูดและทำท่าประกอบตามวัฒนธรรม ๓. ทบทวนการพูดและท่าทาง ๔. พูดและทำท่าประกอบตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาในสถานการณ์ที่กำหนดให้
๒. บอกชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา เช่น Christmas Day, Valentine's Day, New Year's Day.	๑. ทักษะการอ่าน ๒. ทักษะการระบุ ๓. ทักษะการจัดกลุ่ม	บอกชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา	๑. นำเสนอคำศัพท์ รูปภาพเกี่ยวกับเทศกาลสำคัญต่าง ๆ ของเจ้าของภาษา ๒. ฝึกอ่านและระบุคำศัพท์และรูปภาพ ๓. จัดกลุ่มคำศัพท์ รูปภาพตามเทศกาลสำคัญที่เกี่ยวข้อง ๔. บอกชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา
๓. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	ผู้เรียนรู้อะไร กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย ผู้เรียนทำอะไรได้ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	๑. ทักษะการฟัง ๒. ทักษะการพูด ๓. ทักษะการสังเกต	ปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม	๑. สนทนาเกี่ยวกับกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมพร้อมยกตัวอย่าง ๒. สังเกต ทำความเข้าใจและฝึกปฏิบัติการเล่นเกม การร้องเพลง การเล่นเกม ประกอบท่าทางที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ๓. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามโอกาสและความเหมาะสม

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ระบุตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	ผู้เรียนรู้อะไร ตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ผู้เรียนทำอะไรได้ ๑. บอกตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ๒. ออกเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	๑. ทักษะการอ่าน ๒. ทักษะการระบุ	๑. บอกอักษรและออกเสียงตัวอักษร A-Z ๒. สมุดภาพตัวอักษร A-Z	๑. นำเสนอตัวอักษรและเสียงตัวอักษรภาษาต่างประเทศโดยใช้บัตรคำ วาดภาพ ฯลฯ ๒. ฝึกออกเสียงตัวอักษรภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ๓. ออกเสียงตัวอักษรทั้งภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ๔. จับคู่ตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ๕. นำเสนอด้วยสมุดภาพตัวอักษร A-Z

สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และ
เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. บอกคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้อง กลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	๑. ทักษะ การระบุ ๒. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๓. ทักษะ การจัดกลุ่ม	สมุดภาพคำศัพท์	๑. กำหนดวงคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่นโดยใช้ สื่อรูปภาพ ของจริง วิดีทัศน์ ฯลฯ ๒. รวบรวมคำศัพท์ ๓. ระบุและจัดกลุ่มคำศัพท์ ๔. เชื่อมโยงคำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น ๕. จัดทำสมุดภาพคำศัพท์ และนำเสนอ

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ฟัง/พูดใน สถานการณ์ ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียน	ผู้เรียนรู้อะไร ความหมายคำศัพท์ สำนวนภาษา ประโยค ในสถานการณ์ง่าย ๆ ในห้องเรียน ผู้เรียนทำอะไรได้ สนทนาในสถานการณ์ ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้น ในห้องเรียน	๑. ทักษะ การฟัง ๒. ทักษะ การพูด	พูดสนทนาใน สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียน	๑. นำเสนอคำศัพท์ สำนวน ภาษา ประโยค ที่เกิดขึ้น ในห้องเรียนจากสื่อรูปภาพ ทำทางประกอบ ฯลฯ ๒. ฟังและพูดคำศัพท์ สำนวนภาษา ประโยค เกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ในห้องเรียน ๓. ทบทวนคำศัพท์ สำนวน ภาษา ประโยคเกี่ยวกับ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียน ๔. พูดบทสนทนาง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๒ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ใช้ภาษา ต่างประเทศ เพื่อรวบรวม คำศัพท์ที่ เกี่ยวข้อง ใกล้ตัว	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์ เกี่ยวกับ เรื่องใกล้ตัว ผู้เรียนทำอะไรได้ รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง ใกล้ตัว เช่น อาชีพ บุคคล ในครอบครัว และโรงเรียน	๑. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๒. ทักษะ การจัดกลุ่ม	สมุดภาพคำศัพท์ เกี่ยวกับอาชีพ บุคคลในครอบครัว และโรงเรียน	๑. กำหนดคำศัพท์ สำนวน ภาษา ประโยคที่เชื่อมโยง กับเรื่องใกล้ตัว ๒. ศึกษาวิธีการรวบรวมข้อมูล จากสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ๓. รวบรวมข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ ๔. จัดกลุ่มคำศัพท์ ๕. จัดทำสมุดภาพคำศัพท์ เกี่ยวกับอาชีพ บุคคลใน ครอบครัว และโรงเรียน

♦ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด เป็นการวิเคราะห์ ต่อเนื่องจากการวิเคราะห์ตัวชี้วัด โดยวิเคราะห์ใน ๖ ประเด็น คือ ความสัมพันธ์/เชื่อมโยงของตัวชี้วัดแต่ละตัวที่จะนำมาจัดกิจกรรม การเรียนรู้ร่วมกันได้ ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๑ ๑. ปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ที่ฟัง มาตรฐาน ต ๑.๒ ๒. ใช้คำสั่งง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง	การรู้และเข้าใจคำสั่ง ช่วยในการใช้และปฏิบัติตามได้ถูกต้อง	๑. ลักษณะทางภาษา (Language Feature) คำสั่งที่ใช้ในห้องเรียน เช่น Stand up. Sit down. Listen. Repeat. Quiet! Stop! ๒. หน้าที่ของภาษา (Language Function) คำกริยาที่เป็นคำสั่งที่ใช้ในห้องเรียน	๑. ทักษะการฟัง ๒. ทักษะการพูด ๓. ทักษะการสังเกต ๔. ทักษะการระบุ	๑. การปฏิบัติตามคำสั่งที่ใช้ในห้องเรียน ๒. การออกคำสั่งให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม	๑. สังเกตคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งที่ใช้ในห้องเรียนจากสถานการณ์ รูปภาพ ภาษาท่าทาง สื่อรูปภาพ สื่อสัญลักษณ์ เช่น Stand up. Sit down. Open the door. ๒. เชื่อมโยงความรู้ไปสู่การฝึกปฏิบัติตามและการใช้คำสั่งเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และรายบุคคล ด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ๓. ทบทวนความรู้จากการฝึกปฏิบัติ ๔. ปฏิบัติตามคำสั่งที่ใช้ในห้องเรียน และออกคำสั่งให้ผู้อื่นปฏิบัติตามได้

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๒ ๑. พูดได้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง	การรู้คำศัพท์สำนวนภาษา และวัฒนธรรมช่วยในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างบุคคล	๑. ลักษณะทางภาษา (Language Feature) ๑) บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ และประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เช่น Hi! Hello! Good morning. Good afternoon. Good evening. I am... Goodbye. Bye. Thank you. I am sorry.	๑. ทักษะการฟัง ๒. ทักษะการพูด ๓. ทักษะการสังเกต ๔. ทักษะการระบุ ๕. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	พูดสนทนาประกอบท่าทางในสถานการณ์ต่าง ๆ ระหว่างบุคคลที่เกิดขึ้นในห้องเรียน	๑. นำเสนอบทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ และประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง ๒. ฟังและสังเกตท่าทางประกอบการพูด ทักทาย การแนะนำตนเอง การกล่าวคำอำลา การตอบรับ/ปฏิเสธ จากสื่อวีดิทัศน์หรือสถานการณ์จริง ๓. ระบุดำคำศัพท์สำนวนภาษาและกริยาท่าทางที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ๔. เชื่อมโยงความรู้โดยการฝึกพูด
สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต ๒.๑ ๑. พูดและทำท่าประกอบตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา					
สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต ๔.๑ ๑. ฟัง/พูดในสถานการณ์					

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
ง่าย ๆ ที่ เกิดขึ้นใน ห้องเรียน		๒. หน้าที่ของ ภาษา (Language Function) ๑) วัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา เช่น การใช้สีหน้า ท่าทางประกอบ การพูดขณะ แนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงอาการ ตอบรับ/ปฏิเสธ ๒) การใช้ภาษา ในการฟัง/พูดใน สถานการณ์ ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้น ในห้องเรียน			ได้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ โดยใช้ กระบวนการฝึกเป็น กลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และรายบุคคล ด้วยกิจกรรมที่ หลากหลาย ๕. ทบทวนความรู้ จากการปฏิบัติ ๖. พูดสนทนา ประกอบท่าทางใน สถานการณ์ง่าย ๆ ระหว่างบุคคลที่เกิด ขึ้นในห้องเรียน

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษา เพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๒ ๓. บอกความ ต้องการง่าย ๆ ของตนเอง ตามแบบที่ฟัง ๔. พูดขอและให้ ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับ ตนเองตาม แบบที่ฟัง มาตรฐาน ต ๑.๓ ๑. พูดให้ข้อมูล เกี่ยวกับ ตนเองและ เรื่องใกล้ตัว	การรู้จักเลือกใช้ คำและประโยค ในการพูดขอ และให้ข้อมูล และบอกความ ต้องการของ ตนเอง	๑. ลักษณะทาง ภาษา (Language Feature) คำและประโยค ที่ใช้ในการพูดขอ และให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง บุคคลใน ครอบครัว และ เรื่องใกล้ตัว เช่น บอกชื่อ อายุ รูปร่าง ส่วนสูง จำนวนนับ ๑-๒๐ สี ขนาด ตำแหน่งของ สิ่งของ ๒. หน้าที่ของ ภาษา (Language Function) คำศัพท์ จำนวน และประโยคที่ใช้ บอกความ ต้องการ เช่น I want... Please...	๑. ทักษะ การฟัง ๒. ทักษะ การพูด ๓. ทักษะ การระบุ	๑. พูดบอก ความต้องการ ของตนเอง ๒. พูดขอและ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเองและ ครอบครัว	๑. ศึกษาคำศัพท์ สำนวนภาษา และ ประโยคที่ใช้บอก ความต้องการ พูดขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง ๒. ศึกษาคำศัพท์ สำนวน ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง และครอบครัว ๓. ฝึกใช้คำศัพท์ สำนวนภาษา และ ประโยคที่ใช้พูด บอกความต้องการ ของตนเอง พูดขอ และให้ข้อมูล ๔. ทบทวนการพูด ประโยคบอก ความต้องการ พูดขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง ๕. พูดบอก ความต้องการ ของตนเอง และ พูดขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเองและ ครอบครัว

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๑ ๓. เลือกภาพตรงตามความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟัง ๔. ตอบคำถามจากการฟังเรื่องใกล้ตัว	การรู้ความหมายของคำ กลุ่มคำ และประโยคช่วยในการสื่อสารทั้งการใช้คำพูดและรูปภาพ	๑. ลักษณะทางภาษา (Language Feature) คำ กลุ่มคำ ประโยคและความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม ใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ ๑๕๐-๒๐๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม) ๒. หน้าที่ของภาษา (Language Function) ๑) บทอ่านเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัวหรือนิทานที่มีภาพประกอบ ๒) ประโยคคำถามและคำตอบ - Yes/No Question เช่น Is it a/an...? Yes, it is./ No, it is not. - Question Word “What” เช่น What is it? It is a/an...	๑. ทักษะการฟัง ๒. ทักษะการระบุ	๑. เลือกภาพจากคำและกลุ่มคำที่ฟัง ๒. ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง	๑. สังเกตและรวบรวมคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว โดยใช้สื่อที่หลากหลาย เช่น รูปภาพ วิดีทัศน์ ฯลฯ ๒. ฝึกออกเสียงคำศัพท์ ๓. ฝึกระบุ/เลือกภาพที่ตรงตามความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟัง เช่น การจับคู่ การใส่หมายเลขตามลำดับ ฯลฯ ๔. ฟังเรื่องใกล้ตัว/นิทานที่มีภาพประกอบ และระบุคำศัพท์จากเรื่องที่ฟัง ๕. ตอบคำถามง่าย ๆ จากเรื่องที่ฟัง

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๑ ๒. ระบุตัวอักษรและเสียงอ่านออกเสียงและสะกดคำง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	การรู้จักตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ช่วยให้ระบุตัวอักษรเสียงตัวอักษรอ่านออกเสียงและสะกดคำง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	๑. ลักษณะทางภาษา (Language Feature) ๑) ตัวอักษร (letter names) เสียงตัวอักษรทั้งภาษาต่างประเทศและภาษาไทย สระ (letter sounds) และการสะกดคำ ๒) หลักการอ่านออกเสียง เช่น - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา (stress) ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ (intonation) ในประโยค	๑. ทักษะการอ่าน ๒. ทักษะการระบุ	๑. บอกตัวอักษรและออกเสียงตัวอักษร ๒. สะกดคำและอ่านออกเสียง	๑. นำเสนอตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยจากสื่อต่าง ๆ เช่น บัตรคำ บัตรภาพ วิดีทัศน์ ฯลฯ ๒. ฟังอ่านออกเสียงตัวอักษร คำ และกลุ่มคำภาษาต่างประเทศ ๓. ระบุตัวอักษรและการออกเสียงตัวอักษรทั้งภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ๔. ทบทวนความรู้เรื่องการออกเสียงและสะกดคำ ๕. อ่านออกเสียงและสะกดคำตามหลักการอ่าน
สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต ๒.๒ ๑. ระบุตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	หลักการอ่าน				

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
		๒. หน้าที่ของ ภาษา (Language Function) ๑) คำ ๒) กลุ่มคำ ๓) ประโยค ๔) คำสั่ง/คำถาม/ ตอบรับ/ปฏิเสธ			

สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๒ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๓ ภาษา กับความสัมพันธ กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น มาตรฐาน ต ๓.๑ ๑. บอกคำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น สาระที่ ๔ ภาษา กับความสัมพันธ กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต ๔.๒ ๑. ใช้ภาษา ต่างประเทศ เพื่อรวบรวม คำศัพท์ ที่เกี่ยวข้อง ใกล้ตัว	การรู้ความหมาย คำศัพท์ของ ภาษาต่างประเทศ เป็นพื้นฐานสำคัญ ในการเรียนรู้ เรื่องใกล้ตัวและ เรื่องที่เกี่ยวข้อง กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น	๑. ลักษณะทาง ภาษา (Language Feature) ๑) คำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น เช่น อาชีพ บุคคลใน ครอบครัว และโรงเรียน ๒. หน้าที่ของ ภาษา (Language Function) ๑) การใช้ ภาษาต่างประเทศ ในการรวบรวม คำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับใกล้ตัว จากสื่อต่าง ๆ	๑. ทักษะ การระบุ ๒. ทักษะ การรวบรวมข้อมูล ๓. ทักษะ การจัดกลุ่ม	สมุดคำศัพท์ ประกอบภาพ เกี่ยวกับอาชีพ บุคคลใน ครอบครัวและ โรงเรียน	๑. กำหนดคำศัพท์ ที่เชื่อมโยงกับเรื่อง ใกล้ตัวและกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น ๒. รวบรวมคำศัพท์ จากแหล่งเรียนรู้ ต่าง ๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ ๓. ระบุและจัดกลุ่ม คำศัพท์ ๔. จัดทำสมุดคำศัพท์ ประกอบภาพ เกี่ยวกับอาชีพ บุคคลในครอบครัว และโรงเรียน

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต ๒.๑ ๒. บอกชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา ๓. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ช่วยให้เข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม	๑. ลักษณะทางภาษา (Language Feature) ๑) คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ ๒) กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน ประกอบทำทางในวันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ ๒. หน้าที่ของภาษา (Language Function) คำ สำนวน ประโยคที่ใช้ในการจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม ร้องเพลง การเล่านิทาน ฯลฯ	๑. ทักษะการฟัง ๒. ทักษะการพูด ๓. ทักษะการอ่าน ๔. ทักษะการสังเกต ๕. ทักษะการระบุ ๖. ทักษะการจัดกลุ่ม	๑. บอกชื่อและคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา ๒. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การทำทำทาง ประกอบนิทาน ฯลฯ	๑. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษาจากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ๒. ระบุและจัดกลุ่มชื่อและคำศัพท์ที่เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญต่าง ๆ เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ ๓. สนทนาทบทวนความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมในเทศกาลสำคัญ พร้อมยกตัวอย่าง ๔. สังเกตและฝึกปฏิบัติการเล่นเกม การร้องเพลง การทำทำทาง ประกอบนิทาน ๕. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาในเทศกาลสำคัญ เช่น การเล่นเกม การร้องเพลงในวันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

- ♦ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด
- ♦ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

♦ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด

การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิดเป็นการนำตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จาก ๔ สาระ ๘ มาตรฐาน จำนวน ๑๖ ตัวชี้วัด มาวิเคราะห์รายตัวชี้วัดใน ๔ ประเด็น คือ ตัวชี้วัดแต่ละตัวผู้เรียนควรมีความรู้อะไรและทำอะไรได้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด ในแต่ละประเด็นจะมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันและสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ ที่ฟัง	ผู้เรียนรู้อะไร ความหมายของคำศัพท์ กลุ่มคำ ประโยคคำสั่งและคำขอร้อง ผู้เรียนทำอะไรได้ ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องต่าง ๆ เช่น Stand up. Sit down. Please come here. Don't make a loud noise, please. Show me a Open your book. Don't talk in class.	๑. ทักษะการฟัง ๒. ทักษะการระบุ ๓. ทักษะการจัดกลุ่ม	การปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน	๑. นำเสนอคำ กลุ่มคำที่เป็นคำสั่ง คำขอร้อง ประโยคคำสั่งที่เป็นตอนเดียว เช่น Stand up. Open the door. และคำขอร้อง เช่น Please come here. Don't make a loud noise, please. โดยใช้ภาษาท่าทาง สื่อรูปภาพ สื่อสัญลักษณ์ ฯลฯ ๒. ระบุและจัดกลุ่มประโยคคำสั่งและคำขอร้อง ๓. ฟังและปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้อง ๔. ปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน
๒. ระบุดźwięกและเสียงอ่านออกเสียงสะกดคำและอ่านประโยคง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	ผู้เรียนรู้อะไร รู้หลักการอ่านออกเสียง สะกดคำ ระบุดźwięกและเสียง หลักการอ่านออกเสียง คำและประโยคต่าง ๆ ผู้เรียนทำอะไรได้ ระบุดźwięกและเสียง สะกดคำและอ่านออกเสียง และอ่านประโยคง่าย ๆ ได้ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เช่น - พยัญชนะต้นและพยัญชนะท้ายคำ - เน้นหนัก-เบา (stress) - ระดับเสียงสูง-ต่ำ (intonation) ในประโยค	๑. ทักษะการอ่าน ๒. ทักษะการระบุ ๓. ทักษะการจำแนกประเภท ๔. ทักษะการเปรียบเทียบ	การออกเสียงคำสะกดคำและอ่านออกเสียงประโยค	๑. นำเสนอตัวอักษร เสียงตัวอักษร สระ คำ การสะกดคำและประโยคง่าย ๆ โดยใช้สื่อที่หลากหลาย เช่น สื่อรูปภาพ สื่อวีดิทัศน์ ฯลฯ ๒. ฟังออกเสียงและจำแนกคำและกลุ่มคำ - พยัญชนะต้นและท้ายคำ - เน้นหนัก-เบา (stress) - ระดับเสียงสูง-ต่ำ (intonation) ในประโยค ๓. เปรียบเทียบการออกเสียงตัวอักษรที่มีความใกล้เคียงกัน ๔. ฟังอ่านออกเสียงตัวอักษรออกเสียงคำศัพท์ สะกดคำและประโยคง่าย ๆ ๕. อ่านออกเสียงคำศัพท์และประโยคง่าย ๆ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๓. เลือกภาพ ตรงตาม ความหมาย ของคำ กลุ่มคำ และ ประโยคที่ฟัง	ผู้เรียนรู้อะไร ความหมายของคำศัพท์ กลุ่มคำ และประโยคที่ฟัง ผู้เรียนทำอะไรได้ เลือกภาพตรงตาม ความหมายของคำ กลุ่มคำ และประโยคที่ฟัง	๑. ทักษะ การฟัง ๒. ทักษะ การระบุ ๓. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๔. ทักษะ การจำแนก ประเภท	แบบฝึกหัดจับคู่ โยงเส้น จำแนก ประเภท ฯลฯ	๑. รวบรวมและนำเสนอ ความหมายของคำศัพท์ กลุ่มคำ ประโยคเดียว (Simple Sentence) ที่เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม ใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และนันทนาการ โดยใช้ รูปภาพ สื่อ ของจริง ฯลฯ ๒. จำแนกคำศัพท์ ๓. ฝึกออกเสียงคำ กลุ่มคำ และ ประโยคเดียวตามแบบที่ฟัง ๔. ระบุ/เลือกภาพตรงตาม ความหมายของคำ กลุ่มคำ และประโยคที่ฟังโดย - จับคู่ - ใส่หมายเลขตามลำดับ - วงกลมภาพ - ระบายสีภาพ - กากบาท ฯลฯ ๕. ทำแบบฝึกหัดการจับคู่ โยงเส้น จำแนกประเภท ฯลฯ
๔. ตอบคำถาม จากการฟัง ประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ	ผู้เรียนรู้อะไร รู้และเข้าใจความหมาย ของคำศัพท์ รูปประโยค ตอบคำถามจากการฟัง บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ ผู้เรียนทำอะไรได้ ตอบคำถามจากการฟัง ประโยค บทสนทนาหรือ นิทานง่าย ๆ ที่มีภาพ ประกอบ	๑. ทักษะ การฟัง ๒. ทักษะ การระบุ ๓. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	๑. การตอบคำถาม จากเรื่องที่ฟัง ๒. การแสดง บทบาทสมมติจาก นิทานสั้น ๆ ง่าย ๆ	๑. นำเสนอคำศัพท์ ประโยค เกี่ยวกับบทสนทนาหรือ นิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ โดยใช้ท่าทาง บทบาทสมมติ นิทาน หนังสือภาพ ฯลฯ ๒. ฝึกออกเสียงคำศัพท์ ประโยค ๓. ฟังประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ ที่มี ภาพประกอบ ๔. ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง ๕. แสดงบทบาทสมมติจาก นิทานง่าย ๆ ที่ฟัง

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. พูดโต้ตอบ ด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ใน การสื่อสาร ระหว่าง บุคคลตาม แบบที่ฟัง	ผู้เรียนรู้อะไร รู้และเข้าใจบทสนทนา ที่ใช้ในการสื่อสารระหว่าง บุคคล ผู้เรียนทำอะไรได้ พูด/โต้ตอบด้วยถ้อยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่าง บุคคล เช่น บทสนทนา เกี่ยวกับการทักทาย การกล่าวลา การขอบคุณ การขอโทษและการแนะนำ ตนเองได้ถูกต้อง เช่น Hi! Hello! Good morning. Good afternoon. Good evening. I am... Goodbye. Bye. Thank you. I am sorry.	๑. ทักษะ การพูด ๒. ทักษะ การระบุ	การพูดสนทนา	๑. นำเสนอคำศัพท์ โครงสร้าง ประโยค และข้อความโดยใช้ ท่าทาง รูปภาพ สื่อวิทัศน์ หรือบทเพลง ฯลฯ ๒. ฝึกออกเสียงคำศัพท์ และประโยคง่าย ๆ ๓. สนทนาและแสดงท่าทาง ตามแบบในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ และการแนะนำตนเอง ๔. ฝึกพูดตามแบบใน สถานการณ์ที่กำหนด ๕. พูดบทสนทนา
๒. ใช้คำสั่งและ คำขอร้อง ง่าย ๆ ตาม แบบที่ฟัง	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์ กลุ่มคำ และ ประโยคคำสั่งและคำขอร้อง ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนทำอะไรได้ ออกคำสั่งและปฏิบัติตาม คำสั่ง คำขอร้องที่ใช้ในชีวิต ประจำวัน	๑. ทักษะ การพูด ๒. ทักษะ การระบุ	การพูดออกคำสั่ง คำขอร้อง ให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม	๑. สังเกตคำศัพท์ กลุ่มคำ ประโยคคำสั่งและคำขอร้อง ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ๒. ฝึกออกเสียงคำ กลุ่มคำ ประโยคคำสั่งและคำขอร้อง ๓. แสดงท่าทางประกอบ การใช้คำสั่งและคำขอร้อง ๔. ฝึกปฏิบัติให้เกิด ความคล่องแคล่ว

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
				๕. ฝึกใช้และปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้อง ๖. ออกคำสั่งและคำขอร้องและให้ผู้อื่นปฏิบัติตามได้
๓. บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง	ผู้เรียนรู้อะไร คำและประโยคเพื่อบอกความต้องการของตนเอง ผู้เรียนทำอะไรได้ พูดประโยคแสดงความต้องการง่าย ๆ ของตนเอง	๑. ทักษะการพูด ๒. ทักษะการระบุ	การพูดบอกความต้องการของตนเอง	๑. นำเสนอความหมายของคำศัพท์ ส่วนวนภาษาและประโยคที่ใช้บอกความต้องการ โดยใช้ของจริงรูปภาพ ฯลฯ เช่น I want ..., please. ๒. แสดงท่าทางประกอบการพูดแสดงความต้องการของตนเอง ๓. ฝึกปฏิบัติให้เกิดความคล่องแคล่ว ๔. พูดบอกความต้องการของตนเองได้
๔. พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบที่ฟัง	ผู้เรียนรู้อะไร การพูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ผู้เรียนทำอะไรได้ พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เช่น What's your name? My name is How are you? I am fine.	๑. ทักษะการพูด ๒. ทักษะการระบุ	การพูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง	๑. นำเสนอคำศัพท์ ประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เช่น What's your name? My name is ... How are you? I am fine. โดยใช้สื่อที่หลากหลาย ๒. ฟังบทสนทนาเกี่ยวกับการขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ๓. ฝึกพูดถาม-ตอบตามโครงสร้างประโยคในบทสนทนาที่ฟังอย่างคล่องแคล่ว ๔. พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	ผู้เรียนรู้อะไร คำและประโยคที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว และเรื่องใกล้ตัว ผู้เรียนทำอะไรได้ พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว บุคคลใกล้ตัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น บอกชื่อ อายุ รูปร่าง ส่วนสูง สิ่งต่าง ๆ จำนวนนับ ๑-๓๐ สี ขนาด ตำแหน่งของสิ่งของ	๑. ทักษะการพูด ๒. ทักษะการระบุ ๓. ทักษะการจำแนกประเภท	การพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	๑. ระบุนัยความหมายและการออกเสียงคำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับข้อมูลของตนเอง ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว ๒. จำแนกประเภทคำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว จำนวนนับ ๑-๓๐ สี ขนาด ตำแหน่งของสิ่งของ ๓. ฝึกใช้ประโยคพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว และเรื่องใกล้ตัวให้คล่องแคล่ว ๔. พูดบอกข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น บอกชื่อ อายุ รูปร่าง ส่วนสูง ของสิ่งต่าง ๆ จำนวนนับ ๑-๓๐ ขนาด ตำแหน่งของสิ่งของ

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้
อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. พูดและ ทำท่าทาง ประกอบตาม วัฒนธรรม ของเจ้าของ ภาษา	ผู้เรียนรู้อะไร ภาษา ท่าทาง และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ผู้เรียนทำอะไรได้ พูดและทำท่าทางประกอบ ตามวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา เช่น การแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงอาการตอบรับ หรือปฏิเสธ	๑. ทักษะ การพูด ๒. ทักษะ การฟัง ๓. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๔. ทักษะ การเปรียบเทียบ	การแสดง บทบาทสมมติ	๑. รวบรวมข้อมูลการใช้สีหน้า ท่าทางประกอบการพูด ตามวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษาจากสื่อวีดิทัศน์ ๒. เปรียบเทียบความแตกต่าง ของท่าทางประกอบการพูด แนะนำตนเอง การทักทาย การแสดงอาการตอบรับและ ปฏิเสธ ระหว่างของไทยและ ของเจ้าของภาษา ๓. ฝึกฟัง พูด และทำท่าทาง ประกอบการพูดตาม วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ๔. พูดและทำท่าทางประกอบ ตามวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษาตามสถานการณ์ที่ กำหนด/การแสดงบทบาท สมมติ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๒. บอกชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา เช่น Christmas Day, Valentine's Day, New Year's Day.	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะการรวบรวมข้อมูล ๓. ทักษะการจำแนกประเภท	๑. การบอกชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญจากภาพต่าง ๆ หรือตามสถานการณ์จริง ๒. การนำเสนอรูปภาพได้ตรงกับเทศกาลวันสำคัญหรือตรงตามสถานการณ์จริง	๑. ดูวิดีโอหรือสอนชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา เช่น - Christmas Day - Valentine's Day - New Year's Day ๒. รวบรวมและจำแนกชื่อคำศัพท์และประโยค ตามเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา ๓. ฝึกพูดคำศัพท์สำนวนประโยคที่ใช้เทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา เช่น Merry Christmas. Happy New Year. ๔. นำเสนอรูปภาพได้ตรงกับเทศกาลวันสำคัญหรือตรงตามสถานการณ์จริง
๓. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	ผู้เรียนรู้อะไร การเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย ผู้เรียนทำอะไรได้ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย เช่น กิจกรรมวัน Christmas day, Valentine's day, New Year's day.	๑. ทักษะการสังเกต ๒. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑. การเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา ๒. การแสดงบทบาทสมมติ	๑. สอนคำศัพท์ สำนวนภาษาที่ใช้ในกิจกรรมและการทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ๒. จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม ๓. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัยและโอกาส ๔. การแสดงบทบาทสมมติกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ระบุตัวอักษร และเสียง ตัวอักษร ของภาษา ต่างประเทศ และภาษาไทย	ผู้เรียนรู้อะไร ตัวอักษรและเสียงตัวอักษร ของภาษาต่างประเทศและ ภาษาไทย ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกตัวอักษรและออกเสียง ตัวอักษรของภาษา ต่างประเทศและภาษาไทย เช่น A-Z, ก-ฮ	๑. ทักษะ การฟัง ๒. ทักษะ การอ่าน ๓. ทักษะ การระบุ ๔. ทักษะ การจัดกลุ่ม	การบอกชื่อ ตัวอักษรและ ออกเสียงอักษร	๑. ฟังการออกเสียงตัวอักษร ทั้งภาษาต่างประเทศและ ภาษาไทย โดยใช้บัตร ตัวอักษร วิดีทัศน์ ฯลฯ ๒. ฝึกออกเสียงตัวอักษร ทั้งภาษาต่างประเทศและ ภาษาไทย ๓. จัดกลุ่มเสียงตัวอักษรและ ตัวอักษรภาษาต่างประเทศ และภาษาไทยที่ออกเสียง เหมือนหรือใกล้เคียงกัน ๔. ฟังเสียงตัวอักษร ออกเสียงตาม และระบุ ตัวอักษรที่ได้ยิน

สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และ
เป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. บอกคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	๑. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๒. ทักษะ การจำแนก ประเภท ๓. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	สมุดภาพคำศัพท์	๑. นำเสนอคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่นโดยใช้สื่อ รูปภาพ ของจริง วิดีทัศน์ ฯลฯ ๒. ฝึกออกเสียงคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น ๓. รวบรวมคำศัพท์ ๔. ระบุและจำแนกคำศัพท์ ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ๕. จัดทำสมุดภาพคำศัพท์ และนำเสนอ

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ฟัง/พูดใน สถานการณ์ ง่าย ๆ ที่เกิด ขึ้นใน ห้องเรียน	ผู้เรียนรู้อะไร ความหมายของคำศัพท์ สำนวนภาษา ประโยค ในสถานการณ์ง่าย ๆ ในห้องเรียน ผู้เรียนทำอะไรได้ ฟังและพูดสนทนาใน สถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้น ในห้องเรียน เช่น การทักทาย และ การกล่าวลา	๑. ทักษะ การฟัง ๒. ทักษะ การพูด ๓. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	การพูดบทสนทนา ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียน	๑. นำเสนอคำศัพท์ สำนวน ภาษา ประโยคที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียนโดยใช้สื่อรูปภาพ คำถาม ทำทางประกอบ ฯลฯ ๒. ฟังและพูดคำศัพท์ สำนวนภาษา ประโยค เกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ในห้องเรียน ๓. พูดบทสนทนาง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๒ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ
และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ใช้ภาษา ต่างประเทศ เพื่อรวบรวม คำศัพท์ ที่เกี่ยวข้อง ใกล้ตัว	ผู้เรียนรู้อะไร ความหมายคำศัพท์ สำนวนภาษา ประโยค ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว ผู้เรียนทำอะไรได้ ใช้ภาษาต่างประเทศ บอกเรื่องราวที่เกี่ยวข้อง ใกล้ตัว เช่น อาชีพ ชื่อบุคคลสำคัญในชุมชน เป็นต้น	๑. ทักษะ การสำรวจ ๒. ทักษะ การจำแนก ประเภท	การทำสมุดภาพ คำศัพท์เกี่ยวกับ อาชีพและบุคคล สำคัญในชุมชน	๑. กำหนดและนำเสนอคำศัพท์ สำนวนภาษา ประโยค ที่เชื่อมโยงกับเรื่องใกล้ตัว ๒. ศึกษาวิธีการสำรวจรวบรวม ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพและชื่อ บุคคลสำคัญในชุมชน โดยใช้ คำศัพท์ สำนวน ประโยคต่าง ๆ ๓. สำรวจรวบรวมข้อมูลจาก สื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ สื่อโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ๔. จำแนกคำศัพท์ ๕. จัดทำสมุดภาพคำศัพท์ เกี่ยวกับอาชีพและบุคคล สำคัญในชุมชน

♦ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด เป็นการวิเคราะห์ ต่อเนื่องจากการวิเคราะห์ตัวชี้วัด โดยวิเคราะห์ใน ๖ ประเด็น คือ ความสัมพันธ์/เชื่อมโยงของตัวชี้วัดแต่ละตัวที่จะนำมาจัดกิจกรรม การเรียนรู้ร่วมกันได้ ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๑ ๑. ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องง่าย ๆ ที่ฟัง มาตรฐาน ต ๑.๒ ๒. ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต ๔.๑ ๑. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน	การใช้คำศัพท์กลุ่มคำ ประโยคเพื่อปฏิบัติและพูดโต้ตอบ ต้องใช้ให้ถูกต้องตามสถานการณ์	๑. ลักษณะทางภาษา (Language Feature) ๑) คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน ๒) คำสั่ง เช่น Show me a/an... Open your book. Don't talk in class. ๓) คำขอร้อง เช่น Please come here. Come here, please. Don't make a loud noise, please. Please don't make a loud noise. ๒. หน้าที่ของภาษา (Language Function) คำศัพท์ที่ใช้ในห้องเรียน	๑. ทักษะการฟัง ๒. ทักษะการพูด ๓. ทักษะการระบุ ๔. ทักษะการจัดกลุ่ม ๕. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑. ปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน ๒. การออกคำสั่งคำขอร้องให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม ๓. การพูดสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน	๑. นำเสนอคำ กลุ่มคำที่เป็นคำสั่ง คำขอร้อง ประโยคคำสั่งและคำขอร้อง ที่เป็นตอนเดียว เช่น Stand up. Open the door. Please come here. Don't make a loud noise, please. โดยใช้ภาษาท่าทาง สื่อรูปภาพ สัญลักษณ์ ฯลฯ ๒. ระบุและจัดกลุ่มประโยคคำสั่งและคำขอร้อง ๓. ฟัง พูด คำศัพท์สำนวนภาษา ประโยคคำสั่ง คำขอร้อง ๔. ออกคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน ๕. พูดบทสนทนาง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ๖. แสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ง่าย ๆ

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษา เพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๒ ๑. พูดได้ตอบ ด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ใน การสื่อสาร ระหว่าง บุคคลตาม แบบที่ฟัง ๔. พูดขอและให้ ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับ ตนเอง ตามแบบที่ฟัง มาตรฐาน ต ๑.๓ ๑. พูดให้ข้อมูล เกี่ยวกับ ตนเองและ เรื่องใกล้ตัว	การใช้ภาษา ในการสื่อสารที่มี ประสิทธิภาพ จำเป็นต้องรู้ คำศัพท์ สำนวน ภาษาที่ถูกต้อง ตามวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา	๑. ลักษณะทาง ภาษา (Language Feature) ๑) บทสนทนาที่ ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ และประโยค/ ข้อความที่ใช้ แนะนำตนเอง เช่น Hi! Hello! Good morning. Good afternoon. Good evening. How are you? I'm fine. I am... Goodbye. Bye. Thank you. I am sorry. What's your name? My name is ...	๑. ทักษะ การฟัง ๒. ทักษะ การพูด ๓. ทักษะ การระบุ ๔. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๕. ทักษะ การจำแนก ประเภท ๖. ทักษะ การเปรียบเทียบ ๗. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	๑. พูดแนะนำ ตนเองและเพื่อน ๒. แสดงบทบาท สมมติบทสนทนา ง่าย ๆ ที่ใช้ใน ห้องเรียน	๑. สังเกตคำศัพท์ ประโยค การใช้น้ำเสียง ท่าทางในการพูด ได้ตอบ พูดขอและ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว และบทสนทนาใน สถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน จากวีดิทัศน์และ สื่ออื่น ๆ ๒. รวบรวมข้อมูล ที่ได้จากการสังเกต ๓. จำแนกประเภท ของประโยค ๔. ระบุเปรียบเทียบ การแสดงท่าทาง ประกอบการพูด ประโยคประเภทต่าง ๆ ๕. ฝึกฟัง พูด และ แสดงท่าทางประกอบ การพูดได้ตอบเพื่อ ขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเองและ

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต ๒.๑ ๑. พูดและทำท่าประกอบ ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต ๔.๑ ๑. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน		๒) วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การใช้สีหน้า ท่าทางประกอบ การพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ ๓) การใช้ภาษาในการฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ๒. หน้าที่ของภาษา (Language Function) ๑) คำและประโยคที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคล ใกล้ตัวและเรื่องใกล้ตัว เช่น My name is What's your name? I'm...years old. How old are you? I'm... cms tall. I'm fat. ๒) จำนวน ขนาด สี ตำแหน่งสิ่งของ What color is the pen?/It's red. Where is the book? /It's on the table.			เรื่องใกล้ตัว โดยใช้กระบวนการฝึกเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และรายบุคคล ด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ๖. ทบทวนความรู้จากการฝึกปฏิบัติ ๗. แสดงบทบาทสมมติ การพูดแนะนำตนเองและเพื่อน ๘. แสดงบทบาทสมมติทสนทนาง่าย ๆ ที่ใช้ในห้องเรียน

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษา เพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๒ ๓. บอกความ ต้องการง่าย ๆ ของตนเอง ตามแบบที่ฟัง มาตรฐาน ต ๑.๓ ๑. พูดให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว	ในการสื่อสาร ผู้เรียนต้องรู้จัก เลือกใช้คำและ ประโยคเพื่อให้ ข้อมูลและบอก ความต้องการของ ตนเอง	๑. ลักษณะทาง ภาษา (Language Feature) คำศัพท์ ส่วน และประโยคที่ใช้ บอกความต้องการ เช่น I want..., please. Give me some..., please. Give me a ..., please. May I have some..., please? Count 1 to 30, please. ๒. หน้าที่ของ ภาษา (Language Function) คำและประโยค ที่ใช้ในการพูด ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง บุคคลใกล้ ตัว และเรื่องใกล้ ตัว เช่น บอกชื่อ อายุ รูปร่าง ส่วนสูง เรียกสิ่งต่าง ๆ จำนวนนับ ๑-๓๐ สี ขนาด ตำแหน่งของ สิ่งของ	๑. ทักษะ การพูด ๒. ทักษะ การระบุ ๓. ทักษะ การจำแนก ประเภท	๑. การให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง และครอบครัว ๒. จับคู่สนทนา เพื่อให้ข้อมูล ๓. บทบาทสมมติ	๑. สังเกตและระบุ การใช้คำศัพท์ ประโยค เกี่ยวกับการพูดขอและ ให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับ ตนเอง เรื่องใกล้ตัว และบอกความต้องการ ของตนเองจากสื่อต่าง ๆ ๒. จำแนกประเภท และนำเสนอประโยค ที่ได้จากการสังเกต ๓. ฝึกพูดสนทนา ได้ตอบให้ข้อมูล และบอกความต้องการ ของตนเองง่าย ๆ เป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และราย บุคคล ด้วยกิจกรรม ที่หลากหลาย ๔. ทบทวนความรู้จาก การฝึกปฏิบัติ ๕. นำเสนอโดย การแสดงบทบาท สมมติ

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๑ ๓. เลือกภาพตรงตามความหมายของคำ กลุ่มคำ และประโยคที่ฟัง ๔. ตอบคำถามจากการฟังประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ	การรู้ความหมายของคำ กลุ่มคำ และประโยค ช่วยให้ผู้เรียนเลือกภาพได้ตรงตามความหมาย และตอบคำถามจากการฟัง บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบได้	๑. ลักษณะทางภาษา (Language Feature) ๑) คำ กลุ่มคำ และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ ๒๕๐-๓๐๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม) ๒) บทอ่านเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว หรือนิทานที่มีภาพประกอบ ๒. หน้าที่ของภาษา (Language Function) ๑) ประโยคคำถาม และคำตอบ - Yes/No Question เช่น Is it a/an...? Yes, it is./ No, it is not.	๑. ทักษะการฟัง ๒. ทักษะการระบุ ๓. ทักษะการรวบรวมข้อมูล ๔. ทักษะการจำแนกประเภท ๕. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑. แบบฝึกหัดประเภทจับคู่ โยงเส้น ฯลฯ ๒. การฟังและตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง ๓. แสดงบทบาทสมมติ	๑. ฟังนิทาน/บทสนทนา ๒. รวบรวมคำศัพท์ประโยค จากนิทาน/บทสนทนา ๓. จำแนกคำศัพท์ประโยค และฝึกออกเสียง ๔. ระบุ/เลือกภาพที่ตรงตามความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟัง ด้วยการจับคู่ โยงเส้น การใส่หมายเลขตามลำดับ ฯลฯ ๕. ฟังบทสนทนา/นิทานสั้น ๆ ที่มีภาพประกอบ ๖. ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง ๗. แสดงบทบาทสมมติจากนิทานง่าย ๆ ที่ฟัง

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
		๒) Question Words : What is it? It is a/an... Where is it? It is in/on/at/ under... How many... are there? There is/are...			

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๑ ๒. ระบุตัวอักษรและเสียงอ่านออกเสียงคำ สะกดคำ และอ่านประโยคง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต ๒.๒ ๑. ระบุตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	การรู้จักตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยช่วยให้ผู้เรียนระบุตัวอักษรเสียงตัวอักษรสะกดคำ อ่านออกเสียงคำ และอ่านประโยคง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน	๑. ลักษณะทางภาษา (Language Feature) ๑) ตัวอักษร (letter names) เสียงตัวอักษรและสระ (letter sounds) และการสะกดคำ ๒) หลักการอ่านออกเสียง เช่น - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำ และพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา (stress) ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ (intonation) ในประโยค ๒. หน้าที่ของภาษา (Language Function) - ตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	๑. ทักษะการฟัง ๒. ทักษะการอ่าน ๓. ทักษะการระบุ ๔. ทักษะการจำแนกประเภท ๕. ทักษะการเปรียบเทียบ	๑. การอ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ ประโยค ๒. แบบฝึกหัดประเภทจับคู่โยงเส้น ฯลฯ	๑. สังเกตตัวอักษรและการออกเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ จากสื่อต่าง ๆ เช่น บัตรคำ บัตรภาพ วีดิทัศน์ ฯลฯ ๒. ระบุและจำแนกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยค ๓. เปรียบเทียบการออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ๔. ฝึกอ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศตามหลักการอ่าน ๕. อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ และประโยคพร้อมอธิบาย ๖. ทำแบบฝึกหัด เช่น การโยงเส้นการจับคู่กับตัวอักษร เป็นต้น

สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๒ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๓ ภาษา กับความสัมพันธ กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น มาตรฐาน ต ๓.๑ ๑. บอกคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น สาระที่ ๔ ภาษา กับความสัมพันธ กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต ๔.๒ ๑. ใช้ภาษา- ต่างประเทศ เพื่อรวบรวม คำศัพท์ที่ เกี่ยวข้อง ใกล้เคียง	การรู้ความหมาย คำศัพท์ ส่วน ภาษา ประโยค ภาษาต่างประเทศ เป็นพื้นฐานใน การเรียนรู้เรื่อง ใกล้ตัวและกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่น	๑. ลักษณะทาง ภาษา (Language Feature) คำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น ๒. หน้าที่ของ ภาษา (Language Function) การใช้ภาษา ต่างประเทศ ในการรวบรวม คำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องใกล้ตัว จากสื่อต่าง ๆ	๑. ทักษะ การสำรวจ ๒. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๓. ทักษะ การจำแนก ประเภท	สมุดภาพคำศัพท์ เกี่ยวกับอาชีพ/ บุคคลสำคัญใน ชุมชน	๑. กำหนดและ นำเสนอคำศัพท์ ส่วน ประโยคที่ เป็นพื้นฐานใน การเรียนรู้เรื่องใกล้ตัว และกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น ๒. ดำรวจรวบรวม คำศัพท์จากแหล่ง เรียนรู้ต่าง ๆ เช่น สิ่งพิมพ์ ทีวี อินเทอร์เน็ต ฯลฯ ๓. จำแนกประเภท คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง ตามกลุ่มสาระ การเรียนรู้ ๔. ฝึกออกเสียง คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น ๕. จัดทำสมุดภาพ คำศัพท์ และนำเสนอ

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้
อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	การจัดกิจกรรม การเรียนรู้
สาระที่ ๒ ภาษา และวัฒนธรรม มาตรฐาน ต ๒.๑ ๒. บอกชื่อและ คำศัพท์ เกี่ยวกับเทศกาล สำคัญของ เจ้าของภาษา ๓. เข้าร่วม กิจกรรมทาง ภาษาและ วัฒนธรรมที่ เหมาะสมกับวัย	การเข้าใจ ความสัมพันธ์ ระหว่างภาษา และวัฒนธรรม ของเจ้าของ ภาษาช่วยให้ เข้าร่วมกิจกรรม ได้อย่างเหมาะสม	๑. ลักษณะทาง ภาษา (Language Feature) คำศัพท์ เกี่ยวกับ เทศกาลสำคัญ ของเจ้าของภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ ๒. หน้าที่ของ ภาษา (Language Function) กิจกรรมทาง ภาษาและ วัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน ประกอบทำทาง เกี่ยวกับ วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์	๑. ทักษะ การระบุ ๒. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๓. ทักษะ การจำแนก ประเภท ๔. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	๑. จัดหรือ เข้าร่วมกิจกรรม ทางภาษาและ วัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง ฯลฯ ๒. ทำบัตร อวยพรเนื่องใน เทศกาลสำคัญ ของเจ้าของภาษา	๑. กำหนดและ นำเสนอคำศัพท์ สำนวน ประโยค และกิจกรรม ทางภาษาและ วัฒนธรรม ๒. รวบรวมข้อมูล โดยวิธีการ ที่หลากหลาย ๓. ทบทวนความรู้ เกี่ยวกับคำศัพท์และ กิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรม ในเทศกาลสำคัญ ๔. จำแนกประโยค ที่ใช้กล่าวในเทศกาล สำคัญต่าง ๆ ๕. ระบุประโยค และจัดทำบัตร อวยพรที่สอดคล้อง กับเทศกาล ๖. เข้าร่วมกิจกรรม ทางภาษาใน เทศกาลสำคัญ เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง ฯลฯ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

- ♦ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด
- ♦ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

♦ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด

การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิดเป็นการนำตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จาก ๔ สาระ ๘ มาตรฐาน จำนวน ๑๘ ตัวชี้วัด มาวิเคราะห์รายตัวชี้วัดใน ๔ ประเด็น คือ ตัวชี้วัดแต่ละตัวผู้เรียนควรมีความรู้อะไรและทำอะไรได้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด ในแต่ละประเด็นจะมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันและสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้องที่ฟังหรืออ่าน	ผู้เรียนรู้อะไร คำสั่ง คำขอร้อง ผู้เรียนทำอะไรได้ ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องจากที่ฟังหรืออ่าน	๑. ทักษะการฟัง ๒. ทักษะการอ่าน ๓. ทักษะการรวบรวมข้อมูล ๔. ทักษะการจำแนกประเภท ๕. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	การปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้องที่ฟังหรืออ่าน	๑. ให้รวบรวมข้อมูล การปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องจากประโยคหรือข้อความที่ฟังหรืออ่านจากสื่อ รูปภาพ หรือสื่อวีดิทัศน์ ๒. อภิปราย/แลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและสรุปความรู้ ๓. จำแนกคำสั่ง คำขอร้อง ๔. ทบทวนและฝึกปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้องจากการฟังหรืออ่าน ๕. ปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียนตามที่ได้ฟังหรืออ่าน
๒. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (Chant) ง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	ผู้เรียนรู้อะไร อ่านออกเสียงคำ อ่านสะกดคำ กลุ่มคำ ประโยค และบทพูด เข้าจังหวะ (Chant) ง่าย ๆ ได้ถูกต้อง การใช้ พจนานุกรม ผู้เรียนทำอะไรได้ ออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (Chant) ง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน การใช้ พจนานุกรม	๑. ทักษะการอ่าน ๒. ทักษะการระบุ ๓. ทักษะการเปรียบเทียบ ๔. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑. อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ ประโยค ๒. อ่านออกเสียงบทพูดเข้าจังหวะ (Chant)	๑. สังเกตและทำความเข้าใจ การสะกดคำ การอ่านคำ กลุ่มคำ ประโยค และการอ่านบทพูดเข้าจังหวะ ๒. ศึกษาการใช้พจนานุกรมเพื่อระบุการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ๓. เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของหลักการอ่านออกเสียงคำ สะกดคำ กลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
				๔. ทบทวนการอ่านออกเสียง คำ กลุ่มคำ สะกดคำ การอ่านประโยคและบทพูด เข้าใจหว่า ๕. ฟังการอ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ สะกดคำ การอ่าน ประโยคและบทพูดเข้าใจหว่า - พยัญชนะต้นและท้ายคำ-เน้นหนัก - เบา (stress) - ระดับเสียงสูง-ต่ำ (intonation) ในประโยค ๖. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ กลุ่มคำ ประโยค ๗. ฟังอ่านบทพูดเข้าใจหว่า ๘. อ่านบทพูดเข้าใจหว่า
๓. เลือก/ระบุ ภาพ หรือ สัญลักษณ์ ตรงตาม ความหมาย ของกลุ่มคำ และประโยค ที่ฟัง	ผู้เรียนรู้อะไร ความหมายของกลุ่มคำ และประโยคที่ฟัง ผู้เรียนทำอะไรได้ เลือก/ระบุภาพหรือ สัญลักษณ์ได้ตรงตาม ความหมายของคำ กลุ่มคำ และประโยคที่ฟัง	๑. ทักษะ การระบุ ๒. ทักษะ การเชื่อมโยง ๓. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	๑. เลือกภาพหรือ สัญลักษณ์ ตรงกับคำ กลุ่มคำ และประโยคที่ได้ฟัง ๒. สมุดภาพจับคู่ ภาพ/สัญลักษณ์ จากกลุ่มคำและ ประโยคที่ฟัง ๓. เลือกคำ กลุ่มคำ ที่สัมพันธ์กันมาแต่ง ประโยค	๑. นำเสนอคำศัพท์ กลุ่มคำ ประโยคโดยใช้สื่อ รูปภาพ และสัญลักษณ์ ๒. ระบุความเชื่อมโยง ของภาพกับกลุ่มคำและ ประโยคที่ฟัง ๓. บอกความหมายของคำ กลุ่มคำจากสื่อที่นำเสนอโดย ระบุ/เลือกภาพ/สัญลักษณ์ ตรงตามความหมายกับคำ กลุ่มคำและประโยคที่ฟัง ๔. เลือกคำ กลุ่มคำ มาสัมพันธ์กันโดยแต่งเป็น ประโยค

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๔. ตอบคำถาม จากการฟัง หรืออ่าน ประโยค บทสนทนา หรือนิทาน ง่าย ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร ความหมายของคำศัพท์ ประโยค และบทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน ผู้เรียนทำอะไรได้ ตอบคำถามจากการฟังหรือ อ่านประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ	๑. ทักษะ การอ่าน ๒. ทักษะ การฟัง ๓. ทักษะ การตั้งคำถาม ๔. ทักษะ การสรุปย่อ	การตอบคำถาม จากเรื่องที่ฟัง หรืออ่าน	๑. ศึกษาการใช้ประโยค คำถามและคำตอบ ๒. ให้ฟัง/อ่านประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ ๓. สรุปและสนทนาถึงเรื่อง ที่ได้ฟัง/อ่าน ๔. จับคู่ฝึกถาม-ตอบ ๕. ตั้งคำถามและตอบคำถาม จากบทสนทนาหรือนิทานที่ กำหนด

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. พูดได้ตอบ ด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ใน การสื่อสาร ระหว่างบุคคล ตามแบบที่ฟัง	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์ สำนวนภาษา คำพูดสั้น ๆ ที่ใช้ใน การสื่อสารโต้ตอบระหว่าง บุคคล ผู้เรียนทำอะไรได้ พูดได้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสาร ระหว่างบุคคล	๑. ทักษะ การพูด ๒. ทักษะ การสังเกต ๓. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๔. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	การแสดงบทบาท สมมติ	๑. นำเสนอคำศัพท์ โครงสร้างประโยคและ ข้อความที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ และแนะนำตนเองโดย ใช้ท่าทาง รูปภาพ สื่อวิดิทัศน์ หรือบทเพลง ๒. สนทนาและแสดงท่าทาง ตามแบบในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ และแนะนำตนเอง ๓. ทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้ ๔. ฝึกพูดได้ตอบตาม สถานการณ์ที่กำหนด ๕. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ภาษาที่ใช้สื่อสารใน สถานการณ์ต่าง ๆ ๖. แสดงบทบาทสมมติ ตามสถานการณ์ที่กำหนด
๒. ใช้คำสั่ง และคำขอร้อง ง่าย ๆ ตาม แบบที่ฟัง	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์ กลุ่มคำ และ ประโยคคำสั่งและคำขอ ผู้เรียนทำอะไรได้ ใช้คำสั่งและคำขอร้อง	๑. ทักษะ การฟัง ๒. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	การแสดงบทบาท สมมติ	๑. ทบทวนความรู้เรื่อง ประโยคคำสั่งและคำขอร้อง ที่ใช้ในห้องเรียน ๒. ฟังและฝึกปฏิบัติการใช้ คำสั่งและคำขอร้องตาม สถานการณ์ที่กำหนด ๓. แสดงบทบาทสมมติ การใช้คำสั่ง คำขอร้องง่าย ๆ ตามสถานการณ์ที่กำหนด

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๓. บอกความต้องการ ง่าย ๆ ของ ตนเองตาม แบบที่ฟัง	ผู้เรียนรู้อะไร ประโยค คำศัพท์ สำนวน เพื่อบอกความต้องการของ ตนเอง ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกความต้องการของ ตนเอง	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	การแสดงบทบาท สมมติ	๑. ให้สังเกตความหมาย ของคำศัพท์ สำนวนภาษา และประโยคที่ใช้อธิบาย ความต้องการจากสื่อวีดิทัศน์ ของจริง รูปภาพ ฯลฯ ๒. สรุปความรู้ที่ได้จาก การสังเกต ๓. ฝึกปฏิบัติการใช้ประโยค แสดงความต้องการ ๔. ทบทวนคำศัพท์ สำนวน ประโยค ที่ใช้อธิบาย ความต้องการ ๕. แสดงบทบาทสมมติ ตามสถานการณ์ที่กำหนด
๔. พูดขอและ ให้ข้อมูล ง่าย ๆ เกี่ยวกับ ตนเอง และเพื่อน ตามแบบที่ฟัง	ผู้เรียนรู้อะไร ประโยค/สำนวนที่ใช้ พูดขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเองและเพื่อน ผู้เรียนทำอะไรได้ พูดขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเองและเพื่อน ตามแบบที่ฟัง	๑. ทักษะ การพูด ๒. ทักษะ การสังเกต ๓. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๔. ทักษะ การจัดกลุ่ม ๕. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	จับคู่/จับกลุ่ม สนทนาโต้ตอบ/ สัมภาษณ์เพื่อน หน้าชั้นเรียน	๑. ให้สังเกตและรวบรวม ความหมายของคำศัพท์ สำนวน ประโยคที่ใช้พูดขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเพื่อน โดยใช้สื่อต่าง ๆ ๒. ฝึกฟังและพูดประโยค หรือบทสนทนาที่ใช้ขอและ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเพื่อน ๓. จัดกลุ่มประโยคที่ใช้ใน การขอและให้ข้อมูล ๔. ทบทวนความรู้ที่เรียน ๕. ฝึกถาม-ตอบขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและ เพื่อนตามโครงสร้างประโยค อย่างคล่องแคล่ว ๖. จับคู่/จับกลุ่มสนทนา โต้ตอบการพูดขอและให้ ข้อมูลต่าง ๆ/สัมภาษณ์เพื่อน เพื่อนหน้าชั้นเรียน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๕. บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้เคียงตัวหรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง	ผู้เรียนรู้อะไร ประโยค/สำนวนที่ใช้บอกความรู้สึกของตนเอง ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ	๑. ทักษะการฟัง ๒. ทักษะการพูด ๓. ทักษะการเชื่อมโยง ๔. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	การพูดแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว	๑. นำเสนอความหมายของคำศัพท์ ประโยคเกี่ยวกับการแสดงความรู้สึกโดยใช้สื่อต่าง ๆ ๒. ฟังบทสนทนาที่ใช้ประโยคสำนวนภาษาแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ๓. สรุปสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้บทสนทนา ๔. ทบทวนการใช้ประโยคเพื่อบอกความรู้สึกของตนเอง ๕. ฝึกพูดตามโครงสร้างประโยคเพื่อบอกความรู้สึกของตนเอง ๖. กำหนดสถานการณ์ให้ฝึกพูดแสดงความรู้สึก ๗. เชื่อมโยงเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว เพื่อพูดแสดงความรู้สึก ๘. พูดแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	ผู้เรียนรู้อะไร คำ กลุ่มคำ ลำนวน ประโยคที่ใช้พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว ผู้เรียนทำอะไรได้ พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	๑. นำเสนอคำ กลุ่มคำ ลำนวน ประโยค เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว ๒. สรุปความรู้ที่ได้ ๓. ทบทวนและฝึกใช้ประโยคในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว ๔. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว
๒. จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์เกี่ยวกับบุคคล สัตว์ และสิ่งของ ผู้เรียนทำอะไรได้ จัดหมวดหมู่คำตามประเภทบุคคล สัตว์ สิ่งของ	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะการรวบรวมข้อมูล ๓. ทักษะการจัดกลุ่ม ๔. ทักษะการเชื่อมโยง	การเขียนแผนผังความคิด (Mind Map) จัดหมวดหมู่แสดงความสัมพันธ์ของคำหรือกลุ่มคำตามประเภทบุคคล สัตว์ และสิ่งของ	๑. รวบรวมและนำเสนอรูปภาพและคำศัพท์เกี่ยวกับบุคคล สัตว์ และสิ่งของ ๒. อภิปรายเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของภาพกับคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ ๓. จัดหมวดหมู่คำ หรือกลุ่มคำตามประเภทบุคคล สัตว์ สิ่งของ โดยใช้แผนผังความคิด (Mind Map) แสดงความสัมพันธ์

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้
อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. พูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	ผู้เรียนรู้อะไร คำ กลุ่มคำ ประโยคที่ใช้พูด และภาษาท่าทางที่ใช้ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ผู้เรียนทำอะไรได้ พูดและแสดงท่าทางประกอบตามมารยาททางสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	๑. ทักษะการพูด ๒. ทักษะการระบุ ๓. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	การแสดงบทบาทสมมติ	๑. สังเกตคำ กลุ่มคำ ประโยคที่ใช้พูดและการแสดงท่าทางประกอบการพูดทักทาย การแนะนำตนเอง การกล่าวลา การตอบรับ/ปฏิเสธ ของเจ้าของภาษา จากสื่อต่าง ๆ ๒. สรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ ๓. ทบทวนและฝึกปฏิบัติตามตัวอย่าง ๔. แสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ต่าง ๆ
๒. บอกชื่อและคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา	ผู้เรียนรู้อะไร ชื่อ คำศัพท์ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา	๑. ทักษะการพูด ๒. ทักษะการรวบรวมข้อมูล ๓. ทักษะการจัดกลุ่ม	สมุดภาพเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา	๑. ศึกษาวิธีการและค้นคว้าเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ๒. รวบรวมคำศัพท์รูปภาพเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ๓. นำข้อมูลมาจัดกลุ่มตามเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ๔. จัดทำเป็นสมุดภาพและนำเสนอ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๓. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	ผู้เรียนรู้อะไร กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ผู้เรียนทำอะไรได้ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	๑. ทักษะการสำรวจค้นหา ๒. ทักษะการรวบรวมข้อมูล ๓. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	การเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาตามโอกาส - เล่นเกม - เล่นนิทาน - ร้องเพลง	๑. ให้ค้นหาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ๒. นำเสนอข้อมูลจากการค้นหา ๓. จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม ๔. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	ผู้เรียนรู้อะไร ความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะการเปรียบเทียบ	บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำและประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	๑. สังเกตการออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยจากสื่อวีดิทัศน์ ๒. สรุปความรู้ ๓. ทบทวนและฝึกออกเสียง คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ๔. เปรียบเทียบการออกเสียง คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ๕. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และ
เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	๑. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๒. ทักษะ การจัดกลุ่ม ๓. ทักษะ การเชื่อมโยง	แผนผังความคิด (Mind Map) เกี่ยวกับคำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่ม สาระการเรียนรู้ ต่าง ๆ	๑. กำหนดให้รวบรวมคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้ต่าง ๆ ๒. นำเสนอวิธีการรวบรวม ข้อมูลเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ กำหนด ๓. นำเสนอคำศัพท์ที่ได้ จากการรวบรวม ๔. จัดกลุ่มคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ๕. อธิบายความสัมพันธ์ ของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ๖. เชื่อมโยงคำศัพท์และ นำเสนอด้วยแผนผังความคิด (Mind Map)

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ฟัง/พูดใน สถานการณ์ ง่าย ๆ ที่ เกิดขึ้นใน ห้องเรียน	ผู้เรียนรู้อะไร ความหมาย คำศัพท์ สำนวนภาษา ประโยคที่ใช้ ในสถานการณ์ง่าย ๆ ใน ห้องเรียน ผู้เรียนทำอะไรได้ พูดสนทนาในสถานการณ์ ง่าย ๆ ในห้องเรียน	๑. ทักษะ การฟัง ๒. ทักษะ การพูด ๓. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	การแสดงบทบาท สมมติ	๑. นำเสนอคำศัพท์ สำนวนภาษา ประโยคที่ใช้ ในห้องเรียน ๒. สรุปและทบทวนความรู้ ๓. ฝึกใช้ภาษาตาม สถานการณ์ในห้องเรียน ๔. แสดงบทบาทสมมติ โดยใช้บทสนทนาง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๒ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ
และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ใช้ภาษา ต่างประเทศ เพื่อรวบรวม คำศัพท์ที่ เกี่ยวข้อง ใกล้ชิด	ผู้เรียนรู้อะไร วิธีใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อค้นคว้าเรื่องที่เกี่ยวข้อง ใกล้ชิดจากสื่อต่าง ๆ ผู้เรียนทำอะไรได้ ใช้ภาษาต่างประเทศศึกษา ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องใกล้ชิด	๑. ทักษะ การสำรวจ ค้นหา ๒. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล	๑. การนำเสนอ ข้อมูลที่ได้จาก การค้นคว้า ๒. การนำเสนอ คำศัพท์และ ประโยคที่ใช้ ในการค้นคว้า	๑. นำเสนอการใช้ภาษาเพื่อ การสืบค้นข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ เช่น โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ ๒. ฝึกฝนการใช้ภาษาเพื่อ ค้นคว้าและรวบรวมคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องใกล้ชิด ๓. นำเสนอข้อมูลที่ได้จาก การค้นคว้า ๔. สรุปคำศัพท์ ประโยค ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า และนำเสนอ

♦ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด เป็นการวิเคราะห์ ต่อเนื่องจากการวิเคราะห์ตัวชี้วัด โดยวิเคราะห์ใน ๖ ประเด็น คือ ความสัมพันธ์/เชื่อมโยงของตัวชี้วัดแต่ละตัวที่จะนำมาจัดกิจกรรม การเรียนรู้ร่วมกันได้ ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๑ ๑. ปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้องที่ฟังหรืออ่าน มาตรฐาน ต ๑.๒ ๒. ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง ๓. บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง ๔. พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองและเพื่อนตามแบบที่ฟัง	การรู้ความหมายของคำศัพท์ กลุ่มคำ และประโยค ช่วยให้ผู้เรียนปฏิบัติตามและใช้คำสั่งคำขอร้องจากการฟังหรืออ่านรวมทั้งบอกความต้องการของตนเองขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อนได้	๑. ลักษณะทางภาษา (Language Feature) - Present Simple: I want a cup of milk. I like hamburgers. - Verb - Pronoun (I, You, We, They, He, She, It) ๒. หน้าที่ของภาษา (Language Function) ๑) คำสั่งที่ใช้ในห้อง เช่น Give... a pen. Don't eat in class. ๒) คำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน Please take a queue. Please don't make a loud noise. ๓) การโต้ตอบ เช่น Give me	๑. ทักษะการฟัง ๒. ทักษะการพูด ๓. ทักษะการอ่าน ๔. ทักษะการรวบรวมข้อมูล ๕. ทักษะการจำแนกประเภท ๖. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	การแสดงบทบาทสมมติ	๑. รวบรวมและนำเสนอการใช้และปฏิบัติตามคำสั่งคำขอร้อง บอกความต้องการของตนเองพูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน จากสื่อต่าง ๆ ๒. จำแนกประเภทของประโยคต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้ ๓. ทบทวนชนิดและโครงสร้างของประโยค ๔. ฝึกใช้ประโยคชนิดต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้ และจำแนกประโยค ๕. กำหนดสถานการณ์เพื่อฝึกใช้ภาษา ๖. แสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่กำหนด

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
		a book, please. Here you are. Thank you. You're welcome. ๔) การพูดขอ และให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง และเพื่อน เช่น What's your name? My name is ... How are you? I'm fine. What time is it? It is one o'clock. What is this? It is a/an... How many... are there? There is a/an... There are... Who is ...? He/she is ...			

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๒ ๑. พูดได้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ๓. บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต ๒.๑ ๑. พูดและทำตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	การรู้คำศัพท์สำนวนภาษาประโยคที่ใช้ในการโต้ตอบและบอกความต้องการของตนเอง ตลอดจนมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ช่วยในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์	๑. ลักษณะทางภาษา (Language Feature) - Verbs : read, write, do homework, listen, study - Adjectives : sick, hot, sore throat, cold, rare. - Has, have เช่น I have a cold. She has a sore throat. - การขออนุญาต May I...? Can you....? Please.. ๒. หน้าที่ของภาษา (Language Function) ๑) การแต่งประโยคเพื่อบอก	๑. ทักษะการฟัง ๒. ทักษะการพูด ๓. ทักษะการสังเกต ๔. ทักษะการระบุ ๕. ทักษะการรวบรวมข้อมูล ๖. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่กำหนด	๑. สังเกตและระบุการใช้บทสนทนาและท่าทางในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ การแนะนำตนเอง การบอกความต้องการของตนเองตามสถานการณ์ในห้องเรียน มารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาจากสื่อต่าง ๆ ๒. รวบรวมข้อมูลนำเสนอ และอภิปรายสิ่งที่ได้เรียนรู้ ๓. นำความรู้ที่ได้มาฝึกปฏิบัติ ๔. ทบทวนการใช้บทสนทนาในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
สาระที่ ๔ ภาษา กับความสัมพันธ์ กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต ๔.๑ ๑. ฟัง/พูดใน สถานการณ์ ง่าย ๆ ที่เกิด ขึ้นใน ห้องเรียน		สถานการณ์ใน ห้องเรียนโดยใช้ Present Continuous เช่น I'm studying. ๒) Greeting การสนทนาใน ชีวิตประจำวัน เช่น Good morning. How are you ? I am fine. Thank you. And you? ๓) พูดเพื่อบอก อาการป่วย เช่น I have a cold. I have a sore throat. ๔) Introduce yourself. My name is... I am nine years old. I like ... I don't like... ๕) Social manners (มารยาทสังคม) เช่น Shake hand. Thank you. You're welcome. Clap your hands. Excuse me. Can you help me? May I go to the toilet? May I come in?			และบอกความ ต้องการของตนเอง ในสถานการณ์ใน ห้องเรียนตาม มารยาทสังคม ๕. ฝึกปฏิบัติใช้ สนทนาตามข้อ ๔ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ๖. แสดงบทบาท สมมติตาม สถานการณ์ ที่กำหนดให้

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษา เพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๒ ๓. บอกความ ต้องการง่าย ๆ ของตนเอง ตามแบบที่ฟัง ๔. พูดขอและให้ ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเอง และเพื่อน ตามแบบที่ฟัง ๕. บอกความรู้สึก ของตนเอง เกี่ยวกับ สิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัว หรือกิจกรรม ต่าง ๆ ตาม แบบที่ฟัง มาตรฐาน ต ๑.๓ ๑. พูดให้ข้อมูล เกี่ยวกับ ตนเองและ เรื่องใกล้ตัว	การรู้และเข้าใจ คำศัพท์ ประโยค จำนวน ในการพูดบอก ความต้องการ และความรู้สึก เกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว พูดขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน และเรื่องใกล้ตัว ช่วยให้สามารถ ใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสาร ได้อย่าง เหมาะสม	๑. ลักษณะทาง ภาษา (Language Feature) - การขออนุญาต May I...? - There is/are... - Do/does...? - Like/don't like - What's your name? - My name is... - How are you? I'm fine - What time is it? It is... - What is this? It is a/an... - How many ...are there? There is/are... - Who is...? He/she is... - How old is/ are...? - She/They is/are...years old.	๑. ทักษะ การฟัง ๒. ทักษะ การพูด ๓. ทักษะ การระบุ ๔. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๕. ทักษะ การจัดกลุ่ม ๖. ทักษะ การเชื่อมโยง ๗. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	๑. แสดงบทบาท สมมติ ๒. สมุดภาพ แสดงข้อมูล ของตนเอง เพื่อน และ เรื่องใกล้ตัว	๑. กำหนดและให้ รวบรวมคำศัพท์ จำนวน และประโยค เกี่ยวกับการพูดขอ และให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองและ เพื่อน การบอก ความต้องการและ ความรู้สึกเกี่ยวกับ ตนเองและเรื่องใกล้ตัว จากสื่อต่าง ๆ ๒. สรุปความรู้ที่ได้ และศึกษาโครงสร้าง ประโยคที่ใช้ ๓. จำแนกประโยค เกี่ยวกับการขอและ ให้ข้อมูล การบอก ความต้องการและ ความรู้สึก ๔. ทบทวนการใช้ ประโยคเพื่อขอและ ให้ข้อมูล บอกความ ต้องการและ ความรู้สึก ๕. เชื่อมโยงเรื่อง ต่าง ๆ ใกล้ตัวเพื่อ ฝึกพูดสนทนา โต้ตอบเกี่ยวกับ

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
		- Number 1-50 - Adjective ขนาด สี - Preposition (in, on, at, under, between, above, behind) ๒. หน้าที่ของ ภาษา (Language Function) ๑) การขออนุญาต ๒) ประโยคบอกความรู้สึก ๓) ประโยคข้อมูลของตนเองและเพื่อน ๆ โดยใช้จำนวน ๑-๕๐ ขนาด และสถานที่อยู่ของสิ่งของ			การขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ บอกความต้องการและความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว เป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และรายบุคคล ๖. นำเสนอด้วยการแสดงบทบาทสมมติ ๗. ทำสมุดภาพแสดงข้อมูลของตนเอง เพื่อน และเรื่องใกล้ตัว

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๑ ๓. เลือก/ระบุภาพหรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของกลุ่มคำและประโยคที่ฟัง ๔. ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยคบทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ มาตรฐาน ต ๑.๓ ๒. จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน	การรู้ความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยคจากเรื่องที่ฟังหรืออ่าน ช่วยให้ผู้เรียนเลือก/ระบุภาพหรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมาย สามารถจัดหมวดหมู่คำตามประเภทและตอบคำถามได้	๑. ลักษณะทางภาษา (Language Feature) - Yes-No Question - Wh- Question - Adj+noun เช่น This is a big dog. - How many...? - Preposition (in, on, under, between, above, behind) ๒. หน้าที่ของภาษา (Language Function) ๑) กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว สัญลักษณ์และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และนันทนาการ เป็นวงคำศัพท์	๑. ทักษะการอ่าน ๒. ทักษะการฟัง ๓. ทักษะการระบุ ๔. ทักษะการตั้งคำถาม ๕. ทักษะการรวบรวมข้อมูล ๖. ทักษะการจัดกลุ่ม ๗. ทักษะการเชื่อมโยง ๘. ทักษะการสรุปย่อ ๙. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑. การจับคู่ภาพ/สัญลักษณ์กับกลุ่มคำและประโยคที่ฟัง ๒. แผนผังความคิด จัดหมวดหมู่ของคำตามประเภทบุคคล สัตว์ สิ่งของ ๓. การตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังหรืออ่าน	๑. สังเกตคำศัพท์กลุ่มคำ ประโยครูปภาพ สัญลักษณ์บทสนทนา และนิทานที่ฟังหรืออ่าน ๒. รวบรวมคำศัพท์กลุ่มคำ ประโยครูปภาพ และสัญลักษณ์จากนิทานและบทสนทนา ๓. จำแนกคำ โดยจัดกลุ่มตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน โดยเชื่อมโยงเขียนเป็นแผนผังความคิด ๔. เลือก/ระบุภาพสัญลักษณ์ตามความหมายของกลุ่มคำและประโยคที่ฟัง ๕. ฟังฟัง/อ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ และพูดสรุปย่อสั้น ๆ ๖. ฟังตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังหรืออ่าน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
		สะสมประมาณ ๓๕๐-๔๕๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็น รูปธรรม) ๒) ประโยค บทสนทนา หรือ นิทานที่มีภาพ ประกอบ ๓) ประโยคคำถาม และคำตอบ Yes/No Question เช่น Is/Are Can...? Yes,...is/are/can. No,...isn't/ aren't/can't. ๔) Wh-Question เช่น What is this/ that/it? This/That/It is a/an... ๕) How many... are there? There is/are... ๖) Where is/ are...? It is in/ on/under... They are ... ๗) คำ กลุ่มคำ ที่มีความหมาย เกี่ยวกับบุคคล สัตว์ และสิ่งของ			

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๑ ๒. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (chant) ง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	การรู้ความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย ช่วยให้ผู้อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (chant) ง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน	ลักษณะทางภาษาและหน้าที่ของภาษา Language Feature and Function ๑) คำ กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว บทพูดเข้าจังหวะ และการสะกดคำ ๒) การใช้พจนานุกรม ๓) หลักการอ่านออกเสียง - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำ และพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค ๔) ความแตกต่างของเสียงตัวอักษร	๑. ทักษะการอ่าน ๒. ทักษะการสังเกต ๓. ทักษะการระบุ ๔. ทักษะการเปรียบเทียบ ๕. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑. บอกความแตกต่างพร้อมออกเสียงภาษาต่างประเทศเพื่อเปรียบเทียบภาษาไทย ๒. อ่านบทพูดเข้าจังหวะ	๑. ฟังและสังเกตเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย ๒. ศึกษาและใช้พจนานุกรมเพื่อระบุการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ๓. อภิปรายระบุเปรียบเทียบความแตกต่างของการออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย ๔. สรุปความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ของภาษา

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
		คำ กลุ่มคำ และประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย			ต่างประเทศและภาษาไทย ๕. ฝึกการอ่านคำ กลุ่มคำ การสะกดคำ ประโยค บทพูด เข้าใจหวัะภาษาต่างประเทศง่าย ๆ จากสื่อต่าง ๆ ๖. ทบทวนความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค การอ่านคำ กลุ่มคำ ประโยค และการอ่านบทพูด เข้าใจหวัะ โดยแบ่งเป็น กลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และรายบุคคล ๗. สรุปหลักการอ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าใจหวัะ ๘. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูด เข้าใจหวัะที่กำหนดให้ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๒ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๑ ๒. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าใจหวั่น (chant) ง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	การรู้คำศัพท์และหลักการออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูด เข้าใจหวั่น อย่างถูกต้อง ช่วยให้ใช้ภาษาสื่อสาร ตลอดจนค้นหาและรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระอื่น และคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้เคียงได้	๑. ลักษณะทางภาษา (Language Feature) - คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น - คำศัพท์และประโยคที่ใช้ในการสืบค้นค้นหา และรวบรวมข้อมูล/คำศัพท์จากสื่อต่าง ๆ	๑. ทักษะการอ่าน ๒. ทักษะการระบุ ๓. ทักษะการสำรวจค้นหา ๔. ทักษะการรวบรวมข้อมูล ๕. ทักษะการเปรียบเทียบ ๖. ทักษะการจัดกลุ่ม ๗. ทักษะการเชื่อมโยง ๘. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑. แผนผังความคิด (Mind Map) เชื่อมโยงคำ กลุ่มคำ ประโยค และบทพูด เข้าใจหวั่นกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากสื่อต่าง ๆ ๒. แผ่นพับเพื่อนำเสนอคำ กลุ่มคำ และประโยคที่ใช้ในการรวบรวมคำศัพท์จากสื่อต่าง ๆ	๑. สำรวจค้นหาและรวบรวมคำ กลุ่มคำ ประโยค และบทพูด เข้าใจหวั่น ที่เชื่อมโยงกับเรื่องใกล้ตัวและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากสื่อต่าง ๆ ๒. นำเสนอข้อมูลที่รวบรวมได้ ๓. หาความหมายและฝึกอ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ ประโยค และบทพูด เข้าใจหวั่นที่รวบรวมได้ ๔. สังเกต ระบุเปรียบเทียบการอ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ ประโยค และบทพูด เข้าใจหวั่น ๕. จำแนกคำ กลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้า

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
สาระที่ ๔ ภาษา กับความสัมพันธ์ กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต ๔.๒ ๑. ใช้ภาษา ต่างประเทศ เพื่อรวบรวม คำศัพท์ที่ เกี่ยวข้อง ใกล้ตัว		๒) การใช้ พจนานุกรม ๓) หลักการอ่าน ออกเสียง เช่น - การออกเสียง พยัญชนะต้นคำ- ท้ายคำ - การออกเสียง เน้นหนัก-เบาใน คำและกลุ่มคำ - การออกเสียง ตามระดับเสียง สูง-ต่ำใน ประโยค ๔) คำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น ๕) การใช้ภาษา ต่างประเทศใน การรวบรวม คำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องใกล้ตัว จากสื่อต่าง ๆ			จัดหะตามกลุ่ม สาระการเรียนรู้ ๖. เชื่อมโยงความรู้ จัดทำแผนผังความคิด (Mind Map) เชื่อมโยงคำ กลุ่มคำ ประโยค และบทพูด เข้าหะกับกลุ่ม สาระการเรียนรู้และ นำเสนอ ๗. จัดทำแผ่นพับ เพื่อนำเสนอคำ กลุ่มคำ และ ประโยคที่ใช้ใน การรวบรวมคำศัพท์ จากสื่อต่าง ๆ

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต ๒.๑ ๒. บอกชื่อและคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ๓. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	การรู้จักคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ช่วยให้ผู้ร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม	ลักษณะทางภาษาและหน้าที่ทางภาษา (Language Feature and Function) ๑) คำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ เครื่องแต่งกาย อาหาร เครื่องดื่ม ๒) กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน ประกอบทำทางวันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์	๑. ทักษะการพูด ๒. ทักษะการสำรวจค้นหา ๓. ทักษะการรวบรวมข้อมูล ๔. ทักษะการจัดกลุ่ม ๕. ทักษะการนำเสนอความรู้ไปใช้	๑. การพูดนำเสนอสมุดภาพคำศัพท์ ๒. นิทรรศการและกิจกรรมเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ๒. จัดกลุ่มและจำแนกกิจกรรมและคำศัพท์ตามเทศกาล ๓. ทบทวนกิจกรรมและคำศัพท์ตามเทศกาล ๔. จัดทำสมุดภาพคำศัพท์ และพูดนำเสนอ ๕. แบ่งกลุ่มจัดนิทรรศการและกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ๖. ร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญอย่างเหมาะสม	๑. สำรวจค้นหาและรวบรวมคำศัพท์สำนวนภาษา และข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ๒. จัดกลุ่มและจำแนกกิจกรรมและคำศัพท์ตามเทศกาล ๓. ทบทวนกิจกรรมและคำศัพท์ตามเทศกาล ๔. จัดทำสมุดภาพคำศัพท์ และพูดนำเสนอ ๕. แบ่งกลุ่มจัดนิทรรศการและกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ๖. ร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญอย่างเหมาะสม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

- ♦ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด
- ♦ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

♦ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด

การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิดเป็นการนำตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จาก ๔ สาระ ๘ มาตรฐาน จำนวน ๑๘ ตัวชี้วัด มาวิเคราะห์รายตัวชี้วัดใน ๔ ประเด็น คือ ตัวชี้วัดแต่ละตัวผู้เรียนควรมีความรู้อะไรและทำอะไรได้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด ในแต่ละประเด็นจะมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันและสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ปฏิบัติตาม คำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ (instructions) ง่าย ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน	ผู้เรียนรู้อะไร คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ ผู้เรียนทำอะไรได้ ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ ง่าย ๆ ที่ฟังหรืออ่าน	๑. ทักษะ การระบุ ๒. ทักษะ การจำแนก ประเภท ๓. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	การแสดงบทบาทสมมติ	๑. นำเสนอคำศัพท์ กลุ่มคำที่เป็นคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ โดยใช้ภาษาท่าทาง สื่อรูปภาพ สื่อสัญลักษณ์ ฯลฯ ๒. จำแนกประเภทของคำสั่ง ขอร้อง คำแนะนำ ๓. ฝึกปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ จากการฟัง หรืออ่าน ๔. ทบทวนความรู้ ๕. แสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่กำหนด เช่น การเล่นเกม
๒. อ่านออกเสียง คำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความ ง่าย ๆ และ บทพูดเข้าใจถูกต้องตามหลัก การอ่าน	ผู้เรียนรู้อะไร หลักการอ่านคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดเข้าใจหะตามหลักการอ่าน ผู้เรียนทำอะไรได้ อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดเข้าใจหะถูกต้องตามหลักการอ่าน	๑. ทักษะ การระบุ ๒. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	อ่านออกเสียง ข้อความง่าย ๆ และบทพูดเข้าใจหะ	๑. สังเกตการอ่านออกเสียง คำศัพท์ การสะกดคำ การอ่านประโยค ข้อความ ง่าย ๆ และการอ่านบทพูด เข้าใจหะจากสื่อ ๒. ศึกษาและฝึกการใช้ พจนานุกรม เพื่อระบุคำอ่าน และความหมายของคำ ๓. ฝึกอ่านออกเสียงคำ สะกดคำกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูด เข้าใจหะ ๔. ทบทวนหลักการอ่านที่ได้ เรียนมา ๕. อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และ บทพูดเข้าใจหะ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๓. เลือก/ ระบุภาพหรือ สัญลักษณ์ หรือ เครื่องหมาย ตรงตาม ความหมาย ของประโยค และข้อความ สั้น ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน	ผู้เรียนรู้อะไร ความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยคเดียว สัญลักษณ์ และเครื่องหมาย ผู้เรียนทำอะไรได้ เลือก/ระบุภาพ หรือ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย ตรงตามความหมายของ ประโยคและข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน	๑. ทักษะ การสำรวจ ค้นหา ๒. ทักษะ การเชื่อมโยง	การเลือก/ระบุภาพ สัญลักษณ์ หรือ เครื่องหมายตรงกับ สิ่งที่ได้ฟังหรืออ่าน	๑. กำหนดคำ กลุ่มคำ ประโยคเดียว สัญลักษณ์ และเครื่องหมายต่าง ๆ ๒. กำหนดวิธีการและดำเนิน การค้นหาความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยคเดียว สัญลักษณ์ และเครื่องหมายนั้น ๆ ๓. นำเสนอความหมายของ คำ กลุ่มคำ ประโยคเดียว สัญลักษณ์ และเครื่องหมาย ที่ได้จากการค้นหา ๔. ฟังหรืออ่านแล้วทำความเข้าใจ เกี่ยวกับความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยคเดียว สัญลักษณ์ และเครื่องหมายต่าง ๆ ๕. เลือก/ระบุภาพหรือ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมาย ให้ตรงกับความหมายของ กลุ่มคำ ประโยค และ ข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน
๔. ตอบคำถาม จากการฟัง และอ่าน ประโยค บทสนทนา และนิทาน ง่าย ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์ สำนวน และ ใจความสำคัญของเรื่องที่ ฟังและอ่าน ผู้เรียนทำอะไรได้ เข้าใจและตอบคำถาม จากเรื่องที่ฟังและอ่านได้	๑. ทักษะ การตั้งคำถาม ๒. ทักษะ การตีความ ๓. ทักษะ การให้เหตุผล	ตอบคำถาม จากเรื่องที่ฟัง และอ่าน	๑. ฟังและอ่านประโยค บทสนทนา และนิทาน ๒. เขียน/ขีดเส้นใต้คำศัพท์ สำนวนภาษา และประเด็นที่ สงสัยต้องการคำตอบ ๓. หาความหมายของคำศัพท์ สำนวนภาษา ๔. ทำความเข้าใจ จับใจความ สำคัญของเรื่องที่ฟังและอ่าน ๕. อภิปรายเนื้อหาที่ฟัง และอ่านอย่างสมเหตุสมผล ๖. ฝึกตั้งและตอบคำถามที่ เป็นเหตุเป็นผลจากเรื่องที่ฟัง และอ่าน

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. พูด/เขียน โต้ตอบ ในการสื่อสาร ระหว่างบุคคล	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์และบทสนทนาที่ ใช้ในการสื่อสารระหว่าง บุคคล ผู้เรียนทำอะไรได้ เลือกใช้คำพูด ประโยค ข้อความที่ใช้ในการสนทนา เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ และ ประโยค/ข้อความที่ใช้ แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ชิด	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	สนทนาโต้ตอบกับ เพื่อนตามบท สนทนาที่เขียน	๑. นำเสนอบทสนทนาที่ใช้ใน การสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การกล่าวทักทาย อำลา ขอโทษ แนะนำตนเอง โดย ใช้สื่อวีดิทัศน์ หรือบทเพลง ๒. สรุปความรู้ ๓. ฝึกพูดโต้ตอบตาม สถานการณ์ที่เรียน ๔. ทบทวนความรู้ ๕. ฝึกเขียนบทสนทนา ระหว่างบุคคล ๖. ฝึกพูดตามบทสนทนา ๗. สนทนาโต้ตอบกับเพื่อน ตามสถานการณ์ที่กำหนด
๒. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และคำขอ อนุญาตง่าย ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร คำสั่ง คำขอร้อง และ คำขออนุญาตง่าย ๆ ผู้เรียนทำอะไรได้ ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และ คำขออนุญาต	๑. ทักษะ การจำแนก ประเภท ๒. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	การแสดงบทบาท สมมติ	๑. นำเสนอประโยคคำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต พร้อมแสดงท่าทางประกอบ ๒. จำแนกโครงสร้างประโยค ที่ใช้ในการออกคำสั่ง คำขอร้อง และคำขออนุญาต ๓. ทบทวนการใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต ๔. แบ่งกลุ่มฝึกปฏิบัติหรือ แสดงบทบาทสมมติการใช้ คำสั่ง คำขอร้อง และคำขอ อนุญาตตามสถานการณ์ ที่กำหนด

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๓. พุด/เขียน แสดงความ ต้องการของ ตนเอง และขอ ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ ง่าย ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร ประโยคที่ใช้แสดงความ ต้องการของตนเองและ ขอความช่วยเหลือ ผู้เรียนทำอะไรได้ พุด/เขียนแสดงความต้องการ ของตนเองและขอ ความช่วยเหลือ	๑. ทักษะ การระบุ ๒. ทักษะ การจำแนก ประเภท ๓. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	เขียนบทสนทนา แสดงความต้องการ และขอความ ช่วยเหลือใน สถานการณ์ ง่าย ๆ และนำเสนอ	๑. นำเสนอประโยคที่ใช้ แสดงความต้องการและ ขอความช่วยเหลือ พร้อม แสดงท่าทางประกอบ ๒. ระบุโครงสร้างประโยค ที่ใช้ในการบอกความต้องการ ของตนเองและขอความ ช่วยเหลือ ๓. จำแนกประเภทของ ประโยค ๔. ทบทวนโครงสร้างประโยค ตามที่เรียน ๕. เขียนบทสนทนาแสดง ความต้องการของตนเอง และขอความช่วยเหลือ และ นำเสนอ
๔. พุด/เขียนเพื่อ ขอและให้ ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และ ครอบครัว	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์ โครงสร้างประโยค ที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และ ครอบครัว ผู้เรียนทำอะไรได้ พุด/เขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การตั้งคำถาม ๓. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๔. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	๑. นำเสนอข้อมูล ที่ได้จาก การสัมภาษณ์เพื่อน ร่วมชั้นเรียน ๒. นำเสนอข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง และครอบครัว	๑. นำเสนอคำศัพท์ โครงสร้างประโยคที่ใช้ใน การขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน และครอบครัว ๒. ฟังบทสนทนาที่ใช้ขอและ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว ๓. สรุปความรู้ ๔. ฝึกการใช้บทสนทนาใน การขอและให้ข้อมูลตาม โครงสร้างประโยคที่เรียน ๕. ทบทวนความรู้ ๖. เขียนประโยคคำถาม เพื่อใช้สัมภาษณ์เพื่อน ร่วมชั้นเรียน ๗. ใช้ประโยคคำถาม สัมภาษณ์เพื่อน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
				๘. รวบรวมและนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยการพูดหรือเขียน ๙. เขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัว แล้วนำเสนอ
๕. พูดแสดงความรู้สึกละตัวเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียงตัว และกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์ โครงสร้างประโยคที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ผู้เรียนทำอะไรได้ พูดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียงตัว และกิจกรรมต่าง ๆ	๑. ทักษะการสังเกต ๒. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	การพูดแสดงความรู้สึกละเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียงตัว	๑. นำเสนอโครงสร้างประโยค ความหมายของคำศัพท์ และประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึกละเกี่ยวกับกิจกรรมและเรื่องต่าง ๆ ๒. ฟังบทสนทนาที่ใช้ประโยคแสดงความรู้สึกละต่าง ๆ ๓. ศึกษาโครงสร้างประโยคคำศัพท์ ๔. สรุปความรู้ ๕. ทบทวนและฝึกพูดแสดงความรู้สึกละเกี่ยวกับเรื่องใกล้เคียงตัว และกิจกรรมต่าง ๆ ตามโครงสร้างประโยคที่เรียน ๖. กำหนดสถานการณ์และกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียงตัว เพื่อให้พูดแสดงความรู้สึกละ

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์ เครื่องหมายวรรคตอน และประโยคที่ใช้ในการให้ข้อมูล ผู้เรียนทำอะไรได้ พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	๑. ศึกษาการใช้ประโยคเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว ๒. อภิปรายการใช้คำศัพท์เครื่องหมายวรรคตอนและการสร้างประโยคเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว ๓. ฝึกพูด/เขียนเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว ๔. สรุปทบทวนความรู้ที่เรียน ๕. เขียนบรรยายสั้น ๆ เกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว และนำเสนอ
๒. พูด/วาดภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวตามที่ฟังหรืออ่าน	ผู้เรียนรู้อะไร รู้ความหมายของคำ กลุ่มคำ และเชื่อมโยงไปยังสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัว ผู้เรียนทำอะไรได้ พูด/วาดภาพเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวตามที่ฟังหรืออ่าน	๑. ทักษะการตั้งคำถาม ๒. ทักษะการรวบรวมข้อมูล ๓. ทักษะการเชื่อมโยง ๔. ทักษะการให้เหตุผล	วาดแผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัว ตามที่ฟังหรืออ่าน	๑. กำหนดหัวข้อที่เกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว ๒. ฟัง/อ่านเรื่องที่กำหนด ๓. รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำหนด ๔. นำเสนอคำศัพท์ต่อชั้นเรียน ๕. อภิปรายเชื่อมโยงความหมายและความสัมพันธ์ของคำศัพท์นั้น ๆ กับสิ่งใกล้ตัวโดยการถาม-ตอบ และให้เหตุผล ๖. สรุปความรู้ ๗. วาดแผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวตามที่ได้อภิปราย

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๓. พุดแสดง ความคิดเห็น ง่าย ๆ เกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว	ผู้เรียนรู้อะไร คำ กลุ่มคำ ประโยค ที่ใช้ในการแสดง ความคิดเห็น ผู้เรียนทำอะไรได้ พุดแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว	๑. ทักษะ การระบุ ๒. ทักษะ การตั้งคำถาม ๓. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	พุดแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่อง ต่าง ๆ ใกล้ตัว	๑. สังเกตคำ กลุ่มคำ ประโยคที่ใช้ในการพุดแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ต่าง ๆ ใกล้ตัวที่ครูนำเสนอ ๒. สรุปความรู้ ๓. ระบุโครงสร้างประโยคที่ ใช้เพื่อแสดงความคิดเห็น ๔. จับคู่ฝึกถาม-ตอบ เพื่อแสดงความคิดเห็น เรื่องใกล้ตัว ๕. กำหนดเรื่องใกล้ตัว ให้พุดแสดงความคิดเห็น

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้
อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. พูดและทำท่าประกอบอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	ผู้เรียนรู้อะไร มารยาททางสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ผู้เรียนทำอะไรได้ พูดและทำท่าประกอบอย่างสุภาพตามมารยาททางสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่กำหนด	๑. คู่มือทัศน์และระบุนการพูดแสดงท่าทางต่าง ๆ เช่น การทักทาย การแนะนำตนเอง การกล่าวลา การตอบรับ/ปฏิเสธ การขอบคุณ ขอโทษ การใช้สิ่หน้าท่าทาง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ ฯลฯ ๒. สรุปความรู้ ๓. ฝึกปฏิบัติตามตัวอย่าง ๔. ทบทวนความรู้ ความเข้าใจ ๕. กำหนดสถานการณ์เพื่อแสดงบทบาทสมมติ
๒. ตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ง่าย ๆ ของเจ้าของภาษา	ผู้เรียนรู้อะไร เทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ผู้เรียนทำอะไรได้ ตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ง่าย ๆ ของเจ้าของภาษา	๑. ทักษะการสำรวจค้นหา ๒. ทักษะการตั้งคำถาม	จัดและเข้าร่วมกิจกรรมแข่งขันตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา	๑. ค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ๒. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสำรวจค้นหา ๓. นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการสำรวจค้นหา ๔. เขียนประเด็นที่สงสัยต้องการคำตอบ ๕. ฝึกตั้ง-ตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ง่าย ๆ ของเจ้าของภาษา ๖. จัดและเข้าร่วมกิจกรรมแข่งขันตอบคำถาม

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๓. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	ผู้เรียนรู้อะไร กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม ผู้เรียนทำอะไรได้ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่เหมาะสมกับวัย	ทักษะการนำความรู้ไปใช้	จัดและเข้าร่วมกิจกรรมตามเทศกาล/วันสำคัญ เช่น - เล่นเกม - เล่นนิทาน - ร้องเพลง - ตอบคำถาม	๑. ทบทวนคำศัพท์และความรู้เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ๒. ทบทวนกิจกรรมที่เคยจัดขึ้นในวันนั้น ๆ ๓. วางแผนจัดกิจกรรมที่จะจัดขึ้นในวันสำคัญดังกล่าว ๔. จัดกิจกรรมตามแผน

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย	ผู้เรียนรู้อะไร ความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะการเปรียบเทียบ	บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย	๑. นำเสนอตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ และข้อความทั้งภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ๒. สังเกตตัวอักษรและเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคและข้อความทั้งภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ๓. สรุปวิธีการออกเสียงตามที่เรียนรู้ ๔. อภิปรายระบุ เปรียบเทียบความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
๒. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย	ผู้เรียนรู้อะไร ความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย	๑. ทักษะการรวบรวมข้อมูล ๒. ทักษะการเปรียบเทียบ	การจัดทำหนังสือเล่มเล็ก	๑. กำหนดให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาลและงานฉลองตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและของไทย ๒. เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย ๓. นำเสนอผลข้อมูลที่รวบรวมได้ ๔. สรุปจัดทำหนังสือเล่มเล็ก

สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และ
เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ค้นคว้า รวบรวม คำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น และนำเสนอ ด้วยการพูด/ การเขียน	ผู้เรียนรู้อะไร วิธีการค้นคว้าคำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น ผู้เรียนทำอะไรได้ ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น และนำเสนอ ด้วยการพูด/การเขียน	๑. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๒. ทักษะ การจัดกลุ่ม ๓. ทักษะ การเชื่อมโยง	๑. สมุดภาพคำศัพท์ ๒. แผนผังความคิด (Mind Map) แสดงการเชื่อมโยง คำศัพท์ไปยังกลุ่ม สาระการเรียนรู้ ต่าง ๆ และนำเสนอ	๑. กำหนดคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๒. ศึกษาค้นคว้าและรวบรวม ข้อมูลคำศัพท์ ๓. จัดกลุ่มคำศัพท์ ที่รวบรวมไว้ให้เป็นหมวดหมู่ ๔. นำเสนอผลการค้นคว้า ด้วยการพูด/การเขียน และ การจัดทำสมุดภาพคำศัพท์ ๕. เชื่อมโยงคำศัพท์ไปยัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ โดยทำแผนผังความคิด (Mind Map) และนำเสนอ

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ฟังและพูด/ อ่านใน สถานการณ์ ที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียนและ สถานศึกษา	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์ สำนวน ประโยค ที่ใช้ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ในห้องเรียนและ ในสถานศึกษา ผู้เรียนทำอะไรได้ ฟังและพูดหรืออ่านคำศัพท์ สำนวน ประโยค ที่ใช้ใน สถานการณ์ที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียนและสถานศึกษา	๑. ทักษะ การสำรวจ ๒. ทักษะ การจำแนก ประเภท ๓. ทักษะ การเชื่อมโยง ๔. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	พูดสนทนาตาม สถานการณ์ที่ กำหนดให้	๑. ให้สำรวจคำ ข้อความ ประโยคภาษาต่างประเทศที่ ปรากฏภายในบริเวณโรงเรียน ๒. รวบรวมและนำเสนอ ข้อมูล ๓. หาความหมายและจำแนก ประเภทของคำ ข้อความ และประโยคภาษาต่างประเทศ ที่รวบรวมมา(คำสั่งห้าม คำเตือน ข้อความให้ความรู้/ ข้อมูล) ๔. กำหนดสถานการณ์ ในโรงเรียนที่น่าสนใจ ๕. ระดมความคิดสร้าง บทสนทนา โดยเชื่อมโยงคำ ข้อความ และประโยคที่ ค้นคว้ารวบรวมมา ๖. ฝึกบทสนทনার่วมกัน ๗. แบ่งกลุ่มย่อยให้ฝึกพูด บทสนทนานั้น ๘. แบ่งกลุ่มย่อยให้สร้าง สถานการณ์ภายในโรงเรียน สร้างบทสนทนาสั้น ๆ และ นำเสนอ

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๒ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ใช้ภาษา ต่างประเทศ ในการสืบค้น และรวบรวม ข้อมูลต่าง ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร ภาษาต่างประเทศ ในการสืบค้นข้อมูล ผู้เรียนทำอะไรได้ ใช้ภาษาต่างประเทศ ในการสืบค้นและรวบรวม ข้อมูลต่าง ๆ	๑. ทักษะ การสำรวจ ค้นหา ๒. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๓. ทักษะ การจัดกลุ่ม	๑. นำเสนอคำ กลุ่มคำ ประโยค ที่ใช้ในการสืบค้น ข้อมูล ๒. ข้อมูลที่ได้จาก การสำรวจค้นหา ๓. แผนผังความคิด (Mind Map) หรือแผ่นพับแสดง การจัดกลุ่มของคำ กลุ่มคำ ประโยค ที่ใช้ในการสืบค้น ข้อมูล	๑. กำหนดสิ่งหรือเรื่องที่จะไป สำรวจค้นหา ๒. กำหนดวิธีการที่จะค้นหา สิ่ง/เรื่องที่กำหนด ๓. รวบรวมคำ กลุ่มคำ ประโยค ที่ใช้ในการสืบค้น ข้อมูล และนำเสนอ ๔. ใช้วิธีการที่กำหนด ในการค้นหาสิ่ง/เรื่องที่ต้องการ ๕. รวบรวมข้อมูลที่ได้ จากการสำรวจค้นหา ๖. นำเสนอข้อมูลที่ได้จาก การสำรวจค้นหาด้วยการพูด และการเขียน ๗. จัดทำ Mind Map หรือ แผ่นพับ แสดงการจัดกลุ่ม ของคำ กลุ่มคำ และประโยค ภาษาต่างประเทศที่ใช้ใน การสืบค้นข้อมูล

♦ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด เป็นการวิเคราะห์ ต่อเนื่องจากการวิเคราะห์ตัวชี้วัด โดยวิเคราะห์ใน ๖ ประเด็น คือ ความสัมพันธ์/เชื่อมโยงของตัวชี้วัดแต่ละตัวที่จะนำมาจัดกิจกรรม การเรียนรู้ร่วมกันได้ ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๑ ๑. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ (instructions) ง่าย ๆ ที่ฟังหรืออ่าน มาตรฐาน ต ๑.๒ ๒. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และคำขออนุญาตง่าย ๆ	การรู้คำศัพท์ กลุ่มคำ และประโยค ช่วยให้สามารถใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำและคำขออนุญาตในการโต้ตอบ และปฏิบัติตามได้	๑. ลักษณะทางภาษา (Language Feature) - Noun - Pronoun - Verb - คำที่แสดงลำดับขั้นตอน ๒. หน้าที่ของภาษา (Language Function) ๑) คำสั่ง Look at the... here/over there. Say it again. Read and draw. Put a/an...in/on/under a/an... Don't go over there. ๒) คำขอร้อง Please take a queue. Can you help me, please?	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะการจำแนกประเภท ๓. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑. การปฏิบัติตามคำสั่ง ๒. การปฏิบัติตามคำขอร้อง ๓. การปฏิบัติตามคำแนะนำ ๔. การใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต	๑. ศึกษาคำศัพท์ กลุ่มคำ ประโยค ที่เป็นคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ จากสื่อต่าง ๆ ที่ฟังหรืออ่าน ๒. ฟังฟังหรืออ่าน และระบุคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำขออนุญาต โดยฝึกเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และรายบุคคล ด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ๓. ทบทวน สรุป และจำแนกความรู้เรื่องประโยคคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำขออนุญาต ๔. ใช้และปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำขออนุญาต

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
		๓) คำแนะนำ You should... Think before you speak. ๔) คำแนะนำใน การเล่นเกม วาดภาพ ทำอาหาร และเครื่องดื่ม ๕) คำศัพท์ที่ใช้ ในการเล่นเกม Start. My/your turn. Roll the dice. Count the number. Finish. ๖) คำบอกลำดับ ขั้นตอน First... Second... Then... Finally... ๗) คำสั่ง คำขอร้อง คำอนุญาตที่ใช้ ในห้องเรียน			

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๒ ๑. พูด/เขียน โต้ตอบ ในการสื่อสาร ระหว่างบุคคล	การรู้คำศัพท์ กลุ่มคำ และ ประโยค ช่วยให้ นักเรียนสามารถ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ในสถานการณ์ ต่าง ๆ ได้อย่าง สุภาพ ตาม มารยาทสังคม และวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา	๑. ลักษณะทางภาษา (Language Feature) - Noun - Pronoun - verb - คำที่แสดงลำดับขั้นตอน	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะการสำรวจ ๓. ทักษะการจำแนกประเภท ๔. ทักษะการเชื่อมโยง ๕. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่กำหนดให้	๑. ดูวีดิทัศน์และระบุการพูดและการแสดงท่าทางต่าง ๆ เช่น การทักทาย การแนะนำตนเอง การกล่าวลา การตอบรับ/ปฏิเสธ ขอบคุณ ขอโทษ การใช้สีหน้าท่าทางการสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ ฯลฯ ๒. สรุปความรู้ ๓. ฝึกปฏิบัติตามตัวอย่าง ๔. ทบทวนความรู้ความเข้าใจ ๕. วางแผนกำหนดสถานการณ์เพื่อแสดงบทบาทสมมติ ๖. สำรองคำ ข้อความประโยคภาษาอังกฤษ
สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต ๒.๑ ๑. พูดและทำท่าประกอบอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	ต่าง ๆ ได้อย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	๒. หน้าที่ของภาษา (Language Function) ๑) บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย คำกล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ การพูดแทรกอย่างสุภาพ เช่น Hi! Hello! Good morning. How are you? I'm fine. Thank you. I'm sorry.			
สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต ๔.๑ ๑. ฟังและพูด/อ่านในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา					

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
		๒) ประโยค/ ข้อความที่ใช้ใน การแนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคล ใกล้ชิด เช่น Hello. I am... This is my sister. Her name is ... Nice to see you. Nice to see you, too. See you later. See you soon. Goodbye. Bye. Thank you. Thank you very much. Thanks. You're welcome. It's OK. ๓) การใช้ภาษาใน การฟัง พูด อ่าน และเขียน ใน สถานการณ์ที่เกิด ขึ้นในห้องเรียน และสถานศึกษา ๔) มารยาทสังคม และวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การใช้ สื่อน้ำท่าทาง			ภายในบริเวณ โรงเรียน ๗. หาความหมาย และจำแนกประเภท ของคำ กลุ่มคำ ประโยคที่รวบรวมได้ (คำสั่งห้าม คำเตือน ข้อความบอกข้อมูล/ ความรู้) ๘. ระดมความคิด สร้างบทสนทนา โดยเชื่อมโยงคำ กลุ่มคำ ประโยคที่ รวบรวมได้ ๙. ฝึกฝนการพูด บทสนทนา ๑๐. ฝึกสร้างบท สนทนาสั้น ๆ และ นำเสนอ

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
		ประกอบการพูด ชวนแนะนำ ตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความ รู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การแสดงอาการ ตอบรับ/ปฏิเสธ			

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษา เพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๒ ๓. พูด/เขียน แสดง ความต้องการ ของตนเอง และ ขอความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ ง่าย ๆ ๔. พูด/เขียนเพื่อ ขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน และครอบครัว ๕. พูดแสดง ความรู้สึกของ ตนเองเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัวและ กิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง มาตรฐาน ต ๑.๓ ๑. พูด/เขียนให้ ข้อมูลเกี่ยวกับ	การเข้าใจ ประโยคแสดง ความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว บอก ความรู้สึก และ แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่อง ต่าง ๆ ใกล้ตัว และกิจกรรม ต่าง ๆ ช่วยให้ สามารถใช้ภาษา เพื่อการสื่อสาร ได้ตรงตาม วัตถุประสงค์	๑. ลักษณะทาง ภาษา (Language Feature) - Noun - Pronoun - Adjective - Adverb ๒. หน้าที่ของ ภาษา (Language Function) ๑) คำศัพท์ สำนวนภาษา และประโยค ที่ใช้แสดงความ ต้องการและ ขอความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ ต่าง ๆ เช่น I want... Please... May...? I need your help. Please help me. Help me! ๒) คำศัพท์ สำนวนภาษา	๑. ทักษะ การระบุ ๒. ทักษะ การตั้งคำถาม ๓. ทักษะ การจำแนก ประเภท ๔. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๕. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	๑. เขียนบรรยาย เกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว ๒. แสดงบทบาท สมมติตาม สถานการณ์ที่ กำหนด	๑. รวบรวมและ ทบทวนคำศัพท์ ประโยคเกี่ยวกับ การขอความช่วยเหลือ การพูดขอและ ให้ข้อมูลง่าย ๆ การบอกความต้องการ ความรู้สึก ความคิดเห็น เกี่ยวกับตนเองและ เรื่องใกล้ตัวจากสื่อ ต่าง ๆ ๒. ฝึกพูดสนทนา โต้ตอบเกี่ยวกับ การขอความช่วยเหลือ การขอและให้ข้อมูล ง่าย ๆ การบอก ความต้องการ ความรู้สึก และ แสดงความคิดเห็น โดยการฝึกเป็น กลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และรายบุคคลด้วย กิจกรรมที่หลากหลาย ๓. ฝึกพูดและเขียน ประโยคขอความ ช่วยเหลือ ขอและ ให้ข้อมูล บอก

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ตนเองและเรื่องใกล้ตัว ๓. พุดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว		และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง สิ่งใกล้ตัว เพื่อน และครอบครัว เช่น What's your name? My name is... What time is it? It is.... What is this? It is a/an... How many... are there? There is a/an... There are... Where is the...? It is in/on/under... ๓) คำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก เช่น ดีใจ เสียใจ ชอบ ไม่ชอบ รัก ไม่รัก เช่น I/ You/We/They like/love/feel... He/she like/ doesn't like/ love/feel... ๔) ประโยคและข้อความที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง			ความต้องการและความรู้สึก แสดงความคิดเห็น ๔. ระบุและจำแนกประโยคเกี่ยวกับการขอและให้ข้อมูลขอความช่วยเหลือบอกความต้องการและความรู้สึก แสดงความคิดเห็น ๕. สรุปโครงสร้างประโยคเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือขอและให้ข้อมูลการบอกความต้องการและความรู้สึก แสดงความคิดเห็น ๖. แบ่งกลุ่มสร้าง/เขียนบทสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด ๗. ฝึกปฏิบัติการตั้งคำถาม สนทนาโต้ตอบภายในกลุ่ม ๘. เขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ๙. แสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่กำหนด

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
		บุคคล สัตว์ และ เรื่องใกล้ตัว เช่น ชื่อ อายุ รูปร่าง สี ขนาด รูปทรง สิ่งต่าง ๆ จำนวน ๑-๑๐๐ วัน เดือน ปี ฤดูกาล ตำแหน่งของ สิ่งต่าง ๆ ๕) เครื่องหมาย วรรคตอน ๖) ประโยคที่ใช้ ในการแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่อง ต่าง ๆ ใกล้ตัว			

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๑ ๓. เลือก/ระบุภาพหรือสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน ๔. ตอบคำถามจากการฟังและอ่านประโยคบทสนทนาและนิทานง่าย ๆ มาตรฐาน ต ๑.๓ ๒. พูด/วาดภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ใกล้เคียงตัวตามที่ฟังหรืออ่าน	การรู้ความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค สำนวน ภาษา ทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านและสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งที่ปรากฏในเนื้อหาที่ได้ฟังและอ่านได้	๑. ลักษณะทางภาษา (Language Feature) - Noun - Pronoun - Adjective Adverb - Objective Pronoun ๒. หน้าที่ของภาษา (Language Function) ๑) คำ กลุ่มคำ ประโยคเดียว สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และ ลม ไฟ อากาศ	๑. ทักษะการตั้งคำถาม ๒. ทักษะการสำรวจค้นหา ๓. ทักษะการตีความ ๔. ทักษะการเชื่อมโยง ๕. ทักษะการให้เหตุผล	๑. ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและอ่าน ๒. แผนผังความคิด (Mind Map) แสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในเนื้อหา ๓. สมุดภาพ แสดงการเลือกภาพ/สัญลักษณ์/เครื่องหมายให้ตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน	๑. กำหนด บทสนทนา/นิทาน/ข้อความสั้น ๆ ๒. ฟังและอ่านบทสนทนา/นิทาน/ข้อความสั้น ๆ ที่กำหนดให้ ๓. ตั้งคำถามโดยเขียน/ขีดเส้นใต้คำกลุ่มคำ ประโยคเดียว สำนวนภาษา เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ที่ปรากฏในเนื้อหาและประเด็นที่สงสัย ต้องการคำตอบ ๔. กำหนดวิธีการและดำเนินการค้นหาความหมายของคำกลุ่มคำ ประโยคเดียว สำนวนภาษา เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ ๕. รวบรวมและนำเสนอความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยคเดียว สำนวนภาษา

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
		เป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ ๕๕๐-๗๗๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) ๒) ประโยคบทสนทนา นิทานที่มีภาพประกอบ คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน - Yes/No Question เช่น Is/Are/Can...? Yes, ...is/are/can. No, ...isn't/aren't/can't. Do/Does/Can/Is/Are...? Yes/No... - Wh-Question เช่น Who is/are...? He/She is.../ They are... What...? Where...? It is.../They are... What...doing? I/She/They...			เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ที่ได้จากการค้นหา ๖. อภิปรายตีความเนื้อหาที่ฟังและอ่านอย่างสมเหตุสมผล ๗. สรุปความรู้เรื่องที่ฟังและอ่าน ๘. ฝึกตั้งคำถามที่เป็นเหตุเป็นผลจากเรื่องที่ฟังและอ่าน โดยการพูดหรือเขียน โดยใช้คำถาม ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร เพราะอะไร โดยใช้ Wh-Question Yes/No Question ๙. แบ่งกลุ่ม ผลัดกันฝึกตั้งและตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและอ่าน ๑๐. ฝึกการเชื่อมโยงภาพ/สัญลักษณ์/เครื่องหมายให้ตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน ๑๑. วาดแผนผังความคิด (Mind Map) แสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในเนื้อหาและนำเสนอ

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
		is/am/are... - Or-Question เช่น Is this/it a/an...or a/ an...? It is a/an... ๓) คำ กลุ่มคำ ที่มีความหมาย สัมพันธ์กับสิ่ง ต่าง ๆ ใกล้ตัว เช่น การระบุ/ เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ ของภาพกับคำ หรือกลุ่มคำ โดยใช้ภาพ แผนภาพ แผนภูมิ แผนผัง			

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๑ ๒. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูด เข้าใจหวัะ ช่วยให้เข้าใจความง่าย ๆ และบทพูด เข้าใจหวัะ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน	การอ่านออกเสียงคำ การสะกดคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูด เข้าใจหวัะ ช่วยให้เข้าใจความง่าย ๆ และบทพูด เข้าใจหวัะ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน	๑. ลักษณะทางภาษา (Language Feature) - คำ - กลุ่มคำ - ประโยค - เสียงตัวอักษร - หลักการอ่าน - บทพูดเข้าใจหวัะ ๒. หน้าที่ของภาษา (Language Function)	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะการเปรียบเทียบ	๑. รายงานเรื่อง ความแตกต่างของการออกเสียง ตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย ๒. อ่านออกเสียง คำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูด เข้าใจหวัะเป็นรายบุคคล	๑. นำเสนอคำ กลุ่มคำ การสะกดคำ การอ่านคำ อ่านประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดเข้าใจหวัะ จากสื่อต่าง ๆ การใช้พจนานุกรม ๒. ฟังอ่านคำ กลุ่มคำ การสะกดคำ ประโยค และการพูดเข้าใจหวัะ และข้อความง่าย ๆ โดยใช้เทคนิคที่หลากหลายเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และรายบุคคล ๓. ฟังการออกเสียงภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ๔. ระบุและเปรียบเทียบความแตกต่างของการออกเสียงคำ กลุ่มคำ ประโยค ภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย จัดทำรายงานและนำเสนอ ๕. อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดเข้าใจหวัะเป็นรายบุคคล
สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต ๒.๒ ๑. บอกความแตกต่างของเสียง ตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย	ความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทยได้	๑) หลักการอ่านออกเสียง - พยัญชนะต้น คำ-ท้ายคำ - เสียงหนัก-เบา - เสียงสูง-ต่ำ ๒) การใช้พจนานุกรม ๓) ข้อความง่าย ๆ ๔) ความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย			

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๒ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๑ ๓. เลือก/ระบุภาพหรือสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน มาตรฐาน ต ๑.๓ ๒. พูด/วาดภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ใกล้เคียงตัวตามที่ฟังหรืออ่าน	การรู้ความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยคเดียวในภาษาต่างประเทศช่วยให้ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และสื่อความหมายเป็นภาพสัญลักษณ์เครื่องหมายแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ได้	๑. ลักษณะทางภาษา (Language Feature) - คำ - กลุ่มคำ - ประโยคเดียว - สัญลักษณ์ - เครื่องหมายต่าง ๆ ๒. หน้าที่ของภาษา (Language Function) ๑) คำ กลุ่มคำ ประโยคเดียว สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและ	๑. ทักษะการสำรวจค้นหา ๒. ทักษะการตั้งคำถาม ๓. ทักษะการรวบรวมข้อมูล ๔. ทักษะการจัดกลุ่ม ๕. ทักษะการเชื่อมโยง ๖. ทักษะการให้เหตุผล	แผนผังความคิด (Mind Map) จัดกลุ่มของคำ กลุ่มคำ ประโยคเดียว ข้อความ สัญลักษณ์ และเครื่องหมายตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ และนำเสนอ	๑. ทบทวนวิธีการใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ๒. แบ่งกลุ่มศึกษาค้นคว้ารวบรวมคำ กลุ่มคำ ประโยคเดียว ข้อความ สัญลักษณ์ และเครื่องหมายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระอื่น ๓. จัดกลุ่มของคำ กลุ่มคำ ประโยคเดียว ข้อความ สัญลักษณ์ และเครื่องหมายตามกลุ่มสาระ ๔. สำรวจค้นหา

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
สาระที่ ๓ ภาษา กับความสัมพันธ์ กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น มาตรฐาน ต ๓.๑ ๑. ค้นคว้า รวบรวม คำศัพท์ที่ เกี่ยวข้อง กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น และนำเสนอ ด้วยการพูด/ การเขียน สาระที่ ๔ ภาษา กับความสัมพันธ์ กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต ๔.๒ ๑. ใช้ภาษา ต่างประเทศ ในการสืบค้น และรวบรวม ข้อมูลต่าง ๆ		นันทนาการ สุขภาพและ สวัสดิการ การซื้อ-ขาย และ ลม ฟา อากาศ เป็นวงคำศัพท์ สะสมประมาณ ๕๕๐-๖๖๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็น รูปธรรมและ นามธรรม) ๒) คำ กลุ่มคำ ที่มีความหมาย สัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัว เช่น การระบุ/เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ ของภาพกับคำ หรือกลุ่มคำ โดย ใช้ภาพแผนภูมิ แผนภาพ แผนผัง ๓) การค้นคว้า การรวบรวมและ การนำเสนอ คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น ๔) การใช้ภาษา ต่างประเทศใน การสืบค้นและ การรวบรวม คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง ใกล้ตัวจากสื่อ และแหล่ง การเรียนรู้ต่าง ๆ			ความหมาย ๕. อภิปรายเชื่อมโยง ความหมายและ ความสัมพันธ์ของ คำศัพท์นั้น ๆ กับสิ่ง ใกล้ตัว โดยการตั้ง- ตอบคำถาม และให้ เหตุผล ๖. ให้เล่นเกมจับคู่ คำ กลุ่มคำ ประโยค เดี่ยว ข้อความ กับ รูปภาพหรือชื่อกลุ่ม สาระที่เกี่ยวข้อง ๗. จัดทำแผนผัง ความคิด (Mind Map) แสดงความ สัมพันธ์ของคำ กลุ่มคำ ประโยค เดี่ยว ข้อความ สัญลักษณ์ และ เครื่องหมาย ต่อกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น ๆ และนำเสนอ

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้
อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
สาระที่ ๒ ภาษา และวัฒนธรรม มาตรฐาน ต ๒.๑ ๒. ตอบคำถาม เกี่ยวกับ เทศกาล/ วันสำคัญ/ งานฉลองและ ชีวิตความเป็นอยู่ ง่าย ๆ ของ เจ้าของภาษา ๓. เข้าร่วม กิจกรรมทาง ภาษาและ วัฒนธรรมที่ เหมาะสมกับวัย มาตรฐาน ต ๒.๒ ๒. บอกความ เหมือน/ ความแตกต่าง ระหว่าง เทศกาลและ งานฉลองตาม วัฒนธรรม ของเจ้าของ ภาษากับของ ไทย	การเข้าใจ ความสัมพันธ์ ระหว่างภาษา และวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา กับของไทย ช่วยให้บอก ความเหมือน/ ความแตกต่าง ระหว่างเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และ ชีวิตความเป็นอยู่ ง่าย ๆ ของ เจ้าของภาษา ๓. เข้าร่วม กิจกรรมทาง ภาษาและ วัฒนธรรมที่ เหมาะสมกับวัย มาตรฐาน ต ๒.๒ ๒. บอกความ เหมือน/ ความแตกต่าง ระหว่าง เทศกาลและ งานฉลองตาม วัฒนธรรม ของเจ้าของ ภาษากับของ ไทย	๑. ลักษณะทาง ภาษา (Language Feature) - Noun - Pronoun - Adjective - Adverb ๒. หน้าที่ของ ภาษา (Language Function) ๑) Wh-question ประโยคบอกเล่า ๒) คำศัพท์และ ข้อมูลเกี่ยวกับ เทศกาล/วันสำคัญ/ งานฉลอง และชีวิต ความเป็นอยู่ ของเจ้าของภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ เครื่องแต่งกาย ฤดูกาล อาหาร เครื่องดื่ม ๓) กิจกรรมทาง ภาษาและ วัฒนธรรม เช่น	๑. ทักษะ การสำรวจค้นหา ๒. ทักษะ การตั้งคำถาม ๓. ทักษะ การรวบรวมข้อมูล ๔. ทักษะ การเปรียบเทียบ ๕. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	๑. เข้าร่วม กิจกรรมทาง ภาษา ๒. โครงงาน เกี่ยวกับเทศกาล/ วันสำคัญของ เจ้าของภาษา และของไทย และนำเสนอ	๑. กำหนดให้สำรวจ ค้นหาและรวบรวม คำศัพท์ สำนวนภาษา ที่ใช้ในกิจกรรมที่ เกี่ยวกับวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา จากสื่อต่าง ๆ ๒. จัดกิจกรรมทาง ภาษาและวัฒนธรรม เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึก ในสถานการณ์ เกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ ของเจ้าของภาษา ๓. ตั้งและตอบคำถาม เกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง ทางวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษาและ ของไทย ๔. เปรียบเทียบความ เหมือน/ความแตกต่าง ระหว่างเทศกาลและ งานฉลองตามวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา และของไทย

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
		การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน ประกอบทำทาง การแสดงบทบาท สมมติ วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ ๔) ความเหมือน/ ความแตกต่าง ระหว่างเทศกาล และงานฉลอง ตามวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา กับของไทย			๕. ทำโครงการ เกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญงานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ ของเจ้าของภาษา และของไทย และ นำเสนอ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

- ♦ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด
- ♦ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

♦ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด

การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิดเป็นการนำตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จาก ๔ สาระ ๘ มาตรฐาน จำนวน ๒๐ ตัวชี้วัด มาวิเคราะห์รายตัวชี้วัดใน ๔ ประเด็น คือ ตัวชี้วัดแต่ละตัวผู้เรียนควรมีความรู้อะไรและทำอะไรได้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด ในแต่ละประเด็นจะมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันและสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน	ผู้เรียนรู้อะไร คำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทาง และคำแนะนำ ผู้เรียนทำอะไรได้ ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	การแสดงบทบาทสมมติ	๑. ฟังและอ่านคำสั่ง คำขอร้อง ที่ใช้ในห้องเรียน ภาษาท่าทาง และคำแนะนำง่าย ๆ ในการเล่นเกม การวาดภาพ หรือการทำอาหาร และเครื่องดื่ม ๒. ระบุลักษณะของประโยคคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ ในข้อความที่ฟังและอ่าน ๓. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ ในข้อความที่ฟังและอ่าน ๔. กำหนดสถานการณ์และแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับคำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทาง และคำแนะนำ
๒. อ่านออกเสียง ประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	ผู้เรียนรู้อะไร หลักการอ่านออกเสียงตามหลักเกณฑ์ทางภาษา ผู้เรียนทำอะไรได้ ๑. ออกเสียงเน้นหนัก-เบาในคำและกลุ่มคำ ๒. ออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค ๓. ออกเสียงเชื่อมโยง (Linking Sound) ในข้อความ	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	อ่านออกเสียง ประโยค ข้อความ หรือบทกลอนสั้น ๆ	๑. กำหนดประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้น ๆ ๒. นำเสนอการอ่านออกเสียง ที่ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง ๓. สังเกตและระบุหลักการอ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนอย่างถูกต้อง ๔. ศึกษาสัญลักษณ์การอ่านออกเสียงจากพจนานุกรม

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
	๔. ออกเสียงบทกลอน ตามจังหวะ ๕. การใช้พจนานุกรม			๕. อ่านออกเสียงประโยค ข้อความง่าย ๆ หรือบทกลอน
๓. ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือ เครื่องหมาย ตรงตาม ความหมาย ของประโยค และข้อความ สั้น ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน	ผู้เรียนรู้อะไร กลุ่มคำ ประโยคผสม ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมายความหมาย ของประโยคและข้อความ สั้น ๆ ผู้เรียนทำอะไรได้ ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตาม ความหมายของกลุ่มคำ ประโยคและข้อความสั้น ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน	๑. ทักษะ การระบุ ๒. ทักษะ การเชื่อมโยง ๓. ทักษะ การแปลความ	วาดภาพตาม ความหมายสิ่งที่ได้ ฟังหรืออ่าน	๑. นำเสนอกลุ่มคำ ประโยคผสม ข้อความ พร้อม ภาพสัญลักษณ์ และเครื่องหมาย ๒. ฝึกพูด/อ่านประโยค ข้อความ ที่ตรงกับภาพ สัญลักษณ์ และเครื่องหมาย ๓. แปลความ กลุ่มคำ ประโยคผสมและข้อความ ๔. เชื่อมโยงกลุ่มคำ ประโยคผสม ข้อความ กับ ภาพสัญลักษณ์ และเครื่องหมาย ๕. ฟัง/อ่านข้อความ แล้ว วาดภาพประกอบ ๖. วาดภาพสัญลักษณ์ หรือ เครื่องหมาย ที่มีความหมาย ตรงกับประโยคและข้อความ ที่ฟังหรืออ่าน
๔. บอกใจความ สำคัญ และ ตอบคำถาม จากการฟัง และอ่าน บทสนทนา และนิทาน ง่าย ๆ หรือ เรื่องสั้น ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร การจับใจความสำคัญของ เรื่องที่ฟังและอ่าน ผู้เรียนทำอะไรได้ ๑. บอกใจความสำคัญ ของเรื่องที่ฟังและอ่าน ๒. ตอบคำถามจากเรื่อง ที่ฟังและอ่าน	๑. ทักษะ การตั้งคำถาม ๒. ทักษะ การตีความ ๓. ทักษะ การสรุปย่อ	ตอบคำถามจาก เรื่องที่ฟังและอ่าน	๑. ฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน หรือเรื่องสั้น ๆ แปลความ ๒. ทำความเข้าใจและบอก ความหมายใจความสำคัญ ของเรื่องที่ฟังและอ่าน ๓. บอกใจความสำคัญของ เรื่องที่ฟังและอ่าน ๔. สรุปย่อเรื่อง ๕. เขียนประเด็นที่สงสัย ๖. ตั้งและตอบคำถามจาก เรื่องที่ฟังและอ่าน

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. พูด/เขียน โต้ตอบ ในการสื่อสาร ระหว่างบุคคล	ผู้เรียนรู้อะไร บทสนทนาที่ใช้ใน การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย ประโยชน์/ข้อความที่ใช้ แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ชิด และ สำนวนการตอบรับ ผู้เรียนทำอะไรได้ พูดและเขียนโต้ตอบ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	การแสดงบทบาท สมมติ	๑. นำเสนอคำศัพท์ ประโยค และข้อความในการโต้ตอบ การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ การแนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ชิด และสำนวนการตอบรับ ๒. พูดเลียนแบบและโต้ตอบ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล จากบทสนทนาที่กำหนดให้ ๓. เขียนบทสนทนาและนำมา แสดงบทบาทสมมติ
๒. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้ คำแนะนำ ง่าย ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์ ประโยคคำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และคำแนะนำ ที่มี ๑-๒ ขั้นตอน ผู้เรียนทำอะไรได้ ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาตและ คำแนะนำที่มี ๑-๒ ขั้นตอน	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การระบุ ๓. ทักษะ การจำแนก ประเภท	๑. พูดสั่ง ขอร้อง ขออนุญาต และ ให้คำแนะนำ ๒. จัดทำป้ายคำสั่ง คำขอร้องและ คำแนะนำง่าย ๆ ที่ใช้ในห้องเรียน	๑. นำเสนอคำศัพท์และ ประโยคคำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และคำแนะนำ ที่มี ๑-๒ ขั้นตอน ด้วยภาพ หรือทำทางประกอบ ๒. อ่านคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำที่มี ๑-๒ ขั้นตอน ๓. ระบุโครงสร้างของประโยค ๔. พูดประโยคคำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และ คำแนะนำที่มี ๑-๒ ขั้นตอน ๕. จำแนกข้อความตาม ประเภทของประโยค ๖. จัดทำป้ายคำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และคำแนะนำ ง่าย ๆ ที่ใช้ในชั้นเรียน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๓. พูด/เขียน แสดง ความต้องการ ขอความ ช่วยเหลือ ตอบรับและ ปฏิเสธการให้ ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ ง่าย ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์ สำนวนภาษา และประโยค ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือ ผู้เรียนทำอะไรได้ พูด/เขียนแสดง ความต้องการ ขอความ ช่วยเหลือ ตอบรับและ ปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ง่าย ๆ	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๓. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	การแสดงบทบาท สมมติ	๑. สังเกตและรวบรวมประโยค สำนวนภาษา และข้อความ เกี่ยวกับการแสดงความต้องการ การขอความช่วยเหลือ การตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือใน สถานการณ์ง่าย ๆ จากสื่อต่าง ๆ ๒. ฝึกปฏิบัติการพูดแสดง ความต้องการการขอความ ช่วยเหลือ การตอบรับและ ปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ง่าย ๆ ๓. กำหนดสถานการณ์เพื่อ แสดงบทบาทสมมติและ เขียนบทสนทนา ๔. แสดงบทบาทสมมติ
๔. พูด/เขียน เพื่อขอและ ให้ข้อมูล เกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่อง ใกล้ตัว	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์ สำนวนภาษา และ ประโยคเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว ผู้เรียนทำอะไรได้ พูด/เขียนเพื่อขอและ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และ เรื่องใกล้ตัว	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การตั้งคำถาม ๓. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	๑. บทสนทนา ถาม-ตอบ เพื่อขอ และให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว หรือเรื่องใกล้ตัว ๒. แสดงบทบาท สมมติ	๑. ศึกษาและสังเกตคำศัพท์ สำนวนภาษาและประโยคที่ใช้ ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว ๒. ฝึกตั้งคำถามเพื่อขอข้อมูล และคำตอบเพื่อให้ข้อมูล ๓. ฝึกเขียนประโยคคำถาม และคำตอบที่ศึกษา ๔. เขียนบทสนทนาถาม-ตอบ เพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่อง ใกล้ตัว ๕. กำหนดสถานการณ์ เพื่อแสดงบทบาทสมมติ โดยใช้ประโยคถาม-ตอบ เพื่อขอและให้ข้อมูล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๕. พุด/เขียน แสดง ความรู้สึก ของตนเอง เกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และ กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์ และประโยคที่ใช้ แสดงความรู้สึก และการให้เหตุผล ผู้เรียนทำอะไรได้ พุด/เขียนแสดงความรู้สึก ของตนเองเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และ กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้ง ให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การให้เหตุผล ๓. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	พุดและเขียน แสดงความรู้สึก ของตนเองเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ และ กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมให้เหตุผล	๑. นำเสนอคำศัพท์และ ประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก ๒. อ่าน/ฟังข้อความ สังเกต ประโยคแสดงความรู้สึก ของผู้พุดหรือผู้เขียน ๓. ฝึกปฏิบัติการพุดแสดง ความรู้สึกตามโครงสร้าง ประโยคและระบุเหตุผล ๔. พุดและเขียนแสดง ความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับ เรื่องใกล้ตัวและกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์ โครงสร้างประโยค ข้อความให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว ผู้เรียนทำอะไรได้ พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	๑. ศึกษาและสังเกตคำศัพท์เครื่องหมายวรรคตอนสัญลักษณ์ ประโยค และข้อความในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว ๒. ฝึกพูดประโยคให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว ๓. ฝึกเขียนประโยคให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว ๔. เขียนบรรยายข้อมูลตัวเองและเรื่องใกล้ตัว และนำเสนอโดยการพูด
๒. เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิแสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน	ผู้เรียนรู้อะไร การเขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิ แสดงข้อมูลต่าง ๆ ผู้เรียนทำอะไรได้ เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิแสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน	๑. ทักษะการเชื่อมโยง ๒. ทักษะการแปลความ	เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิแสดงข้อมูลต่าง ๆ	๑. นำเสนอให้นักเรียนฟังหรืออ่านข้อมูลที่มีภาพ แผนผัง และแผนภูมิประกอบ ๒. ทำความเข้าใจ และแปลความเชื่อมโยงข้อมูลจากการอ่าน สร้างความคิดรวบยอด ถอดความออกมาเป็นภาพ แผนผัง หรือแผนภูมิ ๓. เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิแสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๓. พุดแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่อง ต่าง ๆ ใกล้เคียงตัว	ผู้เรียนรู้อะไร ประโยคที่ใช้แสดง ความคิดเห็น ผู้เรียนทำอะไรได้ พุดแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องใกล้เคียงตัว	๑. ทักษะ การเชื่อมโยง ๒. ทักษะ การสรุปอ้างอิง	พุดแสดง ความคิดเห็นต่อสิ่ง ต่าง ๆ ใกล้เคียงตัว	๑. ดูวีดิทัศน์การพุดแสดง ความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ๒. สรุปสิ่งที่ได้จากการฟัง และดูวีดิทัศน์แล้วขยายข้อมูล โดยการอ้างอิงจากความรู้ หรือประสบการณ์เดิม และเชื่อมโยงกับเรื่องใกล้เคียงตัว ๓. สรุปความคิดเห็นจาก การอ้างอิง แล้วนำเสนอ ด้วยการพุด

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้
อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และ กิริยาท่าทาง อย่างสุภาพ ตามมารยาท สังคมและ วัฒนธรรม ของเจ้าของ ภาษา	ผู้เรียนรู้อะไร การใช้ถ้อยคำน้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่าง สุภาพตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรม ผู้เรียนทำอะไรได้ พูดด้วยน้ำเสียงและกิริยา ท่าทางสุภาพ ตามมารยาท สังคมและวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	การแสดง บทบาทสมมติ	๑. ศึกษาและสังเกตตัวอย่าง การใช้ถ้อยคำน้ำเสียง ประกอบกิริยาท่าทาง จากวิดีโอ หรือการสาธิต ๒. ฝึกปฏิบัติใช้ถ้อยคำตาม แบบอย่างที่ได้ศึกษา ๓. กำหนดสถานการณ์เพื่อ แสดงบทบาทสมมติ
๒. ตอบคำถาม/ บอกความ สำคัญของ เทศกาล/ วันสำคัญ/ งานฉลอง และชีวิต ความเป็นอยู่ ง่าย ๆ ของ เจ้าของภาษา	ผู้เรียนรู้อะไร เทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ง่าย ๆ ของเจ้าของภาษา ผู้เรียนทำอะไรได้ ตอบคำถาม/บอกความ สำคัญของเทศกาล/ วันสำคัญ/งานฉลอง และ ชีวิตความเป็นอยู่ของ เจ้าของภาษา	๑. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๒. ทักษะ การตั้งคำถาม	๑. รายงาน การศึกษาค้นคว้า ๒. การตั้งประเด็น คำถาม-คำตอบ	๑. กำหนดเรื่อง/จุดประสงค์ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ ของเจ้าของภาษา ๒. วางแผน และเก็บรวบรวม ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ ของเจ้าของภาษา ๓. นำเสนอรายงานและ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ๔. ตั้งประเด็นคำถามและ ตอบคำถามในประเด็นที่สนใจ
๓. เข้าร่วม กิจกรรมทาง ภาษาและ วัฒนธรรม ตามความ สนใจ	ผู้เรียนรู้อะไร กิจกรรมทางภาษาและ วัฒนธรรม เช่น เทศกาล วันสำคัญ เกม นิทาน ร้องเพลง ผู้เรียนทำอะไรได้ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	รายงานผลการจัด กิจกรรมทางภาษา	๑. ทบทวนคำศัพท์และ เทศกาล/วันสำคัญ ๒. ทบทวนกิจกรรมที่เคยจัดขึ้น ๓. วางแผนจัดกิจกรรมที่ จะจัดขึ้นในวันสำคัญดังกล่าว ๔. จัดกิจกรรมตามแผน ๕. รายงานผลการจัดกิจกรรม ทางภาษา

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่าง การออกเสียง ประโยคชนิด ต่าง ๆ การใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน และการลำดับ คำ (order) ตามโครงสร้าง ประโยคของ ภาษา ต่างประเทศ และภาษาไทย	ผู้เรียนรู้อะไร ความเหมือน/ความแตกต่าง ระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้ เครื่องหมายวรรคตอน และ การลำดับคำตามโครงสร้าง ประโยคของภาษา ต่างประเทศและภาษาไทย ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่าง การออกเสียง ประโยคชนิด ต่าง ๆ การใช้เครื่องหมาย วรรคตอนและการลำดับ คำ (Order) ตามโครงสร้าง ประโยคของภาษา ต่างประเทศและภาษาไทย	๑. ทักษะ การระบุ ๒. ทักษะ การเปรียบเทียบ	รายงาน การเปรียบเทียบ การออกเสียง ประโยคชนิดต่าง ๆ	๑.ให้อ่านออกเสียงเรื่อง/นิทาน ทั้งภาษาต่างประเทศและ ภาษาไทย แล้วระบุลักษณะ โครงสร้างของคำ กลุ่มคำ ประโยค และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ๒. เปรียบเทียบความเหมือน/ ความแตกต่างของโครงสร้าง ของภาษา ๓. บอกความเหมือน/ความ แตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้ เครื่องหมายวรรคตอน และ การลำดับคำตามโครงสร้าง ประโยคของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย ๔. รายงานการเปรียบเทียบ การออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ
๒. บอกความ เหมือน/ความ แตกต่าง ระหว่าง เทศกาลและ งานฉลองของ เจ้าของภาษา กับของไทย	ผู้เรียนรู้อะไร ความเหมือนและ ความแตกต่างระหว่าง เทศกาลและงานฉลองของ เจ้าของภาษากับของไทย ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกความเหมือน/ ความแตกต่าง ระหว่าง เทศกาลและงานฉลองของ เจ้าของภาษากับของไทย	๑. ทักษะ การตั้งคำถาม ๒. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๓. ทักษะ การเปรียบเทียบ	หนังสือเล่มเล็ก	๑. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ เทศกาลและงานฉลองตาม วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และของไทย ๒. เปรียบเทียบความเหมือน/ ความแตกต่าง ๓. ตั้งและตอบคำถามเกี่ยวกับ ความเหมือน/ความแตกต่าง ทางวัฒนธรรม พร้อมทั้ง สรุปสาระสำคัญ ๔. นำสาระสำคัญจากการศึกษา มาจัดทำหนังสือเล่มเล็กเกี่ยวกับ วัฒนธรรม เทศกาล และ งานฉลองตามวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และ
เป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ค้นคว้า รวบรวม คำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น และนำเสนอ ด้วยการพูด/ การเขียน	ผู้เรียนรู้อะไร การค้นคว้า การรวบรวม และการนำเสนอคำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น ผู้เรียนทำอะไรได้ ค้นคว้า รวบรวม คำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น และนำเสนอ ด้วยการพูด/การเขียน	๑. ทักษะ การสำรวจ ค้นหา ๒. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๓. ทักษะ การจัดกลุ่ม	๑. สมุดภาพ ประกอบคำศัพท์ ๒. พุดอธิบาย ข้อมูลในสมุดภาพ ประกอบคำศัพท์	๑. กำหนดวงคำศัพท์ เพื่อค้นคว้าและเก็บรวบรวม ๒. เลือกวิธีการค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เหมาะสม ๓. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น ๔. จัดกลุ่มคำศัพท์/จัดทำ สมุดภาพประกอบคำศัพท์ ๕. นำเสนอด้วยการพูด อธิบายคำศัพท์ในสมุดภาพ

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ฟัง พูด และ อ่าน/เขียนใน สถานการณ์ ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ในห้องเรียน และสถานศึกษา	ผู้เรียนรู้อะไร ประโยคที่ใช้ในสถานการณ์ ต่าง ๆ ผู้เรียนทำอะไรได้ ใช้ภาษาสื่อสาร ใน สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ในห้องเรียนและสถานศึกษา	๑. ทักษะ การแปลความ ๒. ทักษะ การตีความ ๓. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	การแสดงบทบาท สมมติ	๑. กำหนดบทบาทที่เป็น สถานการณ์ที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียนและสถานศึกษา ๒. ศึกษาบทอ่าน หาความหมาย แปลความ และตีความ โดยเชื่อมโยงข้อมูลที่มีอยู่ ๓. เรียบเรียงและถ่ายทอด โดยการเขียนตามสถานการณ์ ที่กำหนด ๔. นำเสนอผลงานการเขียน โดยแสดงบทบาทสมมติ

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๒ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ใช้ภาษา ต่างประเทศ ในการสืบค้น และรวบรวม ข้อมูลต่าง ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์ที่ใช้ในการสืบค้น ข้อมูลและรวบรวมข้อมูล ผู้เรียนทำอะไรได้ ใช้ภาษาต่างประเทศ ในการสืบค้นและรวบรวม ข้อมูล	ทักษะ การสำรวจ ค้นหา	รายงานผล การสืบค้นข้อมูล	๑. ทบทวนคำศัพท์ที่ใช้ใน การสืบค้นข้อมูล ๒. กำหนดประเด็นใน การสำรวจค้นหา ๓. กำหนดวิธีการและดำเนินการ การสำรวจค้นหา ๔. รวบรวมข้อมูลที่ได้จาก การสำรวจค้นหา ๕. จัดทำรายงานผล การสืบค้นข้อมูล

♦ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด เป็นการวิเคราะห์ ต่อเนื่องจากการวิเคราะห์ตัวชี้วัด โดยวิเคราะห์ใน ๖ ประเด็น คือ ความสัมพันธ์/เชื่อมโยงของตัวชี้วัดแต่ละตัวที่จะนำมาจัดกิจกรรม การเรียนรู้ร่วมกันได้ ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๑ ๑. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน มาตรฐาน ต ๑.๒ ๒. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำง่าย ๆ	การเข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำขออนุญาต ทำให้ปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง	๑. ประโยคคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำง่าย ๆ คำขออนุญาต ที่ใช้ห้องเรียน และคำแนะนำในการเล่นเกมนการวาดภาพหรือการทำอาหารและเครื่องดื่มตลอดจนภาษาท่าทาง ๒. คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต คำแนะนำที่มี ๑-๒ ขั้นตอน ๓. คำศัพท์ที่ใช้ในการเล่นเกมนคำบอกลำดับขั้นตอน	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะการจำแนกประเภท ๓. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	การแสดงบทบาทสมมติ	๑. สังเกตการใช้และปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และคำแนะนำง่าย ๆ จากสื่อวีดิทัศน์ ๒. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลที่ได้จากการดูวีดิทัศน์ ๓. ฝึกการใช้และปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และคำแนะนำง่าย ๆ ๔. จำแนกข้อความตามประเภทของประโยค ๕. กำหนดสถานการณ์เพื่อแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับคำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต คำแนะนำ และภาษาท่าทาง

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๒ ๑. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	การเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ทำให้ใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีมารยาทเหมาะสมกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	๑. บทสนทนาที่ใช้ในการกล่าวทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดชมเชย การพูดบรรยายอย่างสุภาพ ประโยคที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน บุคคลใกล้ชิด และสำนวนตอบรับ	๑. ทักษะการสังเกต ๒. ทักษะการแปลความ ๓. ทักษะการตีความ ๔. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑. เขียนบทสนทนา ๒. แสดงบทบาทสมมติ	๑. ศึกษาบทสนทนาโต้ตอบในห้องเรียน และสถานศึกษา และบทสนทนามีความแตกต่างจากสื่อวีดิทัศน์ เทปบันทึกเสียง ฯลฯ ๒. สังเกตการใช้คำถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสื่อสารระหว่างบุคคล ๓. แปลความและตีความบทสนทนาจากการใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง
มาตรฐาน ต ๒.๑ ๑. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา		๒. การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา			๔. นำเสนอข้อมูลและอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต ๔.๑ ๑. ฟัง พูดและ		๓. การใช้ภาษาในการฟัง พูด อ่าน และเขียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา			๕. เชื่อมโยงความรู้สู่การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
อ่าน/เขียน ในสถานการณ์ ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ในห้องเรียน และสถานศึกษา					๖. เขียนบทสนทนา ตามสถานการณ์ ๗. แสดงบทบาท สมมติ

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษา เพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๒ ๓. พูด/เขียน แสดงความ ต้องการ ขอความ ช่วยเหลือ ตอบรับและ ปฏิเสธการให้ ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ ง่าย ๆ ๔. พูด/เขียน เพื่อขอและ ให้ข้อมูล เกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน ครอบครัว และ เรื่องใกล้ตัว ๕. พูด/เขียน แสดงความรู้สึก ของตนเอง เกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และ กิจกรรม	การพูด/เขียน ขอและให้ข้อมูล ขอความช่วยเหลือ บอกความต้องการ และความรู้สึก แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว อย่างมีเหตุผล ทำให้การสื่อสาร มีประสิทธิภาพ ตรงตาม วัตถุประสงค์	๑. คำศัพท์ จำนวน ประโยค ที่ใช้บอก ความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและ ปฏิเสธการให้ ความช่วยเหลือ ๒. คำศัพท์ จำนวนภาษา และประโยคที่ใช้ ขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว ๓. คำและ ประโยคที่ใช้ แสดงความรู้สึก และการให้ เหตุผล เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ ๔. ประโยคและ ข้อความที่ใช้ใน การให้ข้อมูล เกี่ยวกับบุคคล	๑. ทักษะ การระบุ ๒. ทักษะ การตั้งคำถาม ๓. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๔. ทักษะ การเชื่อมโยง ๕. ทักษะ การสรุปอ้างอิง ๖. ทักษะ การให้เหตุผล ๗. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	๑. บทสนทนา ๒. การแสดง บทบาทสมมติ	๑. รวบรวมคำศัพท์ จำนวนภาษา ประโยค เกี่ยวกับการพูด/ เขียนขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือ ขอและให้ข้อมูล บอกความต้องการ และความรู้สึก แสดงความคิดเห็น และให้เหตุผลจาก สื่อต่าง ๆ ๒. นำเสนอข้อมูล และฝึกพูด/เขียน ประโยคชนิดต่าง ๆ ให้เกิดความชำนาญ ๓. ฝึกตั้งและตอบ คำถาม ๔. กำหนดหัวข้อ เรื่องใกล้ตัว เช่น ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน เพื่อน สิ่งที่ชอบ กิจกรรม ฯลฯ และรวบรวม ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ แล้วขยายข้อมูลออกไป โดยการอ้างอิง จากความรู้หรือ

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
ต่าง ๆ พร้อม ทั้งให้เหตุผล สั้น ๆ ประกอบ มาตรฐาน ต ๑.๓ ๑. พูด/เขียนให้ ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเองและ เรื่องใกล้ตัว ๓. พูดแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่อง ต่าง ๆ ใกล้ตัว		สัตว์ สถานที่ และกิจกรรม ต่าง ๆ ๕. เครื่องหมาย วรรคตอน ๖. ประโยคที่ใช้ ในการพูดแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรม หรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว			ประสบการณ์เดิม อย่างมีเหตุมีผล เชื่อมโยงข้อมูลและ สรุปความคิดเห็น จากการอ้างอิง อย่างสมเหตุสมผล ๕. นำเสนอข้อมูล และข้อคิดเห็น เกี่ยวกับหัวข้อที่กำหนด อย่างสมเหตุสมผล ด้วยการพูด/เขียน บทสนทนา แสดง การขอและให้ข้อมูล ขอตอบรับ และปฏิเสธ ความช่วยเหลือ บอกความต้องการ ความรู้สึก และ ความคิดเห็น ๖. แสดงบทบาท สมมติ

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๑ ๔. บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนาและนิทานง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ	การฟังและการอ่านจับใจความสำคัญ ช่วยให้เข้าใจเรื่องราวที่ฟังและอ่านได้ดีขึ้น	๑. ลักษณะทางภาษา (Language Feature) - Noun - Wh-question - Yes-No Question - Or-Question ๒. หน้าที่ของภาษา (Language Function) ๑) คำ สำนวน ประโยคในบทสนทนา นิทาน หรือเรื่องสั้น ๆ ๒) คำถามเกี่ยวกับการจับใจความสำคัญของเรื่อง : Who, What, Where, When, Why, How	๑. ทักษะการตั้งคำถาม ๒. ทักษะการตีความ ๓. ทักษะการสรุปย่อ	๑. งานเขียนสรุปย่อเรื่องที่อ่าน ๒. พุดสรุปใจความสำคัญสั้น ๆ ๓. ตั้ง-ตอบคำถามจากเรื่อง	๑. ฟัง/อ่าน บทอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องสั้น ๆ จากสื่อต่าง ๆ ๒. แปลความทำความเข้าใจและสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟัง/อ่าน ๓. เขียนสรุปย่อเรื่องที่อ่าน ๔. พุดสรุปใจความสำคัญสั้น ๆ ๕. เขียนประเด็นที่สงสัย ๖. ตั้งและตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง/อ่าน

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๑ ๒. อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	ความเหมือนและความแตกต่างในการออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอน การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเรียงลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของ	๑. ประโยค ข้อความ และบทกลอน ๒. การใช้พจนานุกรม ๓. หลักการออกเสียง เช่น - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำ และพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะการเปรียบเทียบ	ตารางเปรียบเทียบการอ่านออกเสียง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ	๑. ฟังและฝึกอ่านออกเสียงประโยค บทอ่าน ข้อความ นิทาน หรือบทกลอน ทั้งภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย (บทอ่านเรื่องเดียวกัน) ๒. สังเกตและระบุการออกเสียงการใช้เครื่องหมายวรรคตอน การลำดับคำตามโครงสร้างประโยค ๓. บันทึกเปรียบเทียบความเหมือน และความแตกต่างของการออกเสียงตามหลักการออกเสียง
สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต ๒.๒ ๑. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ (order) ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย	ภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย ทำให้ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง	- การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค - การออกเสียงเชื่อมโยง (linking sound) ในข้อความ - การออกเสียงบทกลอนตามจังหวะ ๔. ความเหมือน ความแตกต่าง ระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ ของเจ้าของภาษา และของไทย			๔. เปรียบเทียบการใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการเรียงลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย ๕. จัดทำตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
		๕. การใช้ เครื่องหมาย วรรคตอนและ การลำดับคำ ตามโครงสร้าง ประโยคของ ภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย			ภาษาต่างประเทศและ ภาษาไทย จำแนกตาม หลักการออกเสียง การใช้เครื่องหมาย วรรคตอน และ การลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยค ของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย ๖. สรุปสาระสำคัญ ที่ได้จาก การเปรียบเทียบ

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๒ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษา เพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๑ ๓. ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมาย ตรงตาม ความหมาย ของประโยค และข้อความ สั้น ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน มาตรฐาน ต ๑.๓ ๒. เขียนภาพ แผนผัง และ แผนภูมิแสดง ข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรือ อ่าน	ภาพ สัญลักษณ์ แผนผัง แผนภูมิ และเครื่องหมาย วรรคตอนต่าง ๆ นั้นมีความหมาย ช่วยสื่อความ แทนประโยค ข้อความ และ ข้อมูลต่าง ๆ ได้	๑. กลุ่มคำ ประโยคผสม ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และความหมาย เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและ นันทนาการ สุขภาพ และ สวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลม ฟ้า อากาศ เป็นวงคำศัพท์ สะสมประมาณ ๓๕๐-๔๕๐ คำ	๑. ทักษะ การระบุ ๒. ทักษะ การสำรวจค้นหา ๓. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๔. ทักษะ การเชื่อมโยง ๕. ทักษะ การจัดกลุ่ม ๖. ทักษะ การแปลความ	๑. ภาพ แผนผัง แผนภูมิ หรือ ตารางแสดง การจัดกลุ่มคำศัพท์ ที่เชื่อมโยงกับ สาระการเรียนรู้ ๒. พูดยาวงาน คำศัพท์ นำเสนอ ด้วยภาพ แผนผัง และแผนภูมิ	๑. นำเสนอประโยค ข้อความ พร้อมภาพ สัญลักษณ์ และ เครื่องหมาย ๒. ฝึกพูด/อ่าน ประโยค ๓. แปลความหมาย ของประโยค ข้อความ ๔. ระบุ/วาดภาพที่ ตรงกับสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่ ตรงกับความหมาย ของประโยค ข้อความ ๕. ทบทวนความรู้ เรื่องการใช้ภาษา ต่างประเทศใน การสืบค้นและ รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
สาระที่ ๓ ภาษา กับความสัมพันธ์ กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น มาตรฐาน ต ๓.๑ ๑. ค้นคว้า รวบรวม คำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น และนำเสนอ ด้วยการพูด/ การเขียน สาระที่ ๔ ภาษา กับความสัมพันธ์ กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต ๔.๒ ๑. ใช้ภาษา ต่างประเทศ ในการสืบค้น และรวบรวม ข้อมูลต่าง ๆ		(คำศัพท์ที่เป็น รูปธรรมและ นามธรรม) ๒. คำ กลุ่มคำ ประโยคที่แสดง ข้อมูลและ ความหมาย เรื่องต่าง ๆ ภาพ แผนผัง แผนภูมิ ตาราง ๓. การค้นคว้า การรวบรวมและ การนำเสนอ คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น ๔. การใช้ภาษา ต่างประเทศใน การสืบค้นและ การรวบรวม คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง ใกล้ชิดจากสื่อ และแหล่ง การเรียนรู้ต่าง ๆ			๖. กำหนดกลุ่ม สาระการเรียนรู้ที่จะ ทำการสำรวจค้นหา คำศัพท์ ๗. วางแผนการศึกษา ค้นคว้าเพื่อรวบรวม ข้อมูล ๘. รวบรวมข้อมูล คำศัพท์ที่ค้นคว้า ๙. จัดกลุ่มคำศัพท์ ที่เชื่อมโยงกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ๑๐. นำเสนอข้อมูล โดยการเขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ หรือตารางแสดง ข้อมูล ๑๑. พูดยางาน นำเสนอข้อมูล ด้วยภาพ แผนผัง แผนภูมิ หรือตาราง แสดงข้อมูล

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้
อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
สาระที่ ๒ ภาษา และวัฒนธรรม มาตรฐาน ต ๒.๑ ๒. ตอบคำถาม/ บอกความ สำคัญของ เทศกาล/ วันสำคัญ/ งานฉลอง และชีวิต ความเป็นอยู่ ง่าย ๆ ของ เจ้าของภาษา ๓. เข้าร่วม กิจกรรมทาง ภาษาและ วัฒนธรรม ตามความ สนใจ มาตรฐาน ต ๒.๒ ๒. บอกความ เหมือน/ความ ต่างระหว่าง เทศกาลและ งานฉลองของ เจ้าของภาษา กับของไทย	การรู้และเข้าใจ ความสำคัญ ความเหมือน และความต่าง ระหว่างภาษา และวัฒนธรรม ของเจ้าของ ภาษากับภาษา และวัฒนธรรม ไทยช่วยให้เข้า ร่วมกิจกรรมได้ อย่างถูกต้อง และเหมาะสม	๑. ข้อมูลและ ความสำคัญของ เทศกาล/ วันสำคัญ/ งานฉลอง และ ชีวิตความเป็นอยู่ ของเจ้าของภาษา ๒. กิจกรรม ทางภาษาและ วัฒนธรรม ๓. ความเหมือน/ ความแตกต่าง ระหว่างเทศกาล และงานฉลอง ของเจ้าของภาษา กับของไทย	๑. ทักษะ การตั้งคำถาม ๒. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๓. ทักษะ การเปรียบเทียบ ๔. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	๑. รายงานผล การค้นคว้า ๒. รายงานผล การจัดงาน เทศกาลวันสำคัญ เทศกาลวันสำคัญ งานฉลองและ ชีวิตความเป็นอยู่ ของเจ้าของภาษา และของไทยสำหรับ ศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูล ๒. ทบทวนความรู้ เกี่ยวกับเทศกาล/ วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็น อยู่ของเจ้าของภาษา ตลอดจนประสบการณ์ ในการเข้าร่วมกิจกรรม ในวันสำคัญ ดังกล่าว ๓. ตั้งคำถามและ ตอบคำถามประเด็น ที่ยังสงสัยเกี่ยวกับ เทศกาล/วันสำคัญ/ งานฉลองและชีวิต ความเป็นอยู่ของ เจ้าของภาษา	๑. กำหนดหัวข้อ ความสำคัญและ ความเหมือน/ ความแตกต่างของ เทศกาล/วันสำคัญ/ งานฉลองและ ชีวิตความเป็นอยู่ ของเจ้าของภาษา และของไทยสำหรับ ศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูล ๒. ทบทวนความรู้ เกี่ยวกับเทศกาล/ วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็น อยู่ของเจ้าของภาษา ตลอดจนประสบการณ์ ในการเข้าร่วมกิจกรรม ในวันสำคัญ ดังกล่าว ๓. ตั้งคำถามและ ตอบคำถามประเด็น ที่ยังสงสัยเกี่ยวกับ เทศกาล/วันสำคัญ/ งานฉลองและชีวิต ความเป็นอยู่ของ เจ้าของภาษา

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
					๔. วางแผนเก็บรวบรวมข้อมูลเรื่องที่ต้องการศึกษา ๕. ดำเนินการรวบรวมข้อมูล ๖. เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองของเจ้าของภาษากับของไทย ๗. นำเสนอรายงานผลการค้นคว้า ๘. จัดงาน/กิจกรรมวันสำคัญตามเทศกาลต่าง ๆ ทั้งของเจ้าของภาษาและของไทย ๙. เข้าร่วมกิจกรรม ๑๐. รายงานผลการจัดงานเทศกาลวันสำคัญ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

- ♦ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด
- ♦ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

♦ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด

การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิดเป็นการนำตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จาก ๔ สาระ ๘ มาตรฐาน จำนวน ๒๐ ตัวชี้วัด มาวิเคราะห์รายตัวชี้วัดใน ๔ ประเด็น คือ ตัวชี้วัดแต่ละตัวผู้เรียนควรมีความรู้อะไรและทำอะไรได้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดในแต่ละประเด็นจะมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันและสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน	ผู้เรียนรู้อะไร คำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทาง และคำแนะนำ ผู้เรียนทำอะไรได้ ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะการเรียงลำดับ ๓. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	การแสดงบทบาทสมมติ	๑. ฟังและอ่านข้อความที่เป็นกรณีตัวอย่าง เช่น การเล่นเกม การทำอาหารและเครื่องดื่ม และการประดิษฐ์ ๒. บอกลักษณะของประโยคคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ ในข้อความที่ฟังและอ่าน ๓. ฝึกใช้และปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ ในข้อความที่ฟังและอ่าน ๔. กำหนดสถานการณ์เพื่อแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับคำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทาง และคำแนะนำ
๒. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	ผู้เรียนรู้อะไร การอ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ผู้เรียนทำอะไรได้ ๑. การใช้พจนานุกรมเพื่อหาการออกเสียงหนัก-เบาของคำศัพท์ ๒. การออกเสียงพยัญชนะต้นคำ และพยัญชนะท้ายคำ ๓. การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ ๔. การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค ๕. การออกเสียงเชื่อมโยง (linking sound) ในข้อความ ๖. ออกเสียงบทกลอนตามจังหวะ	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน หรือบทกลอนสั้น ๆ	๑. กำหนดข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ๒. เสนอการอ่านออกเสียงที่ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง ๓. สังเกตและระบุการอ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ๔. ศึกษาสัญลักษณ์การอ่านออกเสียงจากพจนานุกรม ๕. อ่านออกเสียงข้อความง่าย ๆ นิทาน หรือบทกลอนสั้น ๆ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๓. เลือก/ ระบุประโยค หรือข้อความ สั้น ๆ ตรง ตามภาพ สัญลักษณ์ หรือ เครื่องหมาย ที่อ่าน	ผู้เรียนรู้อะไร ประโยคหรือข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และความหมาย ผู้เรียนทำอะไรได้ เลือก/ระบุประโยคหรือ ข้อความสั้น ๆ ตรงตาม ภาพสัญลักษณ์ หรือ เครื่องหมายที่อ่าน	๑. ทักษะ การระบุ ๒. ทักษะ การตีความ ๓. ทักษะ การเชื่อมโยง	จับคู่ประโยคและ ข้อความตรงกับ ภาพ สัญลักษณ์	๑. สังเกตและศึกษาประโยค/ ข้อความ พร้อมภาพสัญลักษณ์ และเครื่องหมาย ๒. ตีความประโยค/ข้อความ ๓. เชื่อมโยงความหมาย ที่ตรงกับภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมาย ๔. ฝึกพูด/อ่านประโยค ข้อความ ที่ตรงกับภาพ สัญลักษณ์ และเครื่องหมาย ๕. เลือก/ระบุประโยค ข้อความตรงกับภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมาย
๔. บอกใจความ สำคัญ และ ตอบคำถาม จากการฟัง และอ่านบท สนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า	ผู้เรียนรู้อะไร การจับใจความสำคัญของ เรื่องที่ฟังและอ่าน ผู้เรียนทำอะไรได้ ๑. บอกใจความสำคัญของ เรื่องที่ฟังและอ่าน ๒. ตอบคำถามจากเรื่องที่ ฟังและอ่าน	๑. ทักษะ การตั้งคำถาม ๒. ทักษะ การแปลความ ๓. ทักษะ การตีความ ๔. ทักษะ การสรุปย่อ	๑. การตั้งและตอบ คำถามจากเรื่อง ที่ฟังและอ่าน ๒. แผนผังความคิด (Mind Map)	๑. ฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ หรือเรื่องเล่า ๒. ตีความและทำความเข้าใจ และเรื่องที่ฟังและอ่าน ๓. แปลความและบอก ใจความสำคัญของเรื่องที่ฟัง และอ่าน ๔. ตั้งและตอบคำถาม จากเรื่องที่ฟังและอ่าน ๕. จัดทำแผนผังความคิด (Mind Map) จากเรื่องที่ฟัง และอ่าน

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. พูด/เขียน โต้ตอบใน การสื่อสาร ระหว่างบุคคล	ผู้เรียนรู้อะไร บทสนทนาที่ใช้ใน การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การแนะนำตนเอง การพูดแทรกอย่างสุภาพ และสำนวนการตอบรับ ผู้เรียนทำอะไรได้ พูด/เขียนโต้ตอบใน การสื่อสารระหว่างบุคคล	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	การแสดงบทบาท สมมติ	๑. นำเสนอคำศัพท์ ประโยค และข้อความในการโต้ตอบ การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การแนะนำตนเอง และ สำนวนการตอบรับ ๒. พูดเลียนแบบและโต้ตอบ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล จากบทสนทนาที่กำหนดให้ ๓. สร้างสถานการณ์ เพื่อเขียนบทสนทนาและ นำมาแสดงบทบาทสมมติ
๒. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขอ อนุญาต และให้ คำแนะนำ	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์และประโยค คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และคำแนะนำ ที่มี ๒-๓ ขั้นตอน ผู้เรียนทำอะไรได้ ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และ ให้คำแนะนำที่มี ๒-๓ ขั้นตอน	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๓. ทักษะ การจำแนก ประเภท ๔. ทักษะ การเรียงลำดับ ๕. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	การแสดงบทบาท สมมติการพูด แนะนำการใช้ สิ่งของ	๑. นำเสนอคำศัพท์และ ประโยคคำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และคำแนะนำ ที่มี ๒-๓ ขั้นตอน พร้อม แสดงภาพหรือท่าทางประกอบ ๒. อ่านคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำที่มี ๒-๓ ขั้นตอน ๓. จำแนกโครงสร้างประโยค ๔. เรียงลำดับประโยคคำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และคำแนะนำที่มี ๒-๓ ขั้นตอน และฝึกพูด ๕. รวบรวมของใช้ในชีวิต ประจำวันที่มีคำแนะนำการใช้ ๖. แสดงบทบาทสมมติ พูดแนะนำการใช้สิ่งของที่พบ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
				ในชีวิตประจำวันพร้อมกับ สิ่งของที่แนะนำด้วยวิธีการ แสดงบทบาทสมมติ
๓. พูด/เขียน แสดงความ ต้องการ ขอความ ช่วยเหลือ ตอบรับและ ปฏิเสธ การให้ความ ช่วยเหลือใน สถานการณ์ ง่าย ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์ จำนวนภาษา และประโยคที่ใช้บอก ความต้องการ ขอความ ช่วยเหลือ ตอบรับ และ ปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ผู้เรียนทำอะไรได้ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ง่าย ๆ	๑. ทักษะ การระบุ ๒. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	แสดงบทบาท สมมติ	๑. ศึกษาและระบุประโยค และข้อความเกี่ยวกับ การแสดงความต้องการ การขอความช่วยเหลือ การตอบรับและปฏิเสธการให้ ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ ง่าย ๆ จากสื่อต่าง ๆ ๒. ฝึกปฏิบัติการพูดเพื่อ แสดงความต้องการ การขอ ความช่วยเหลือ การตอบรับ และ ปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ง่าย ๆ ๓. สร้างสถานการณ์และ เขียนบทสนทนา เพื่อนำมา แสดงบทบาทสมมติ
๔. พูดและเขียน เพื่อขอและ ให้ข้อมูล เกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่อง ใกล้ตัว	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์ จำนวนภาษา และประโยคที่ใช้ขอและ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และ เรื่องใกล้ตัว ผู้เรียนทำอะไรได้ พูดและเขียนเพื่อขอและ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และ เรื่องใกล้ตัว	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การตั้งคำถาม ๓. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๔. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	๑. บทสนทนา ถาม-ตอบ ขอและ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน ครอบครัว และ เรื่องใกล้ตัว ๒. แสดงบทบาท สมมติ	๑. ศึกษาและสังเกตคำศัพท์ จำนวนภาษา และประโยคที่ ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว ๒. กำหนดหัวข้อให้ฝึกสนทนา ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน และเรื่องใกล้ตัว ๓. ฝึกพูดตั้งคำถามและตอบ คำถามเพื่อขอและให้ข้อมูล ๔. ฝึกเขียนประโยคคำถาม และคำตอบที่ศึกษา ๕. รวบรวมข้อมูลและเขียน บทสนทนาถาม-ตอบ เพื่อ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
				ขอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และ เรื่องใกล้ตัว ๖. แสดงบทบาทสมมติ โดยใช้ประโยคถาม-ตอบ เพื่อขอและให้ข้อมูล
๕. พูด/เขียน แสดงความรู้สึกของ ตนเอง เกี่ยวกับเรื่อง ต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	ผู้เรียนรู้อะไร คำและประโยคที่ใช้ แสดงความรู้สึกและการให้ เหตุผล ผู้เรียนทำอะไรได้ พูด/เขียนแสดงความ รู้สึกของตนเองเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้ง เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	๑. ทักษะ การระบุ ๒. ทักษะ การสรุปอ้างอิง ๓. ทักษะ การให้เหตุผล	พูดและเขียนแสดง ความรู้สึกของ ตนเองเกี่ยวกับ เรื่องใกล้ตัวและ กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผล ประกอบ	๑. สังเกตคำศัพท์และ โครงสร้างประโยคที่ใช้แสดง ความรู้สึก และให้เหตุผล ๒. อธิบาย/สรุปโครงสร้าง ประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก โดยอ้างอิงจากความรู้และ ประสบการณ์เดิม ๓. กำหนดหัวข้อเกี่ยวกับ เรื่องใกล้ตัวและกิจกรรม ต่าง ๆ ให้สังเกต เพื่อหา ข้อมูลเชิงประจักษ์ ๔. ขยายข้อมูล โดยอ้างอิง ความรู้/ประสบการณ์เดิม เพื่อสรุปและอธิบาย ความรู้สึกต่อสิ่งที่สังเกต อย่างสมเหตุสมผล ๕. เขียนแสดงความรู้สึกของ ตนเองเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว และกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้ง ให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ ๖. นำเสนอผลงานเขียนด้วยการพูดหน้าชั้น

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว	ผู้เรียนรู้อะไร ประโยค ข้อความ ที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ผู้เรียนทำอะไรได้ พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว	ทักษะการระบุ	พูดและเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว	๑. ศึกษาและสังเกตการพูด/เขียนประโยคและข้อความที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ๒. บอกรูปร่างการใช้เครื่องหมายวรรคตอนจากข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล สัตว์ สถานที่ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูนำเสนอ ๓. ฝึกพูด/เขียนประโยคให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ๔. เขียนบรรยายข้อมูลตัวเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ๕. นำเสนอโดยการพูด
๒. เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตาราง แสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังหรืออ่าน	ผู้เรียนรู้อะไร คำ กลุ่มคำ และประโยคที่มีความหมายสัมพันธ์กับภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตาราง ผู้เรียนทำอะไรได้ เขียนภาพ แผนผัง แผนผังภูมิ และตาราง แสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน	๑. ทักษะการรวบรวมข้อมูล ๒. ทักษะการแปลความ ๓. ทักษะการเชื่อมโยง	ภาพ แผนผัง แผนผังภูมิ หรือตาราง แสดงข้อมูล	๑. รวบรวมข้อมูลจากการฟังหรืออ่านคำ กลุ่มคำ ประโยค ๒. ทำความเข้าใจและแปลความ ๓. เชื่อมโยงข้อมูลจากการอ่าน แล้วถอดความออกมาเขียนเป็นภาพ แผนผัง แผนผังภูมิ หรือตาราง

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๓. พุด/เขียน แสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว	ผู้เรียนรู้อะไร ประโยคที่ใช้ในการแสดง ความคิดเห็น ผู้เรียนรู้ทำอะไรได้ พุด/เขียนแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การสรุปอ้างอิง ๓. ทักษะ การให้เหตุผล	พุด/เขียนแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่อง ใกล้ตัว	๑. สังเกตภาพ เรื่องใกล้ตัว ๒. สรุปสิ่งที่สังเกตตามข้อมูล เชิงประจักษ์ ๓. สรุปความคิดเห็นจาก การขยายข้อมูลที่ได้จาก การสังเกตโดยการอ้างอิงจาก ความรู้หรือประสบการณ์เดิม ๔. อธิบายโดยเชื่อมโยง ให้เห็นถึงสาเหตุและผลที่ เกิดขึ้นในเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ๕. พุด/เขียนแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้
อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และ กิริยาท่าทาง อย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาท สังคมและ วัฒนธรรม ของเจ้าของ ภาษา	ผู้เรียนรู้อะไร การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และ กิริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ผู้เรียนทำอะไรได้ พูดด้วยน้ำเสียงและกิริยา ท่าทางสุภาพ ตามมารยาท สังคมและวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	การแสดง บทบาทสมมติ	๑. ศึกษาและสังเกตตัวอย่าง การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง ประกอบกิริยาท่าทาง ด้วยวีดิทัศน์ หรือการสาธิต ๒. ฝึกปฏิบัติใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง กิริยาท่าทาง ตามแบบอย่างที่ได้ศึกษา ๓. กำหนดสถานการณ์ เพื่อแสดงบทบาทสมมติ
๒. ให้ข้อมูล เกี่ยวกับ เทศกาล/ วันสำคัญ/ งานฉลอง/ ชีวิตความเป็นอยู่ของ เจ้าของภาษา	ผู้เรียนรู้อะไร ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/ วันสำคัญ/งานฉลอง และ ชีวิตความเป็นอยู่ของ เจ้าของภาษา ผู้เรียนทำอะไรได้ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/ วันสำคัญ/งานฉลองและ ชีวิตความเป็นอยู่ของ เจ้าของภาษา	๑. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๒. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	๑. สมุดภาพ เกี่ยวกับเทศกาล/ วันสำคัญ/ งานฉลอง และ ชีวิตความเป็นอยู่ ของเจ้าของภาษา ๒. การพูด นำเสนอผลงาน ๓. ป้ายนิเทศ	๑. กำหนดเรื่อง/จุดประสงค์ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/ งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ ของเจ้าของภาษา ๒. กำหนดวิธีการ/ แหล่งเรียนรู้ที่จะหาข้อมูล ๓. เก็บรวบรวมข้อมูล ๔. จัดทำสมุดภาพและนำ เสนอรายงานด้วยการพูด ๕. จัดป้ายนิเทศตามเทศกาล วันสำคัญ ฯลฯ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๓. เข้าร่วม กิจกรรม ทางภาษาและ วัฒนธรรม ตาม ความสนใจ	ผู้เรียนรู้อะไร กิจกรรมทางภาษาและ วัฒนธรรม ผู้เรียนทำอะไรได้ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมตาม ความสนใจ	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	รายงานผลการจัด กิจกรรมทางภาษา	๑. ทบทวนคำศัพท์และ เทศกาล/วันสำคัญ ๒. ทบทวนกิจกรรม ที่เคยจัดขึ้น ๓. วางแผนจัดกิจกรรมที่จะ จัดขึ้นในวันสำคัญดังกล่าว ๔. จัดกิจกรรมตามแผน ๕. รายงานผลการจัด กิจกรรมทางภาษา

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. บอกความเหมือน/ ความแตกต่าง ระหว่าง การออกเสียง ประโยคชนิด ต่าง ๆ การใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน และการ ลำดับคำตาม โครงสร้าง ประโยคของ ภาษา ต่างประเทศ และภาษาไทย	ผู้เรียนรู้อะไร ความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่าง การออกเสียงประโยคชนิด ต่าง ๆ การใช้เครื่องหมาย วรรคตอนและการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของ ภาษาต่างประเทศและ ภาษาไทย ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่าง การออกเสียงประโยคชนิด ต่าง ๆ การใช้เครื่องหมาย วรรคตอน และ การลำดับคำ (order) ตามโครงสร้างประโยค ของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย	๑. ทักษะ การระบุ ๒. ทักษะ การเปรียบเทียบ ๓. ทักษะ การจำแนก ประเภท	รายงาน ความเหมือน ความแตกต่าง การออกเสียง ประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมาย วรรคตอน และ การลำดับคำ ตามโครงสร้าง ประโยคของภาษา ต่างประเทศและ ภาษาไทย	๑. สังเกตและอ่านออกเสียง เรื่อง/นิทาน ทั้งภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย ๒. จำแนกลักษณะโครงสร้าง ของคำ กลุ่มคำ ประโยคและ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการเรียงลำดับคำ ๓. เปรียบเทียบความเหมือน/ ความแตกต่างของโครงสร้าง ประโยค การใช้เครื่องหมาย วรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคระหว่าง ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ๔. ระบุเปรียบเทียบความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่าง ๆ ของ เจ้าของภาษากับของไทย ๕. สรุปความรู้และเขียนรายงาน ความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างการออกเสียงประโยค ชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมาย วรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษา ต่างประเทศและภาษาไทย
๒. เปรียบเทียบ ความเหมือน/ ความแตกต่าง ระหว่างเทศกาล งานฉลอง และประเพณี ของเจ้าของ ภาษากับ ของไทย	ผู้เรียนรู้อะไร ความเหมือน/ความแตกต่าง ระหว่างเทศกาล งานฉลอง และประเพณีของเจ้าของ ภาษากับของไทย ผู้เรียนทำอะไรได้ เปรียบเทียบความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่าง เทศกาล งานฉลอง และ ประเพณีของเจ้าของภาษา กับของไทย	๑. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๒. ทักษะ การเปรียบเทียบ	หนังสือเล่มเล็ก	๑. กำหนดให้รวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับเทศกาล งานฉลอง และประเพณีตามวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษาและของไทย ๒. นำเสนอผล/ข้อมูลที่รวบรวมได้ ๓. เปรียบเทียบความเหมือน/ ความแตกต่าง ๔. จัดทำหนังสือเล่มเล็ก เกี่ยวกับเทศกาล งานฉลอง และประเพณีตามวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และ
เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ค้นคว้า รวบรวม คำศัพท์ที่ เกี่ยวข้อง กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น จากแหล่ง การเรียนรู้ และนำเสนอ ด้วยการพูด/ การเขียน	ผู้เรียนรู้อะไร การค้นคว้า การรวบรวม และการนำเสนอคำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น ผู้เรียนทำอะไรได้ ค้นคว้า รวบรวม และ นำเสนอคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ด้วยการพูด/การเขียน	๑. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๒. ทักษะ การจำแนก ประเภท ๓. ทักษะ การเชื่อมโยง	แผนผังความคิด (Mind Map)	๑. กำหนดเรื่องที่จะรวบรวม คำศัพท์ เช่น สัตว์ ธรรมชาติ สิ่งที่อยู่รอบตัว อุปกรณ์ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ ๒. เลือกวิธีการค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เหมาะสม เช่น ห้องสมุด อินเทอร์เน็ต ๓. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ ๔. จำแนกประเภทคำศัพท์ ๕. จัดทำแผนผังความคิด (Mind Map) เกี่ยวกับเรื่องที่ ค้นคว้า โดยเลือกเพียง ๔ เรื่องที่สนใจ และนำเสนอ ความเชื่อมโยง

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ใช้ภาษา สื่อสารใน สถานการณ์ ต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้นใน ห้องเรียนและ สถานศึกษา	ผู้เรียนรู้อะไร ประโยคที่ใช้สื่อสารใน สถานการณ์ต่าง ๆ ใน ห้องเรียนและสถานศึกษา ผู้เรียนทำอะไรได้ ใช้ภาษาสื่อสารใน สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และสถานศึกษา	๑. ทักษะ การแปลความ ๒. ทักษะ การตีความ ๓. ทักษะ การเชื่อมโยง ๔. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	๑. การเขียนเรื่อง ตามลำดับ เหตุการณ์ใน แผนผังความคิด (Mind Map) ๒. บทสนทนา ๓. การแสดง บทบาทสมมติ	๑. กำหนดบทอ่านที่เป็น สถานการณ์ที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียนและสถานศึกษา ๒. ศึกษาบทอ่าน หาความหมาย แปลความ และตีความ โดยเชื่อมโยง ข้อมูลที่มีอยู่ ๓. นำคำ/ประโยคมาจัดกลุ่ม เขียน Mind Map ๔. แต่งประโยคจากคำ และ ประโยคเพิ่มเติมใน Mind Map ๕. เรียงลำดับประโยคตาม ลำดับเหตุการณ์จาก Mind Map และเชื่อมโยง เขียนเป็นเรื่องราว ๖. เขียนบทสนทนา สถานการณ์ที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียน/สถานศึกษาใหม่ ตามความสนใจของนักเรียน โดยเลียนแบบสถานการณ์เดิม ๗. แสดงบทบาทสมมติ

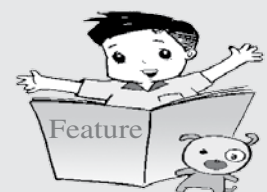
สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๒ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร คำศัพท์ที่ใช้ในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูล ผู้เรียนทำอะไรได้ ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ชิดจากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ	ทักษะการสำรวจค้นหา	รายงานผล การสืบค้นข้อมูล	๑. กำหนดสิ่งหรือหัวข้อที่จะไปสำรวจค้นหา ๒. กำหนดวิธีการที่จะค้นหาสิ่ง/เรื่องที่กำหนด เช่น ค้นหาจากห้องสมุด Internet หนังสือพิมพ์ ฯลฯ ๓. ใช้วิธีการที่กำหนดในการค้นหาสิ่ง/เรื่องที่ต้องการ ๔. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสำรวจค้นหา ๕. จัดทำรายงานผลการสืบค้นข้อมูล ๖. นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการสืบค้น

♦ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด เป็นการวิเคราะห์ ต่อเนื่องจากการวิเคราะห์ตัวชี้วัด โดยวิเคราะห์ใน ๖ ประเด็น คือ ความสัมพันธ์/เชื่อมโยงของตัวชี้วัดแต่ละตัวที่จะนำมาจัดกิจกรรม การเรียนรู้ร่วมกันได้ ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๑ ๑. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน มาตรฐาน ต ๑.๒ ๒. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำ	การเข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำขออนุญาต ทำให้ใช้และปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง	๑. ลักษณะทางภาษา (Language Feature) - Verb - Noun ๒. หน้าที่ของภาษา (Language Function) ๑) คำสั่ง ๒) คำขอร้อง ๓) คำขออนุญาต ๔) คำแนะนำที่มี ๒-๓ ขั้นตอน เกี่ยวกับการเล่นเกม การวาดภาพ การทำอาหาร และเครื่องดื่ม และการประดิษฐ์	๑. ทักษะการสังเกต ๒. ทักษะการระบุ ๓. ทักษะการรวบรวมข้อมูล ๔. ทักษะการจำแนกประเภท ๕. ทักษะการเรียงลำดับ ๖. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑. รายงานการจำแนกกลุ่มคำ ๒. การแสดงบทบาทสมมติสถานการณ์ในการใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต คำแนะนำ	๑. ศึกษาและสังเกตการใช้และการปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำขออนุญาต จากสื่อต่าง ๆ ๒. รวบรวมและจำแนกประโยคคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำขออนุญาต จากสื่อที่สังเกต ๓. เรียงลำดับ ประโยคคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำขออนุญาต ที่มีมากกว่า ๑ ขั้นตอน ๔. ฝึกการใช้และปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำขออนุญาต ตามที่ได้ศึกษา ๕. จัดทำรายงานการจำแนกกลุ่มคำ ได้แก่ คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำขออนุญาต ๖. กำหนดสถานการณ์เพื่อนำกลุ่มคำไปใช้ ๗. แสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่กำหนดขึ้น

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๒ ๑. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต ๒.๑ ๑. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต ๔.๑ ๑. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และสถานศึกษา	การเข้าใจภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ทำให้สามารถสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งการสื่อสารระหว่างบุคคล และการสื่อสารที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้องตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	๑. ลักษณะทางภาษา (Language Feature) - Present Tense - Noun - Verb - Adjective - การขออนุญาต May I...? ๒. หน้าที่ของภาษา (Language Function) ๑) บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ - ประโยคข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อนและบุคคลใกล้ชิด ส่วนวนตอบรับ ๒) การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกิริยาท่าทางตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ๓) การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา	๑. ทักษะการสังเกต ๒. ทักษะการแปลความ ๓. ทักษะการตีความ ๔. ทักษะการเชื่อมโยง ๕. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑. เขียนบทสนทนา ๒. การแสดงบทบาทสมมติ	๑. กำหนดให้สังเกตการพูด/เขียนโต้ตอบ การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสื่อสารระหว่างบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และสถานศึกษา ๒. แปลความตีความบทสนทนา ๓. ฝึกพูดโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคลจากบทสนทนาที่กำหนดให้ ๔. เชื่อมโยงความรู้สู่การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งการพูดและการเขียน ๕. เขียนบทสนทนาตามสถานการณ์ ๖. แสดงบทบาทสมมติ

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๒ ๓. พูด/เขียน แสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ง่าย ๆ ๔. พูดและเขียน เพื่อขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว ๕. พูด/เขียน แสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้	การเข้าใจ ประโยคที่ใช้ใน การพูด/เขียน เพื่อขอและให้ข้อมูล บอกความต้องการ ขอ ตอบรับ หรือปฏิเสธ ความช่วยเหลือ แสดงความรู้สึก และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ	๑. ลักษณะทางภาษา (Language Feature) - Greeting - ส่วนในการแนะนำตัวเอง - คำศัพท์ จำนวนภาษาเพื่อบอกความต้องการ ขอความช่วยเหลือ/ตอบรับ เช่น ความช่วยเหลือ Please.../ May...?/ I need... - การตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ Yes,.../No,... - จำนวนภาษาเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว What do you do? I'm...	๑. ทักษะการตั้งคำถาม ๒. ทักษะการระบุ ๓. ทักษะการรวบรวมข้อมูล ๔. ทักษะการสรุปอ้างอิง ๕. ทักษะการให้เหตุผล ๖. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	การแสดงบทบาทสมมติ	๑. รวบรวมและฝึกพูดคำศัพท์ จำนวนภาษา ประโยค ที่ใช้ในการพูดขอและให้ข้อมูล ขอความช่วยเหลือ ตอบรับ/ปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือ การแสดงความรู้สึก การแสดงความคิดเห็น ตลอดจนการให้เหตุผลประกอบ จากสื่อต่าง ๆ ๒. ระบุโครงสร้างประโยค การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการนำไปใช้ ๓. ฝึกพูด/เขียนตั้ง และตอบคำถามตามโครงสร้างประโยคที่ศึกษา ๔. กำหนดหัวข้อเรื่องใกล้ตัว รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อ เพื่อนำมาอภิปราย ๕. สรุปอ้างอิงลงความเห็น/แสดง

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ มาตรฐาน ต ๑.๓ ๑. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และ สิ่งแวดล้อม ใกล้ตัว ๓. พูด/เขียน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว		What is she/he? She/he is... How old are you? I am..... - บอกความรู้สึก เช่น I like... because... She feels... He likes... He doesn't like... ๒. หน้าที่ของภาษา (Language Function) ๑) การทักทาย ๒) การแนะนำตนเอง ๓) การบอกความต้องการ ๔) การขอความช่วยเหลือ การตอบรับและ ปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ๕) การขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว ๖) การบอกความรู้สึกเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว ๗) การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว			ความรู้สึเกี่ยวกับหัวข้อ พร้อมให้เหตุผล ๖. เขียนบทสนทนา การขอและให้ข้อมูล ขอความช่วยเหลือ ตอบรับ/ปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือ แสดงความรู้สึก แสดงความคิดเห็น ๗. แสดงบทบาทสมมติ

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๑ ๔. บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า	การฟังและการอ่านจับใจความสำคัญช่วยให้เข้าใจเรื่องราวที่ฟังและอ่านได้ดีขึ้น	๑. ลักษณะทางภาษา (Language Feature) - Noun - Wh-question - Yes-No question - Or-question ๒. หน้าที่ของภาษา (Language Function) ๑) คำ สำนวน ประโยคในนิทาน บทสนทนา ๒) คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง - Who-ใคร - What-ทำอะไร - Where-ที่ไหน - When-เมื่อไหร่ - Why-ทำไม - How-อย่างไร	๑. ทักษะการตั้งคำถาม ๒. ทักษะการแปลความ ๓. ทักษะการตีความ ๔. ทักษะการสรุปย่อ	๑. การแบ่งกลุ่มตั้งและตอบคำถาม ๒. เขียนสรุปเรื่องที่ฟัง/อ่าน	๑. ฟัง/อ่าน บทอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่าจากสื่อต่าง ๆ ๒. แปลความตีความ และสรุปประเด็นสำคัญ ๓. ระบุ topic sentence, main idea, details ๔. เรียบเรียงเหตุการณ์และความหมายที่จำเป็นในการเข้าใจเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ ๕. พุดนำเสนอข้อมูลจากเรื่องที่ฟัง/อ่าน ๖. แบ่งกลุ่มตั้งและตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง/อ่าน ๗. เขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่อง

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๑ ๒. อ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้น ๆ ช่วยให้ผู้เรียนอ่านถูกต้องตามหลักการอ่าน	การอ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ช่วยให้ ผู้เรียนอ่านถูกต้องตามหลัก การอ่าน สามารถบอกความเหมือน และความแตกต่างระหว่างการใช้ เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ (order) ตามโครงสร้างประโยค ของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย	๑. ลักษณะทางภาษา (Language Feature) - Noun - Phrase - Punctuation - Time-Order - Reading - Pronunciation ๒. หน้าที่ของภาษา (Language Function) ๑) คำศัพท์ วลี ประโยคในนิทานบทกลอน ๒) การใช้พจนานุกรม ๓) หลักการออกเสียง เช่น - การจัดลำดับเรื่องในนิทาน First, Second, Third, Finally	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะการจำแนกประเภท ๓. ทักษะการเปรียบเทียบ ๔. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑. รายงานตารางการเปรียบเทียบการอ่านออกเสียง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำระหว่างภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย ๒. การอ่านออกเสียง ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ๓. แบบฝึกหัดการใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยค	๑. ระบุบทอ่าน จากนิทานสั้น ๆ ทั้งภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย (บทอ่านเรื่องเดียวกัน) ๒. เปรียบเทียบความแตกต่างในการใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยค ๓. อ่านออกเสียง และเขียนบันทึกความเหมือนและความแตกต่างที่พบในการออกเสียง ๔. จำแนกประเภทของข้อความที่มีความเหมือนและแตกต่างของเรื่องที่อ่าน ๕. จัดทำตารางผลการเปรียบเทียบจำแนกตามประเภทของการจัดกลุ่มความเหมือนและ

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย		- การออกเสียงพยัญชนะต้น-ท้ายคำ - การออกเสียงหนัก-เบา - การออกเสียงสูง-ต่ำ - การออกเสียงเชื่อมโยง - การอ่านออกเสียงนิทานบทกลอนตามจังหวะ ๔) การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ๕) ความเหมือนความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ ของเจ้าของภาษาและของไทย			ความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ทั้งการอ่านออกเสียง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยค และนำเสนอ ๖. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ตามหลักการอ่าน ๗. ทำแบบฝึกหัดการใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยค

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๒ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๑ ๓. เลือก/ระบุประโยชน์ หรือข้อความสั้น ๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน มาตรฐาน ต ๑.๓ ๒. เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังหรืออ่าน สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	ภาพ สัญลักษณ์ แผนผัง แผนภูมิ และเครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ มีความหมาย ช่วยสื่อความแทนประโยค ข้อความ และข้อมูลต่าง ๆ ได้	๑. ลักษณะทางภาษา (Language Feature) - คำทุกชนิด - Punctuations - Graph ๒. หน้าที่ของภาษา (Language Function) ๑) ประโยค ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะการสำรวจค้นหา ๓. ทักษะการรวบรวมข้อมูล ๔. ทักษะการตีความ ๕. ทักษะการแปลความ ๖. ทักษะการเชื่อมโยง	ภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูล	๑. กำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่จะสำรวจ ค้นหาและรวบรวม คำศัพท์ ๒. วางแผนการศึกษา ค้นคว้า เพื่อรวบรวมข้อมูล ๓. รวบรวมข้อมูล คำศัพท์ที่ค้นคว้า ๔. แปลความ และเชื่อมโยงข้อมูล เพื่อเขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูล ๕. ตีความ และเลือก/ระบุประโยชน์ หรือข้อความสั้น ๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
มาตรฐาน ต ๓.๑ ๑. ค้นคว้า รวบรวม คำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น จากแหล่ง เรียนรู้ และ นำเสนอ ด้วยการพูด/ การเขียน สาระที่ ๔ ภาษา กับความสัมพันธ์ กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต ๔.๒ ๑. ใช้ภาษา ต่างประเทศ ในการสืบค้น และรวบรวม ข้อมูลต่าง ๆ		เวลาว่าง และ นันทนาการ สุขภาพและ สวัสดิการ การซื้อขาย ลม ไฟ อากาศ ๒) คำ กลุ่มคำ และประโยคที่มี ความหมาย สัมพันธ์กับภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตาราง ๓) การค้นคว้า การรวบรวม และ การนำเสนอคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น ๔) การใช้ภาษา ต่างประเทศใน การสืบค้นและ การรวบรวม คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง ใกล้เคียงจากสื่อ และแหล่ง การเรียนรู้ต่าง ๆ			๖. นำเสนอภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดง ข้อมูล

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้
อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
สาระที่ ๒ ภาษา และวัฒนธรรม มาตรฐาน ต ๒.๑ ๒. ให้ข้อมูล เกี่ยวกับเทศกาล/ วันสำคัญ/ งานฉลอง/ ชีวิตความเป็น อยู่ของ เจ้าของภาษา ๓. เข้าร่วม กิจกรรมทาง ภาษาและ วัฒนธรรม ตามความ สนใจ มาตรฐาน ต ๒.๒ ๒. เปรียบเทียบ ความเหมือน/ ความแตกต่าง ระหว่าง เทศกาล งานฉลองและ ประเพณีของ เจ้าของภาษา กับของไทย	การเข้าใจความ สัมพันธ์ระหว่าง ภาษาและ วัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา และการบอก ความเหมือน/ ความแตกต่าง ของเทศกาล/ วันสำคัญ/ งานฉลอง/ ประเพณีและ ชีวิตความเป็น อยู่ของเจ้าของ ภาษากับของไทย จะช่วยให้ การเข้าร่วม กิจกรรมได้อย่าง เหมาะสม	๑. ลักษณะ ทางภาษา (Language Feature) - Punctuations - Comparison - Noun (คำนามเฉพาะ) - Adjective (ในการบรรยาย วัน/เทศกาล) - Time-Order การลำดับ เหตุการณ์ ในวันสำคัญ ๒. หน้าที่ ของภาษา (Language Function) ๑) ข้อมูล และ ความสำคัญของ งานฉลองและ ชีวิตความเป็นอยู่ ของเจ้าของภาษา ๒) กิจกรรมทาง ภาษาและ วัฒนธรรม	๑. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๒. ทักษะ การเปรียบเทียบ ๓. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	๑. ป้ายนิเทศ แสดงผลการค้นคว้า ความเหมือน/ ความแตกต่าง ระหว่างเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง ประเพณี และ ชีวิตความเป็นอยู่ ของเจ้าของภาษา ๒. รายงานผล การจัดงาน เทศกาล วันสำคัญ	๑. กำหนดหัวข้อ ศึกษาค้นคว้าเรื่อง ความเหมือน/ ความแตกต่าง ระหว่างเทศกาล วันสำคัญ/งานฉลอง/ ประเพณี และ ชีวิตความเป็นอยู่ ของเจ้าของภาษา กับของไทย ๒. สนทนา แลกเปลี่ยน ทบทวน ความรู้และ ประสบการณ์ เกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญที่เคย ร่วมกิจกรรม และ วิธีการรวบรวมข้อมูล ๓. วางแผนเก็บ รวบรวมข้อมูลตาม เรื่องที่ต้องการศึกษา ทั้งของเจ้าของภาษา และของไทย ๔. รวบรวมข้อมูล จัดกลุ่ม แยกประเภท ข้อมูล

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
		๓) การเปรียบเทียบ- เทียบความ เหมือน/ความ แตกต่างระหว่าง เทศกาลของงาน ฉลองและ ประเพณีของ เจ้าของภาษา กับของไทย			๕. เปรียบเทียบ ความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่าง เทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง ประเพณี และชีวิตความเป็นอยู่ ของเจ้าของภาษากับ ของไทย ๖. สรุปและนำเสนอ รายงานผลการค้นคว้า ๗. จัดงาน/กิจกรรม ทางภาษาและ วัฒนธรรม และจัด ป้ายนิเทศเสนอผล การค้นคว้า ๘. จัดทำรายงานผล การจัดงานเทศกาล วันสำคัญ

ตัวอย่างหน่วยการเรียนรู้

ตัวอย่างหน่วยการเรียนรู้ เป็นการนำผลการวิเคราะห์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดใน ๖ ประเด็น คือ ตัวชี้วัดที่นำมาจัดกิจกรรมร่วมกัน ความคิดรวบยอด สารการเรียนรู้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นำมาจัดทำหน่วยการเรียนรู้ใน ๓ ขั้นตอน ดังนี้

- การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้
- การกำหนดหลักฐานการเรียนรู้
- การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ในทางปฏิบัติ สามารถจัดทำเป็นหน่วยการเรียนรู้ได้โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์/เชื่อมโยงของแต่ละตัวชี้วัดที่จะนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันได้ภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกันด้วยการวิเคราะห์ตัวชี้วัดภายในสาระเดียวกันหรือระหว่างสาระ นอกจากนี้ยังสามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์/เชื่อมโยงของแต่ละตัวชี้วัดที่จะนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้อีกด้วย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๒ ๑. พูดได้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ๓. บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง	การรู้คำศัพท์จำนวนภาษาประโยคที่ใช้ในการโต้ตอบและบอกความต้องการของตนเอง ตลอดจนมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ช่วยในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์	๑. ลักษณะทางภาษา (Language Feature) - Verbs : read, write, do homework, listen, study - Adjectives : sick, hot, sore throat, cold, rare. - Has, have เช่น I have a cold. She has a sore throat.	๑. ทักษะการฟัง ๒. ทักษะการพูด ๓. ทักษะการสังเกต ๔. ทักษะการระบุ ๕. ทักษะการรวบรวมข้อมูล ๖. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่กำหนด	๑. สังเกตและระบุการใช้บทสนทนาและท่าทางในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ การแนะนำตนเอง การบอกความต้องการของตนเองตามสถานการณ์ในห้องเรียน มารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาจากสื่อต่าง ๆ ๒. รวบรวมข้อมูลนำเสนอ และอภิปรายสิ่งที่ได้เรียนรู้ ๓. นำความรู้ที่ได้มาฝึกปฏิบัติ

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
สาระที่ ๒ ภาษา และวัฒนธรรม มาตรฐาน ต ๒.๑ ๑. พูดและทำท่า ประกอบตาม มารยาทสังคม/ วัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา สาระที่ ๔ ภาษา กับความสัมพันธ์ กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต ๔.๑ ๑. ฟัง/พูดใน สถานการณ์ ง่าย ๆ ที่เกิด ขึ้นใน ห้องเรียน		- การขออนุญาต May I...? Can you....? Please.. ๒. หน้าที่ของ ภาษา (Language Function) ๑) การแต่ง ประโยคเพื่อบอก สถานการณ์ใน ห้องเรียนโดยใช้ Present Continuous เช่น I'm studying. ๒) Greeting การสนทนาใน ชีวิตประจำวัน เช่น Good morning. How are you ? I am fine. Thank you. And you? ๓) พูดเพื่อบอก อาการป่วย เช่น I have a cold. I have a sore throat. ๔) Introduce yourself. My name is... I am nine years old. I like ... I don't like... ๕) Social manners			๔. ทบทวนการใช้ บทสนทนาใน การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ประโยค/ข้อความ ที่ใช้แนะนำตนเอง และบอกความ ต้องการของตนเอง ในสถานการณ์ใน ห้องเรียนตาม มารยาทสังคม ๕. ฝึกปฏิบัติใช้ สนทนาตามข้อ ๔ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ๖. แสดงบทบาท สมมติตาม สถานการณ์ ที่กำหนดให้

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
		(มารยาทสังคม) เช่น Shake hand. Thank you. You're welcome. Clap your hands. Excuse me. Can you help me? May I go to the toilet? May I come in?			

หน่วยการเรียนรู้

ชื่อหน่วย มารยาทในการสื่อสาร (Social Manners for Communication)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

เวลา ๙ ชั่วโมง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๑. เป้าหมายการเรียนรู้

๑.๑ ความเข้าใจที่คงทน

การรู้จักพูดและทำท่าทางประกอบตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมในการพูดและการฟัง ช่วยให้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ตรงตามจุดประสงค์และถูกกาลเทศะ

๑.๒ สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ต ๑.๒ ป.๓/๑ พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง

ต ๑.๒ ป.๓/๓ บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด

ต ๒.๑ ป.๓/๑ พูดและทำท่าประกอบการตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต ๔.๑

ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา
ชุมชนและสังคม

ตัวชี้วัด

ต ๔.๑ ป.๓/๑

ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

๑.๓ ความคิดรวบยอด

การรู้คำศัพท์ สำนวนภาษา ประโยค ที่ใช้ในการโต้ตอบและบอกความต้องการของ
ตนเอง ตลอดจนมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ช่วยในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้
ตรงตามวัตถุประสงค์

๑.๔ สาระการเรียนรู้

๑.๔.๑ ทักษะเฉพาะวิชา

Language Features and Functions

Grammar

- Verb : read, write, do, listen, have like, want, introduce, shake hands, clap your hands, etc.
- Adjectives : absent, sick, ill, fine, good, bad, etc.
- Greeting : Hello./Good morning./How are you?/How do you do?/Nice to meet you./Goodbye./etc.
- Courtesy Phrases : Please./Thank you. I'm sorry./Excuse me./You're welcome./Don't mention it./It doesn't matter./etc.
- Questions
 - ◆ Greetings :
 - How are you? I'm fine. Thank you.
 - How do you do? How do you do.
 - ◆ Introducing one's self :
 - May I introduce myself? My name is ...
 - ◆ Gestures :
 - What are they doing?
 - They are shaking hands./waving goodbye./etc.

- ◆ Making a request :
 - May/can + Subject + Infinitive, please?
 - Please...
 - I like/want to + Infinitive/noun, please.
- ◆ Telling symptoms :
 - How are you? What's the matter with you?
 - I have + sickness (e.g., a headache, a stomachache, a fever)
 - Oh, I'm sorry (to hear that).

๑.๕ ทักษะการคิด

๑.๕.๑ ทักษะการฟัง

ฟังคำศัพท์ ประโยค ที่ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

๑.๕.๒ ทักษะการพูด

๑) การออกเสียงคำศัพท์ สำนวน ประโยค

๒) พูดสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ

๑.๕.๓ ทักษะการสังเกต

สังเกตกิริยาท่าทาง คำศัพท์ ประโยค ที่ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

๑.๕.๔ ทักษะการระบุ

ระบุกิริยาท่าทาง คำศัพท์ ประโยค ที่ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

๑.๕.๕ ทักษะการรวบรวมข้อมูล

รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ สำนวน ประโยค ภาษาน้ำเสียง กิริยาท่าทาง นำมา

อภิปราย

๑.๕.๖ ทักษะการนำความรู้ไปใช้

๑) การเขียนบทสนทนาง่าย ๆ เหมาะสมกับสถานการณ์และวัตถุประสงค์

๒) การแสดงบทบาทสมมติ

ในการสื่อสาร

๑.๖ คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑.๖.๑ ใฝ่เรียนรู้

๑.๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๑.๖.๓ มีจิตสาธารณะ

๒. หลักฐานการเรียนรู้

๒.๑ ชิ้นงาน/ภาระงาน

แสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่กำหนด

๒.๒ การวัดและประเมินผล

๒.๒.๑ การวัดและประเมินผลระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

- ๑) ตรวจแบบฝึกหัด
- ๒) ประเมินการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
- ๓) ประเมินการฟังและการพูด
- ๔) ประเมินจากการตอบคำถาม

๒.๒.๒ การวัดและประเมินผลเมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

- ๑) ประเมินการฝึกปฏิบัติใช้บทสนทนาในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ แนะนำตนเอง และบอกความต้องการของตนเองอย่างมีมารยาทในสถานการณ์ต่าง ๆ
- ๒) ประเมินการแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่กำหนด
- ๓) คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๓. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

๓.๑ Greentings : what are they doing? (เวลา ๒ ชั่วโมง)

- ๑) ครูสอนคำศัพท์ จำนวน ประโยคที่ใช้ในการกล่าวทักทาย แนะนำตนเอง กล่าวลา
 - Good morning./Hi!/Hello./etc.
 - How are you?/How do you do?/etc.
 - May I introduce myself? My name is...
 - Nice to meet you./Pleased to meet you.
 - Goodbye./See you later./etc.
- ๒) นักเรียนฟังแล้วฝึกพูดและเขียนประโยคที่ครูสอน
- ๓) ครูนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียนโดยให้นักเรียนสังเกตและรวบรวมข้อมูลจากภาพ วิดีทัศน์ หรือสื่อมัลติมีเดียอื่น ๆ แสดงเหตุการณ์การสนทนาทักทาย แนะนำตนเอง กล่าวลา ในสถานการณ์ต่าง ๆ
 - ๔) ครูใช้คำถามนำสู่การอภิปราย
 - What are they doing?
 - Where are they?

- Who are they?
- What do they say?

๕) นักเรียนบันทึกและอภิปรายเสนอข้อมูลจากที่สังเกตเห็นจากวิดีโอโดยใช้ประโยค

- They are + V-ing/noun.
- They are at + Place.
- He/She says ...

๖) นักเรียนฝึกพูดเลียนสำเนียงที่ได้ยินจากสื่อ

๓.๒ Gestures (เวลา ๒ ชั่วโมง)

๑) ทบทวนความรู้เดิม และสอนคำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับอากัปกิริยาท่าทางเพิ่มเติม เช่น a handshake, shake hands, wave goodbye, wave hello, clap your hands, give someone a big hand เป็นต้น

๒) ครูสาธิตท่าทางต่าง ๆ แล้วตั้งคำถามให้นักเรียนพูดตอบเป็นประโยค

- What am I doing?
- You are + V-ing.

๓) ให้นักเรียนสังเกตสิ่งที่เห็นจากวิดีโอหรือสื่อมัลติมีเดียอีกครั้งตั้งแต่ต้นจนจบ

๔) นำเสนอสื่ออีกครั้ง โดยครั้งนี้หยุดสื่อและตั้งคำถามให้นักเรียนระบอากัปกิริยาที่พบเห็นเป็นระยะ โดยใช้โครงสร้างคำถาม-คำตอบในข้อ ๒

๕) อภิปรายสรุปความรู้การใช้ภาษาท่าทางประกอบการสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ

๖) นักเรียนฝึกพูดบทสนทนาและแสดงกิริยาท่าทาง

๓.๓ Expressing your needs. (เวลา ๒ ชั่วโมง)

๑) นักเรียนฝึกฟังและพูดบทสนทนาที่ใช้ประโยคแสดงความต้องการ ตอบรับปฏิเสธ ขอบคุณ ขอโทษ ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยใช้โครงสร้าง

- Excuse me.
- Please + Verb.
- I want..., please.
- May/Can + subject + verb, please?
- I like
- May I ..., please? I have + sickness.

- Yes, of course./No, I'm sorry.
- Thank you.
- You're welcome./Don't mention it./It doesn't matter.
- I'm sorry (to hear that.)

๒) นักเรียนสังเกตสื่อวีดิทัศน์การสนทนาโดยใช้โครงสร้างประโยคแสดงความต้องการ ตอบรับ ปฏิเสธ ขอบคุณ ขอโทษ สังเกตภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางที่ปรากฏในสื่อ

๓) อภิปรายเกี่ยวกับภาษา น้ำเสียง กิริยาท่าทางที่ใช้ในการแสดงความต้องการ ตอบรับ ปฏิเสธ ขอบคุณ ขอโทษ

๔) นักเรียนฝึกพูดบทสนทนาด้วยน้ำเสียงและกิริยาท่าทางที่เหมาะสมตามสื่อ

๓.๔ Create your own dialogues? (เวลา ๓ ชั่วโมง)

๑) ทบทวนความรู้ที่ได้เรียนเกี่ยวกับการพูดสนทนาทักทาย แนะนำตนเอง กล่าวลา แสดงความต้องการ ขอบคุณ ขอโทษ ทั้งคำศัพท์ โครงสร้างประโยค และวิธีการนำไปใช้

๒) ทำแบบฝึกจับคู่สั้น ๆ โดยให้จับคู่ระบุประโยค สถานการณ์ หรือกิริยาท่าทางที่สัมพันธ์กัน

๓) นักเรียนแบ่งกลุ่ม กำหนดสถานการณ์ และเขียนบทสนทนาง่าย ๆ เพื่อใช้แสดงบทบาทสมมติ

๔) นักเรียนฝึกพูดบทสนทนา

๕) นักเรียนนำเสนอการแสดงบทบาทสมมติ

๔. สื่อประกอบการเรียนรู้

๔.๑ รูปภาพ วีดิทัศน์ สื่อมัลติมีเดียอื่น ๆ

๔.๒ แลปประโยค บัตรคำ

๔.๓ บทสนทนา

เกณฑ์การประเมิน

๑) เกณฑ์การประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม (การแสดงบทบาทสมมติ)

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	๔	๓	๒	๑	น้ำหนัก ความสำคัญ	คะแนน รวม
๑. ความร่วมมือ ในการทำงาน	ทุกคนร่วมมือ กันทำงานอย่าง เต็มที่ทำได้ ผลงานออกมา ดีที่สุด	ทุกคนร่วมมือ กันทำงานอย่าง เต็มที่ทำได้ ผลงานออกมา อยู่ในเกณฑ์ดี	ส่วนใหญ่ร่วม กันทำงาน แต่ ผลงานออกมา อยู่ในระดับ พอใช้	สมาชิกบางคน ไม่ให้ความ ร่วมมือใน การทำงาน ทำให้งานไม่ ประสบผลสำเร็จ	๔	๑๖
๒. ขั้นตอน การทำงาน	มีการกำหนด ขั้นตอน การทำงานที่ ชัดเจนตั้งแต่ เริ่มทำงานจน กระทั่งเห็น ผลงานสมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอน การทำงาน ค่อนข้างชัดเจน ตั้งแต่เริ่มทำงาน จนกระทั่ง สมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอน การทำงาน แต่ยังมีความ สำเร็จของงาน ไม่ค่อยสมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอน การทำงาน ไม่ชัดเจน ทำให้ผลงาน ไม่สมบูรณ์	๓	๑๒
๓. ความรับผิดชอบ	สมาชิกทุกคน ทำงานที่ได้รับ มอบหมายจน งานเสร็จสิ้น สมบูรณ์ ทันเวลา	สมาชิกส่วนใหญ่ ทำงานที่ได้รับ มอบหมาย จนงานเสร็จสิ้น สมบูรณ์ ทันเวลา	สมาชิกบางคน เสี่ยงงาน ไม่ทำ หน้าที่ที่ได้รับ มอบหมาย งานเสร็จแต่ ไม่ค่อยสมบูรณ์ และไม่ทันเวลา	สมาชิกบางคน ไม่ให้ความ ร่วมมือใน การทำงาน ทำให้งาน ไม่บรรลุ เป้าหมาย	๓	๑๒
รวม					๑๐	๔๐

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๓๑-๔๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๒๑-๓๐ หมายถึง ดี

คะแนน ๑๐-๒๐ หมายถึง พอใช้

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

๒) เกณฑ์การประเมินความสำเร็จของภาระงาน

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	๔	๓	๒	๑	น้ำหนัก ความสำคัญ	คะแนน รวม
๑. ความสมบูรณ์ ของผลงาน	ผลงานมี รายละเอียด ครอบคลุม ผลการเรียนรู้ ตามที่กำหนด	ผลงานมี รายละเอียด ครอบคลุม ผลการเรียนรู้ ตามที่กำหนด เป็นส่วนใหญ่	ผลงานมี รายละเอียด ครอบคลุม ผลการเรียนรู้ ตามที่กำหนด เป็นบางส่วน	ผลงานมี รายละเอียด ครอบคลุม ผลการเรียนรู้ ตามที่กำหนด น้อยมาก	๓	๑๒
๒. ความคิด สร้างสรรค์	เป็นผลงาน ที่ดึงดูด ความสนใจ แปลกใหม่ และ คิดขึ้นเอง สอดคล้องกับ เรื่องที่กำหนด	เป็นผลงานที่ ดึงดูด ความสนใจ แปลกใหม่ สอดคล้องกับ เรื่องที่กำหนด แต่บางส่วน เหมือนตัวอย่าง	เป็นผลงานที่ ปรับปรุง เล็กน้อยจาก ตัวอย่าง	เป็นผลงานที่ เหมือนตัวอย่าง	๓	๑๒
รวม					๖	๒๔

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๙-๒๔ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๓-๑๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๖-๑๒ หมายถึง พอใช้

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

๓) เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดสื่อสาร

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	๔	๓	๒	๑	น้ำหนัก ความสำคัญ	คะแนน รวม
๑. ความถูกต้อง	ออกเสียง คำศัพท์ ประโยค ได้ถูกต้อง ตามหลัก การออกเสียง เน้นหนักคำ/ ประโยค ได้สมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์ ประโยค ได้ถูกต้อง ตามหลัก การออกเสียง เน้นหนักคำ/ ประโยคเป็น ส่วนใหญ่	ออกเสียง คำศัพท์ ประโยค ได้ถูกต้อง ตามหลัก การออกเสียง แต่ส่วนใหญ่ ขาดการออก เสียงเน้นหนัก	ออกเสียง คำศัพท์ ประโยค ไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสาร ไม่ได้	๔	๑๖
๒. ความ คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสาร ได้ดี	พูดตะกุกตะกัก บ้าง แต่ยังพอ สื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ ทำให้สื่อสารได้ ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมายไม่ได้	๓	๑๒
๓. การแสดง ท่าทาง น้ำเสียง ประกอบการพูด	แสดงท่าทาง และพูดด้วย น้ำเสียง เหมาะสมกับ สถานการณ์	พูดด้วยน้ำเสียง เหมาะสมกับ สถานการณ์แต่ ไม่มีท่าทาง ประกอบ	พูดเหมือนอ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความ น่าสนใจ	พูดได้น้อยมาก	๒	๘
รวม					๙	๓๖

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๒๘-๓๖ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๙-๒๗ หมายถึง ดี

คะแนน ๙-๑๘ หมายถึง พอใช้

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

๔) เกณฑ์การประเมินแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

คำชี้แจง ให้ประเมินนักเรียนตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดให้โดยใช้คะแนนเป็น
๓ ระดับ คือ

ระดับ ๓ = ดีมาก หมายถึง ปฏิบัติเป็นประจำ

ระดับ ๒ = ดี หมายถึง ปฏิบัติบ่อยครั้ง

ระดับ ๑ = พอใช้ หมายถึง ปฏิบัติบางครั้ง

ที่	ชื่อ-สกุล	ใฝ่เรียนรู้			มุ่งมั่นการทำงาน			รวม (๑๘)
		ตั้งใจเรียน	กระตือรือร้น	นำความรู้ไปใช้	ตั้งใจทำงาน	ทำงานเสร็จตามจุดประสงค์	ส่งงานตรงเวลา	

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๕-๑๘ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๐-๑๔ หมายถึง ดี

คะแนน ๐-๙ หมายถึง พอใช้

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

ภาคผนวก

ทักษะการคิดที่นำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียน
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ทักษะการคิดที่นำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ทักษะการคิดที่นำมาพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ได้ใช้กรอบด้านกระบวนการในการคิด ประกอบด้วย

๑. ทักษะการคิดขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นต่อการคิดทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวัน และเป็นทักษะที่เป็นพื้นฐานของการคิดขั้นสูงที่ซับซ้อนขึ้น ทักษะการคิดขั้นพื้นฐานจัดเป็น ๒ กลุ่ม ได้แก่ ทักษะการคิดที่ใช้ในการสื่อสาร และทักษะการคิดที่เป็นแกน

๒. ทักษะการคิดขั้นสูง จัดเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่ ทักษะการคิดที่ซับซ้อน ทักษะพัฒนาลักษณะการคิด และทักษะกระบวนการคิด

สำหรับแนวทางการพัฒนาทักษะการคิด มุ่งเน้นการนำกระบวนการที่ใช้ในการคิดบูรณาการเข้ากับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องตามมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และเพื่อให้ครูผู้สอนได้มีความชัดเจนต่อการนำทักษะการคิดสู่การปฏิบัติ ได้นำเสนอความหมายของทักษะการคิดที่นำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนไว้ดังนี้

ทักษะการคิดขั้นพื้นฐาน

ทักษะการคิดที่ใช้ในการสื่อสาร

ทักษะการคิด	ความหมาย
๑. การฟัง	การรับรู้ความหมายจากเสียงที่ได้ยิน การได้ยินเป็นความสามารถที่จะรับรู้สิ่งที่ได้ยิน ตีความ และจับใจความสิ่งที่รับรู้นั้นเข้าใจและจดจำไว้
๒. การพูด	การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง รวมทั้งกิริยาอาการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และความรู้สึกของผู้พูดให้ผู้ฟังได้รับรู้และเกิดการตอบสนอง
๓. การอ่าน	การรับรู้ข้อความในการเขียนของตนเองหรือของผู้อื่น รวมถึงการรับรู้ความหมายจากเครื่องหมายและสัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่น สัญลักษณ์จราจร
๔. การเขียน	การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการของบุคคล ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ

ทักษะการคิดที่เป็นแกน

ทักษะการคิด	ความหมาย
๑. การสังเกต	การรับรู้และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า เพื่อให้ได้รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ไม่มีการใช้ประสบการณ์ และความคิดเห็นของผู้สังเกตในการเสนอข้อมูล ข้อมูลจากการสังเกต มีทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณ
๒. การสำรวจ	การพิจารณาตรวจสอบสิ่งที่สังเกตอย่างมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง และความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งนั้น
๓. การสำรวจค้นหา	การค้นหาละเอียดสิ่งหนึ่งที่ยังไม่รู้หรือรู้น้อยมากอย่างมีจุดหมายด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลมากที่สุด
๔. การตั้งคำถาม	การพูดหรือการเขียนสิ่งที่สงสัย หรือสิ่งที่ต้องการรู้
๕. การระบุ	การบ่งชี้สิ่งต่าง ๆ หรือบอกส่วนต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบหรือลักษณะของสิ่งที่ศึกษา
๖. การรวบรวมข้อมูล	การใช้วิธีการต่าง ๆ เก็บข้อมูลที่ต้องการรู้
๗. การเปรียบเทียบ	การจำแนกระบุสิ่งของหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสิ่งที่เหมือนกันและสิ่งที่ต่างกัน
๘. การคิดแยก	การแยกสิ่งที่มีลักษณะต่างกันตั้งแต่ ๑ อย่างขึ้นไปออกจากกัน
๙. การจัดกลุ่ม	การนำสิ่งต่าง ๆ ที่มีคุณสมบัติเหมือนกันตามเกณฑ์มาจัดเป็นกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีเกณฑ์ต่างกัน
๑๐. การจำแนกประเภท	การนำสิ่งต่าง ๆ มาแยกเป็นกลุ่มตามเกณฑ์ที่ได้รับการยอมรับทางวิชาการ หรือยอมรับโดยทั่วไป

ทักษะการคิด	ความหมาย
๑๑. การเรียงลำดับ	การนำสิ่งต่าง ๆ มาจัดเรียงไปในทิศทางเดียวกัน โดยใช้เกณฑ์การจัดเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่ง
๑๒. การแปลความ	การเรียบเรียงและถ่ายทอดข้อมูลในรูปแบบ/วิธีการใหม่ที่แตกต่างกันจากเดิม แต่ยังคงสาระเดิม
๑๓. การตีความ	การบอกความหมายหรือความสัมพันธ์ของข้อมูลหรือสาระที่แฝงอยู่ไม่ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน โดยการเชื่อมโยงกับบริบทความรู้/ประสบการณ์เดิม หรือข้อมูลอื่น ๆ
๑๔. การเชื่อมโยง	การบอกความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลอย่างมีความหมาย
๑๕. การสรุปย่อ	การจับเฉพาะใจความสำคัญของเรื่องที่ต้องการสรุปและนำมาเรียบเรียงให้กระชับ
๑๖. การสรุปอ้างอิง	การนำความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาใช้ในการสรุปลงความเห็นเกี่ยวกับข้อมูล
๑๗. การให้เหตุผล	การอธิบายเหตุการณ์หรือการกระทำต่าง ๆ โดยเชื่อมโยงให้เห็นถึงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำนั้น ๆ
๑๘. การนำความรู้ไปใช้	การนำความรู้ที่เกิดจากความเข้าใจไปใช้เพื่อให้เกิดความชำนาญ

ทักษะการคิดขั้นสูง

ทักษะการคิดที่ซับซ้อน

ทักษะการคิด	ความหมาย
๑. การทำให้กระจ่าง	การให้รายละเอียดหรือคำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่สงสัยหรือคลุมเครือ เพื่อให้เกิดความชัดเจน
๒. การสรุปลงความเห็น	การให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูล/เรื่องที่ศึกษา โดยการเชื่อมโยงและอ้างอิงจากความรู้หรือประสบการณ์เดิม หรือจากข้อมูลอื่น ๆ รวมทั้งเหตุผล
๓. การให้คำจำกัดความ	การระบุลักษณะเฉพาะที่สำคัญของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ต้องการนิยาม
๔. การวิเคราะห์	การจำแนกแยกแยะสิ่งใดสิ่งหนึ่ง/เรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อค้นหาองค์ประกอบและความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องนั้น
๕. การสังเคราะห์	การนำความรู้ที่ผ่านการวิเคราะห์มาผสมผสานสร้างสิ่งใหม่ที่มีลักษณะต่างจากเดิม
๖. การประยุกต์ใช้ความรู้	การนำความรู้ที่มีไปในสถานการณ์ใหม่ที่มีลักษณะแตกต่างไปจากเดิม
๗. การจัดระเบียบ	การนำข้อมูลหรือสิ่งต่าง ๆ มาจัดให้เป็นระเบียบในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เพื่อให้สะดวกแก่การดำเนินการ
๘. การสร้างความรู้	การสร้างความรู้ของตนเองจากการทำความเข้าใจเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับข้อมูลเดิม
๙. การจัดโครงสร้าง	การนำความรู้มาจัดให้เห็นเป็นโครงสร้างที่แสดงความสัมพันธ์ของข้อมูล/ข้อความรู้ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของโครงสร้างนั้น ๆ

ทักษะการคิด	ความหมาย
๑๐. การปรับโครงสร้าง	การนำข้อมูลมาปรับ/เปลี่ยน/ขยายโครงสร้างความรู้เดิม
๑๑. การหาแบบแผน	การหาชุดความสัมพันธ์ของลักษณะหรือองค์ประกอบในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
๑๒. การพยากรณ์	การคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้า โดยอาศัยการสังเกต ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ หรือใช้ความรู้ที่เป็นหลักการ กฎ หรือทฤษฎี ในเรื่องนั้นมาช่วยในการทำนาย
๑๓. การหาความเชื่อพื้นฐาน	การใช้หลักเหตุผลค้นหาความเชื่อที่กำหนดการกระทำของบุคคลนั้น
๑๔. การตั้งสมมติฐาน	การคาดคะเนคำตอบที่ยังไม่ได้พิสูจน์ บนฐานข้อมูลจากการสังเกต ปรากฏการณ์ความรู้ และประสบการณ์เดิม
๑๕. การพิสูจน์ความจริง	การหาข้อมูลที่เชื่อถือได้มาสนับสนุนข้อสรุปหรือคำตอบว่าเป็นจริง
๑๖. การทดสอบสมมติฐาน	การหาข้อมูลที่เป็นความรู้เชิงประจักษ์เพื่อใช้สนับสนุนหรือคัดค้านคำตอบล่วงหน้า ที่คาดคะเนไว้ หรือเพื่อยอมรับหรือปฏิเสธคำตอบที่คาดคะเนไว้
๑๗. การตั้งเกณฑ์	การบอกประเด็น/หัวข้อที่ใช้เป็นแนวทางในการประเมิน
๑๘. การประเมิน	การตัดสินคุณค่าหรือคุณภาพของสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยการนำผลจากการวัดไปเทียบกับระดับคุณภาพที่กำหนด

ทักษะพัฒนาทักษะการคิด

ลักษณะการคิด	ความหมาย
๑. คิดคล่อง	การให้ได้ข้อมูลจำนวนมากอย่างรวดเร็ว
๒. คิดหลากหลาย	การให้ได้ข้อมูลหลายประเภท
๓. คิดละเอียด	การให้ได้ข้อมูลที่เป็นรายละเอียดของสิ่งที่ต้องการคิด
๔. คิดชัดเจน	การคิดที่ผู้คิดรู้ว่าตนรู้และไม่รู้อะไร เข้าใจและไม่เข้าใจอะไร และสงสัยอะไรในเรื่องที่คิด
๕. คิดอย่างมีเหตุผล	การใช้หลักเหตุผลในการคิดพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
๖. คิดถูกทาง	การคิดที่ทำให้ได้ความคิดที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและเป็นประโยชน์ระยะยาว
๗. คิดกว้าง	การคิดพิจารณาถึงองค์ประกอบ/แง่มุมต่าง ๆ ของเรื่องที่คิดอย่างครอบคลุม
๘. คิดไกล	การคิดที่ทำให้สามารถอธิบายเหตุการณ์ในอนาคตได้
๙. คิดลึกซึ้ง	การคิดที่ทำให้เข้าใจความซับซ้อนของโครงสร้างและระบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุในโครงสร้างของเรื่องที่คิด

ทักษะกระบวนการคิด

ทักษะกระบวนการคิด	ความหมาย
๑. กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	การคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นกระบวนการคิดเพื่อให้ได้ความคิดที่รอบคอบ สาเหตุที่จะเชื่อหรือจะทำโดยผ่านการพิจารณาปัจจัยรอบด้านอย่างกว้างไกล ลึกซึ้ง และผ่านการพิจารณาถ่วงถ่วง ไตร่ตรอง ทั้งทางด้านคุณ-โทษ และคุณค่าที่แท้จริงของสิ่งนั้นมาแล้ว
๒. กระบวนการคิดตัดสินใจ	การตัดสินใจเป็นกระบวนการที่ใช้ในการพิจารณาเลือกตัวเลือกที่มีตั้งแต่ ๒ ตัวเลือกขึ้นไป ทางเลือกนั้นอาจจะเป็นวัตถุสิ่งของ หรือแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่ใช้ในการแก้ปัญหา หรือดำเนินการเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
๓. กระบวนการคิดแก้ปัญหา	กระบวนการแก้ปัญหาทั่วไป การแก้ปัญหาเป็นขั้นตอน การเผชิญฝ่าฟันอุปสรรค และแก้ไขสถานการณ์ เพื่อให้ปัญหานั้นหมดไป กระบวนการแก้ปัญหา (เฉพาะโจทย์ปัญหาตัวเลข) การแก้ปัญหามathematics หมายถึง ขั้นตอนในการหาคำตอบของโจทย์ปัญหา
๔. กระบวนการวิจัย	ขั้นตอนที่ใช้หาคำตอบของปัญหาเป็นผลให้พบองค์ความรู้ใหม่ ขั้นตอนที่ใช้แก้ปัญหานั้น มีความเป็นลำดับขั้นตอนอย่างเป็นระบบ
๕. กระบวนการคิดสร้างสรรค์	ความคิดที่แปลกใหม่ที่จะนำไปสู่สิ่งต่าง ๆ ผลผลิตใหม่ ๆ ทางเทคโนโลยี และความสามารถในการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งแปลกใหม่
๖. กระบวนการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์	การคิดค้นหาปัญหาอย่างแท้จริง ชัดเจน เปิดรับข้อมูล ความคิด พิสูจน์ แยกแยะ ให้ได้ความคิดเห็นที่ดีที่สุด และแปลงความคิดไปสู่การปฏิบัติอย่างสร้างสรรค์

ที่มาของข้อมูล

เอกสาร

ทิศนา ขมมณี และคณะ ๒๕๕๙. การนำเสนอรูปแบบเสริมสร้างทักษะการคิดขั้นสูงของนิสิตนักศึกษาครูระดับปริญญาตรีสำหรับหลักสูตรครุศึกษา : รายงานการวิจัย. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (เอกสารเย็บเล่ม)

เว็บไซต์

<http://www.wikipedia.org/wiki>

<http://www.wangnoi-nfe/index.file/Page1181.html>

http://www.kku.ac.th/thai416102/SubjectWeb/Critical-Reading_meaning.htm

<http://www.e-learning.mfu.ac.th/mflu/1001/chapter31.htm>

คณะกรรมการ

ที่ปรึกษา

๑. นายชินภัทร ภูมิรัตน
๒. นางเบญจลักษณ์ น้ำฟ้า
๓. นางสาววิณา อัครธรรม

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ผู้ทรงคุณวุฒิ

๑. รศ.ดร.ทศนา แซมมณี
๒. ดร.เพ็ญนี หล่อวัฒนพงษ์

ผู้กำหนดกรอบแนวคิด

๑. นางเบญจลักษณ์ น้ำฟ้า
๒. นางสาวกัญญิกา พรหมณพิทักษ์

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ผู้รับผิดชอบโครงการ

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

๑. นางสาวกัญญิกา พรหมณพิทักษ์
๒. นางสาวศรินทร์ เศรษฐการุณย์
๓. นางสาววรรณ ชุนศรี
๔. นางผาณิต ทวีศักดิ์
๕. นางบุษริน ประเสริฐรัตน์
๖. นางสาวเปรมวดี ศรีธนพล
๗. นางสาวภัทรา สุวรรณบัตร
๘. นางสาวจรรยา ศรีแจบไธสง
๙. นางสาวภัทรา ด่านวิวัฒน์

รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นักวิชาการศึกษา
นักวิชาการศึกษา
นักวิชาการศึกษา
นักวิชาการศึกษา
นักวิชาการศึกษา
นักวิชาการศึกษา
นักวิชาการศึกษา
นักวิชาการศึกษา

คณะทำงาน ครั้งที่ ๑

การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด

๑. นายสมาน ศาครเสถียรกุล	ศึกษานิเทศก์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๔
๒. นางสาวศุภกานต์ ประเสริฐรัตน์	ศึกษานิเทศก์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑
๓. นางสุนิ จันสกุล	ศึกษานิเทศก์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระนอง
๔. นางอุทัยวรรณ จิวาลักษณ์	ศึกษานิเทศก์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต ๖
๕. นางชูศรี ศรีวงศ์กรกฎ	ศึกษานิเทศก์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต ๑
๖. นางสาวมณฑิรา มณเฑียรทอง	ศึกษานิเทศก์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒
๗. นายสุทธิ สุวรรณपाल	ศึกษานิเทศก์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต ๑
๘. นางสาวคณาพร คมสัน	ศึกษานิเทศก์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑
๙. นางสาวสาลี ศิลปธรรม	ครูโรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๒
๑๐. นางสาวพรพิมล ประสงค์พร	นักวิชาการศึกษา
สถาบันภาษาอังกฤษ
๑๑. นางสาวจันทรา ดันติพงสานุรักษ์	นักวิชาการศึกษา
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๑๒. นางสาวภา คักดา	นักวิชาการศึกษา
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๑๓. นางพรพรรณ โชติพิทักษ์วัน	นักวิชาการศึกษา
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๑๔. นางผาณิต ทวีศักดิ์	นักวิชาการศึกษา
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

คณะทำงาน ครั้งที่ ๒

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

๑. นายสมาน ศาครเสถียรกุล	ศึกษานิเทศก์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๔
๒. นางสาวศุภกานต์ ประเสริฐรัตนะ	ศึกษานิเทศก์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑
๓. นางสุนิ จันสกุล	ศึกษานิเทศก์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระนอง
๔. นางอุทัยวรรณ จิวาลักษณ์	ศึกษานิเทศก์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต ๖
๕. นางชูศรี ศรีวงศ์กรกฎ	ศึกษานิเทศก์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต ๑
๖. นางสาวสาลี ศิลปธรรม	ครูโรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๒
๗. นางสาวเพลินพิศ ฉายจรรยา	ครูโรงเรียนปทุมคงคา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม.เขต ๑
๘. นางวนิดา ยาอินทร์	ครูโรงเรียนชุมชนวัดเกยไชยเหนือ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต ๑
๙. นางสาววิณา วัฒนโสภา	ครูโรงเรียนอนุบาลวัดพิชัยสงคราม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑
๑๐. นางสุภัทรา ด้วงรอด	ครูโรงเรียนชุมชนบ้านเขาหลวง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒
๑๑. นางทิพพรรณ ลำราญจิตร	ครูโรงเรียนวัดชุมชนสุวรรณรังสรรค์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต ๑
๑๒. นางสาวน้ำฝน โยลุง	ครูโรงเรียนบ้านหนองบัวทุ่ง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต ๖
๑๓. นางสาวพันนา พัฒนาอุดมสินคำ	ครูโรงเรียนอนุบาลวัดลูกแกประชาชนูปิต
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๒
๑๔. นางเจริญศรี บุรณะวังคิล	ครูโรงเรียนตะพงนอก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต ๑
๑๕. นางสาวทพมณ เอี่ยมสอาด	ครูโรงเรียนบ่อพลอยรัชดาภิเษก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๔
๑๖. นางพรชนก ลาดพินนา	ครูโรงเรียนกัลยาณวัตร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑

๑๗. นางจรรยา โสภากาจารย์	ครูโรงเรียนศรียานุสรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต ๑
๑๘. นางสาวพรพิมล ประสงค์พร	นักวิชาการศึกษา สถาบันภาษาอังกฤษ
๑๙. นางสาวจันทรา ตันติพงศานุรักษ์	นักวิชาการศึกษา สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๒๐. นางพรพรรณ โชติพิทยวัน	นักวิชาการศึกษา สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๒๑. นางผาณิต ทวีศักดิ์	นักวิชาการศึกษา สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

คณะทำงาน ครั้งที่ ๓

บรรณาธิการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

๑. นายสมาน สาครเสถียรกุล	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๔
๒. นางสาวศุภกานต์ ประเสริฐรัตนะ	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑
๓. นางสุนี จันสกุล	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระนอง
๔. นางอุทัยวรรณ จิวาลักษณ์	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต ๖
๕. นางชูศรี ศรีวงศ์กรกฎ	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต ๑
๖. นางวนิดา ยาอินทร์	ครูโรงเรียนชุมชนวัดเกยไชยเหนือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต ๑
๗. นางสุภัทรา ตัวรอด	ครูโรงเรียนชุมชนบ้านเขาหลวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒
๘. นางพรชนก ลาดพินนา	ครูโรงเรียนกัลยาณวัตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑
๙. นางจรรยา โสภากาจารย์	ครูโรงเรียนศรียานุสรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต ๑
๑๐. นางสมปอง โพธิจักร	ครูโรงเรียนสุธรรมพิทักษ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต ๑

๑๑. นางจิตติมา ดวงมณี

ครูโรงเรียนบึงพะไล

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต ๖

๑๒. นางผาณิต ทวีศักดิ์

นักวิชาการศึกษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

คณะกรรมการ ครั้งที่ ๔

บรรณาธิการเอกสารแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

๑. นางอุทัยวรรณ จิวาลักษณ์

ศึกษานิเทศก์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต ๖

๒. นางสุนี จันทกุล

ศึกษานิเทศก์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระนอง

๓. นายสุทธิ สุวรรณपाल

ศึกษานิเทศก์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต ๑

๔. นางสาวมณฑิรา มณเฑียรทอง

ศึกษานิเทศก์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒

๕. นางสาวเครือฟ้า แก้วคุ้ม

ศึกษานิเทศก์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑

๖. นางจิตติมา ดวงมณี

ครูโรงเรียนบึงพะไล

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต ๖

๗. นางสาวระพีพรรณ ช่อวาริน

ครูโรงเรียนมหาไถ่ศึกษา จังหวัดขอนแก่น

๘. นางสาวจันทร์ตา ตันติพงษ์านุรักษ์

นักวิชาการศึกษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

๙. นางผาณิต ทวีศักดิ์

นักวิชาการศึกษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

คณะกรรมการ ครั้งที่ ๕

บรรณาธิการหลังทดลองใช้เอกสารแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

๑. นางอุทัยวรรณ จิวาลักษณ์

ศึกษานิเทศก์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจักษ์ศิลปาคม

นครราชสีมา เขต ๖

๒. นางสุนี จันทกุล

ศึกษานิเทศก์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจักษ์ศิลปาคมระนอง

๓. นายสุทธิ สุวรรณปาน

ศึกษานิเทศก์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจักษ์ศิลปาคมจันทบุรี เขต ๑

๔. นางสาวมณฑิรา มณเฑียรทอง	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต ๒
๕. นางเครือฟ้า แก้วคุ้ม	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑
๖. นางสาวจตุพร จันทร์เรือง	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต ๓
๗. นางสาวสารภี นิลวิเชียร	ข้าราชการบำนาญ ครูโรงเรียนบ้านท่าหนองหว้า
๘. นางสาวน้ำฝน โยลุง	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓ ครูโรงเรียนชุมชนบ้านเขาหลวง
๙. นางสุภัทรา ดั่งรอด	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต ๒ ครูโรงเรียนบึงพะไล
๑๐. นางจิตติมา ดวงมณี	สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๑ ครูโรงเรียนกัลยาณวัตร
๑๑. นางพรชนก ลาตพันนา	สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๕ นักวิชาการศึกษา
๑๒. นางผาณิต ทวีศักดิ์	สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา นักวิชาการศึกษา
๑๓. นางสาวภัทรา ด่านวิวัฒน์	สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
ผู้เรียบเรียง และจัดทำแบบสมบูรณ์ นางสาวภัทรา ด่านวิวัฒน์	นักวิชาการศึกษา กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
ผู้บรรณาธิการขั้นสุดท้าย ๑. นางสาววิณา อัครธรรม ๒. นางสาวกัญญิกา พราหมณ์พิทักษ์	ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
ผู้ออกแบบปกและรูปเล่ม ๑. นายดุสิต จันทร์ศรี ๒. นายวิเชียร เชื่องว่อง	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ ครูโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จังหวัดพิษณุโลก

แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ระดับประถมศึกษา ฉบับปรับปรุง